

COMENTARIU

Ultima carte a Pentateuhului poartă în greacă și latină numele de Deuteronomium, adică A doua lege, nume ce i-a fost acordat de traducătorii Septuagintei. Evreii o numesc *Elle haddebarim* (Acestea sînt cuvintele), după cuvintele de început ale cărții.

Cartea cuprinde texte foarte vechi ale învățăturilor lui Moise (de ex. Decalogul, Legămîntul cu Dumnezeu), care sînt interpretate în lumina evenimentelor ulterioare din istoria Israelului: perioada regilor, a exilului și cea de după exilul babilonian. Redactorii textului definitiv actualizează cu consecvență tradiția care pornește de la Moise.

La sfîrșitul cărții precedente, Numerii, israeliții se aflau în cîmpiile Moabului, pregătiți să atace Canaanul dinspre răsărit. În esență, Deuteronomul cuprinde o colecție de cuvîntări ale lui Moise către poporul său, înaintea morții sale, în care sînt amintite îndatoririle poporului Israel așa cum reies din legămîntul cu Dumnezeu, faptele Dumnezeului atotputernic, apelul de a păzi legea, avertismentele de a evita tentațiile modului de viață din Canaan, pledoaria pentru loialitate și dragoste pentru Dumnezeu ca premisă a vieții în țara făgăduinței: primul discurs al lui Moise (1,6-4,43) cu caracter narativ-retrospectiv; al doilea discurs (4,44-28,68) în care sînt prezentate diferite legi; al treilea discurs (29-30) cuprinde ultimele dispoziții și îndemnuri ale lui Moise. Cap. 31-34 reiau șirul evenimentelor de la sfîrșitul cărții Numerii. Cîntarea lui Moise (32,1-43) și binecuvîntarea lui Moise (33,2-29) sînt vechi creații poetice. Moartea lui Moise este descrisă în ultimul capitol, 34.

Una din învățăturile fundamentale ale Deuteronomului este centralizarea cultului la Ierusalim și distrugerea tuturor sanctuarilor din provincie, amenințate în permanență de contaminarea cu obiceiurile idolatre păgîne (cap. 12). Această reformă a cultului a fost introdusă în anul 622 î. H. de regele Iosia, în urma găsirii unei cărți a legii în templul din Ierusalim. Se consideră că această culegere de legi poate fi identificată cu Deuteronomul într-o redactare mai veche și mai concisă, cuprinzînd părți întinse din cap. 6-28.

Relația dintre Dumnezeu unic și poporul lui Dumnezeu este prezentată într-o manieră asemănătoare tratatelor dintre un suzeran și vasalul său, bazate pe obligații și angajamente reciproce. Acest legămînt unic este o reflecție a concepției unitare a întregii vieți: un singur Dumnezeu, un singur sanctuar, o singură lege, un singur popor.

CAP. 1

[1] Primele 5 versete ale acestui capitol fixează cadrul spațial și temporal în care Moise a ținut prima sa cuvîntare (1, 6-4, 40), ce rezumă istoria Israelului de la plecarea din Sinai și sosirea la Pizga, lângă Iordan, urmată de îndemnul de a respecta îndatoririle legămîntului, sfînt dintre Iahve și poporul israelit. Sintagma „*tot Israelul*” încadrează întreaga carte a Deuteronomului (1, 1-34, 12), fiind un termen de adresare către întreaga comunitate a celor cu credința în Iahve.

cătră apus redă unul din sensurile sintagmei gr. πρὸς δυσμῶν. Originalul ebraic consemnează aici substantivul propriu Araba, depresiune la nordul și la sudul Mării Moarte pînă la Elat, la Marea Roșie. Termenul ebraic este redat în unele traduceri prin „cîmpie, vale” IER. *campestri*, KJV *in the plain*, L *in Jordantal*.

aproape de Marea Roșie redă FRANKF. πρὸς ἑρυθρῶν θαλάσσης, IER. *contra mare Rubrum*, KJV. *over against the Red Sea*, RG în fața Mării Roșii. Alte traduceri urmează originalul ebraic care consemnează numele propriu *Suf*, considerat de NEB a fi o așezare la marginea ținutului Moab.

spre Cîle de Aur redă FRANKF. κατὰ τὰ χρύσεια, IER. *ubi auri est plurimum*. LXX și IER. încearcă o traducere a toponimului ebraic *Di-Zahab*, păstrat ca atare în alte traduceri.

Într-o frumoasă poezie, intitulată *Barza*, din volumul *Șoim peste prăpastie*, 1990, Nichifor Crainic reface drumul acestei păsări călătoare prin diferite locuri, purtătoare de amintiri biblice, din Delta Nilului pînă în bălțile Dunării. Într-un zbor simbolic, pasărea plutește, în anotimpul cînd „mugurul inimii crește spre floare”, peste ținuturi întinse, de la piramidele egiptene și „pustiul coptic” pînă la „Balta gata de vînătoare” de acasă: „Poate pe Nilul felah ai vînat; / Nevremuita zeilor Deltă / Ai privegheat-o naltă și sveltă, / Dar nici acolo nu ne-ai uitat”. Înfruntă apele mării unde „se zbate Leviatanul” (monstru marin cu cîteva apariții în VT), trece peste „Tigrul și Eufratul, / Țara edenicii Mesopotamii” și poposește în țara făgăduită lui Israel, dincolo de Iordan: „Poate-n Iordanul sfînt te-ai scaldat / Și sus, pe zidul biblicii plîngerii, / Ai stat de taină noaptea cu îngerii, / Dar nici acolo nu ne-ai uitat” (p. 77). Iordanul, „rîul cu cele mai multe referințe biblice” (DB, 1995, p. 598), atît în VT cît și în NT, încheie în mod simbolic această călătorie evocatoare de atîtea peisaje biblice.

[2] *Horeb* este o altă denumire pentru muntele Sinai.

Cadeș este o așezare situată la 150 km sud-vest de Ierusalim (TOB), v. Gn 16, 14.

[3] Este vorba de al patruzecilea an de la ieșirea din Egipt.

[4] Regatul lui Sihon se întindea la est de Marea Moartă și de cursul inferior al Iordanului. Așezarea Heșbon, care dădea și numele ținutului respectiv, era situată la aproximativ 20 km. sud-vest de actualul Amman. V. 2, 24.

Regatul Basus cuprindea regiunea la nord de Heșbon. Era situat, de asemenea, la est de Iordan și de Lacul Ghenizaret. Unele traduceri consideră așezarea Edrei ca fiind locul în care a fost învins Og.

[5] BB urmează împărțirea textului în versete conform FRANKF. Critica modernă a textului ebraic, inclusiv edițiile Septuagintei și ale Vulgatei, ca și majoritatea traducerilor (excepție: Biblia 1982), includ partea finală a versetului 4 în versetul 5.

[6] Este semnificativ faptul că această prezentare istorică nu începe cu exodul din Egipt, ci cu plecarea de pe muntele sfînt Horeb, astfel încît legămîntul cu Dumnezeu și țara făgăduinței se află într-o strînsă corelare.

[7] Vasta întindere a țării făgăduite coincide cu dimensiunile atinse în timpul regatului lui David (Gn 15, 18).

muntele amorizilor este vorba de ținuturile muntoase locuite de triburile amorite aflată la est, cît și la vest de Iordan, cf. nota 1, 1.

la cîmpu redă gr. πεδιον, „cîmpie, depresiune“, IER. *humiliora loca*, TOB și BJ *le Bas-Pays*, NOAB *lowland*, RG *în șes*. Alte traduceri mențin numele propriu din originalul ebraic: Biblia 1982 *Șefela*, EU *Schefela*, REB *Shephelah*.

cîră amiază redă gr. πρὸς λιβα, IER. *contra meridiem*, L. *im Südländ*, KJV *in the south*; alte traduceri mențin numele propriu din originalul ebraic *Negheb*.

[8] BB păstrează distincția dintre imperativul plural *îdește vedeți* și interjecția *ιδού* *iată*, care apare foarte frecvent în LXX. Majoritatea transunerilor în limbile moderne uniformizează traducerea folosind doar una din aceste forme.

întrîndu înlăuntru redă forma gerunzială din FR. εισελθόντες.

moșteniți de tot redă FR. κατά κληρονομήσατε, IER. *possidete*. Edițiile consacrate ale LXX renunță la adverbul κατά. BB construiește sintagma conform topicii limbii române, așezînd adverbul *de tot* după verbul *moșteniți*, care redă sensul principal al verbului κληρονομέω „a moșteni“.

carele am jurat preia persoana I din LXX ἦν ὁμοσα. Textul consacrat din limba ebraică atestă aici substantivul *Domnul*, IER. *Dominus*. În general echivalările moderne situează complementul indirect *părinților voștri* pe lângă verbul *a da* și nu *a jura*, așa cum este în original: TOB *le SEIGNEUR a juré de donner à vos pères*, REB *ro give to your forefathers*.

simenții redă gr. τῶ σπέρματι < τὸ σπέρμα, IER. *semini*. Substantivul grecesc este redat uneori prin *sămînță* (cu variante), alteori prin *semintie* (cu variante). Majoritatea traducerilor optează pentru echivalentul *descendenți*, *urmasi*, dar unele procedează similar BB păstrînd forma textuală: KJV *seed*.

[9] *să vă portu* este traducerea exactă a gr. φέρειν, IER. *sustinere*, EU *tragen*, TOB *porter*, KJV și KOAB *to bear*.

[11] *cu o mie de pârji* traducere calchiată a gr. χιλιοπλασίως deși în alte locuri, de ex. Gn 43, 34 este tradus corect: πενταπλασίως *de cinci ori*. Utilizarea improprie a substantivului *pârji* a atras după sine și introducerea prepoziției *cu*, inexistentă în original, în locul prepoziției *de*, componentă a numeralului adverbial *de o mie de ori*.

a blagoslovi gr. εὐλογέω alternează în BB cu verbul *a binecuvînta*, care însă are o ocurență cu mult mai mică decît *a blagoslovi*.

[12] Cele trei substantive abstracte polisemantice din acest verset și-au găsit echivalări multiple în transunerile realizate în diferite limbi de-a lungul veacurilor. IER. *negotia ... pondus ac iurgia*, L. *eure Mühe und Last und euren Streit*. Probabil că sensul atribuit de traducătorii BB substantivului *statul*, gr. τὴν ὑπόστασιν este acela de „ipostază, postură, stare“.

[13] *știuți / pricepuți* redă gr. ἐπιστήμονας, IER. *gnaros*, BJ *perspicaces*, TOB *intelligents*, NOAB și REB *understanding*. Același cuvînt grecesc este redat aici prin *știuți*, iar în v. 15 prin *știutori*, atît în ms. 45, cît și în BB.

provăduitori / căpetenii redă gr. ἡγουμένους cu sensul de „conducător, căpetenie, comandant“. În literatura română veche cuvîntul este folosit frecvent cu această semnificație: ms. 4389 *căpetenii*.

[15] În originalul ebraic și în Vulgata, spre deosebire de Septuaginta, substantivul *bărbăți* este determinat doar de două adjective: *viros sapientes et nobiles*.

Traducerile echivalează titulaturile militare din acest verset prin cuvîntul *conducător* + numeralul respectiv. Doar în Vulgata primul titlu este redat prin *tribunos*. Cu totul aparte este încercarea ms. 4389 de a găsi în limba română corespondenți autohtoni pentru funcțiile respective: *căpitani și iuzbaș și ceaș și vătaș*.

aducători de cărți calchiază gr. γραμματισταγωγούς. Vulgata îl omite. Traducerile oscilează într-o largă gamă semantică: L. *Amiteute*, EU *Listenführer*, BJ *scribes*, TOB *commissaires*, KJV, NOAB și REB *officers*. În Dt substantivul mai apare în 16, 18; 29, 10; 31, 28 fiind echivalat în toate aceste locuri prin *aducători de cărți* de către BB și ms. 45. La rîndul său, ms. 4389 adoptă aceeași soluție în 1, 15 și 16; 18 (*aducător de cărți*), dar în 29, 10 și 31, 28

traduce prin *cărturarii*. În 20, 5 gr. γραμματεῖς este echivalat prin *cărturari* în ms. 45, BB, ms. 4389 și S. Micu.

judicătorilor voștri preia lecțiunea din LXX τοῖς κριταῖς ὑμῶν.

[16] *întru mijlocul* este o calchiere, frecventă în BB și ms. 45, a expresiei gr. ἐνὰ μέσον, care are însă în textul grec valoarea prepozițională. În ms. 4389 *între*, IER *inter*.

frați sînt considerați toți cei care aparțineau poporului israelit.

[17] Gr. πρόσωπον este redat în acest verset prin două sinonime: *obrazul* și *fața*. Același îndemn spre imparțialitate apare în Dt 16, 19, fiind tradus prin aceeași sintagmă în BB: *nici vor cunoaște față*.

nesilnic redă gr. σκληρός „greu, dificil, aspru, dur“.

[20] Omiterea pronumelui relativ *pe care* în BB se datorează textului deficitar din FRANKF. ὁ κύριος, față de versiunea corectă ὁ ὁ κύριος, folosită de ms. 45 (*carele*), după ediția engleză Daniel a Septuagintei. În unele cazuri deci, pentru a se conforma textului FRANKF., revizorii BB renunță la traducerea corectă a ms. 45.

[21] *moșteniți* cf. nota 1,8.

[22] Inițiativa de a trimite cercetași aparține poporului, și nu lui Iahve, sugerînd credința îndoielnică a lui Israel în asigurarea Domnului de a le oferi țara făgăduită. Această atitudine ezitantă a lui Israel, ca și protestele sale din versetul 27, vor atrage după sine pedepsirea poporului: doar generația următoare, căreia nu i se putea imputa neîncrederea părinților, va ajunge în țara făgăduită (35–39).

răspunsu / știre redă unul din sensurile principale ale gr. ἀπόκρισις.

vom intra: Două verbe diferite din limba greacă ἀναβήσομεθα, respectiv, εισπορευσομεθα sînt redat în ms. 45 prin același verb *vom sui*, pe cînd BB păstrează nuanțele din original, traducînd prin *vom sui* și, respectiv, *vom intra*.

[23] *fēliu / semînțe* redă gr. φυλήν < ἡ φυλή „trib, semînție“ sau „gen, fel“. În 1, 13 BB îl traduce prin *neamurile*, iar ms. 45 prin *semînțiile*.

[24] *Valea Strugurelui*: Cele mai multe traduceri, inclusiv cele românești din secolul al XX-lea (RG, B. 1982) rețin termenul ebraic, *Valea Eșcol*. Totuși L. *Traubenbach*, EU *Traubental*. Valea este situată la nord de localitatea Hebron. V. Num 13, 23–24.

[25] *mănoasă*, în ms. 4389 *bunăstare* cf. IER. *ubertatem*.

[26] *călcăt*, termen de largă circulație, înlocuiește în BB mai puțin obișnuitul *pricit* din ms. 45 și redă dativul din gr. τῶ ῥήματι (ms. 45 *cuvîntului*), corect la cazul acuzativ (*cuvîntul*).

[27] Critica textuală modernă include prima fază în versetul 27 și nu 26, așa cum este în FRANKF.

În multe cazuri, construcțiile perifrastice ale unor timpuri trecute se datorează originalului grecesc în care apare verbul *a fi* + gerunziul sau participiul trecut al verbului noțional. Alteori, precum în cazul de față, verbul *a fi* lipsește din original: *au fostu urîndu* (ms. 45 și BB) redă gr. μυσῖν, echivalat în ms. 4389 prin *au fost urît*.

[28] *frații*, ms. 4389 *iscoadele* cf. IER. *nuntii* < *nuntius* „trimis, sol; vestitor“.

urîtaș redă gr. ἡγάνων. Versiunea ebraică și latină (*filios Enacim*) consemnează numele propriu *Anac* sau *Enac*. Vezi și BB Dt 2, 10 *Enachin*, 2, 11 *enachimii*, Num 13, 23 *rudele lui Enac*. Enachiții erau vechii locuitori ai Cannanului, îndeosebi pe muntele Hebron, considerați a fi foarte înalți de statură. Ei sînt menționați și în textele egiptene.

[30] Textele masoretice, Vulgata, precum și unele versiuni ale Septuagintei, adaugă la sfîrșitul acestui verset sintagma *înaintea ochilor voștri*, așa cum procedează ms. 4389, după Biblia slavonă.

[31] Sintagmele *te-au hrănit cu hrană*, respectiv *ar fi purtat ... cu hrană* sînt conforme textului Septuagintei, constituind forme flexionare ale verbului τροφορῶν „a aduce, a asigura hrană, a hrăni“. Textele masoretice, ca și Vulgata (*portavit, gestare*) consemnează doar verbul *a purta*, soluție acceptată de toate traducerile consultate.

om / părinte: În textele originale *om*, așa cum traduce BB. Totuși, din rațiuni stilistice, unele traduceri moderne înlocuiesc substantivul *om* cu *părinte*: EU *wie ein Vater seinem Sohn trägt*, REB *as a father carries his son*.

[27-33] Radu Gyr se revoltă, întocmai ca vechii evrei în drumul plin de greutate spre țara visată și promisă a Canaanului, și rostește cuvinte grele la adresa divinității. În condițiile unei detenții politice îndelungate și repetate, fără să-și piardă credința, cerul îi apare, în momentele de derută și disperare, „decăzut și dușman” în poeziile elaborate în temniță, memorate de cei cu care împărtășește aceeași suferință și publicate de fiica poetului, Simona Popa, după 1989: Poezii, I, Sîngele temniței. Balade, 1992; Poezii, II, Stigmat, Editura Marincasa, Timișoara. Tot ce știam, în lirica românească, despre universul carceral vine din Florile de mucigai argeziene. El este lăsat mult în urmă de cel descris de Radu Gyr. Frigul, foamea, boala, privațiuni inimaginabile, pestilența, infecția, tot ce este dezgustător și degradant capătă, ca în Blestemele din Deuteronom, forme monstruoase: „Sărac sunt, Doamne, sărac... / Sărac în celulă, sărac întru toate. / Sărac sunt, Doamne, sărac, / și bucuriile Tale-s bogate. // Să mă apropii de ele nu pot, nu mă lasă. / Lihnit sunt și foamea mă taie: / vreau simburii ce-ți cad de la masă, / vreau tot ce arunci la gunoai” (Sărac sunt, Doamne..., I, p. 76). Peste tot se așterne o amorțeală vecină cu moartea: „Foamea, jindul, poftele nu mă mai dor, / Mi s-au făcut țurțuri sub piele. / Pină și lupii urilor mele / au degerat în zănoagele lor...” (Frig, I, p. 81). Cu cuvinte care amintesc de stilul dur al lui Argezi, Dumnezeu este certat sau rugat să nu se supere pentru necuviința vorbelor: „Pentru vorbele spurcate, / colind și păcate, - / Doamne, Împărate, / cum ești Tu, pe-un tron de sloi, / cam zălat și cam ciocoi, / nu Te supăra pe noi” (Colind, I, p. 88). Din acest centru al răului, poetul îi cere lui Dumnezeu favoarea insolită de a întona un Cîntec de ură (I, p. 89). În cuvinte iconoclaste poetul revărsă o imensă durere în ciclul Stigmat (Poezii, II): „Gonit de ev, scot limba peste leaturi, / gonit de cer, scuipe astrele opace” (II, p. 18). Se produce chiar (dar e vorba doar de o simplă imagine artistică a îndoielii) o inversare de roluri la Judecata de apoi: „Privirea ta va fi spadă-nghetată, / cînd glasul Tău din genună va crește: / - Omule, haide, vorbește, / e marea ta Judecată... // Atunci voi cădea pe naltle trepte, / pe buze c-în zîmbet de sînge, inert: / - Pentru toate rănile mele nedrepte, / Doamne, Te iert...” (La Judecata din urmă, II, pp. 27-28).

Îndoiala încearcă țâria credinței (modelul este tot în Deuteronom) și în volumul de clasicități și revoltă potolită, Anotimpul umbrelor, Editura Vremea, București, 1993: „Și cînd credința-mi urcă pe colnice, / în greabăn îndoiala i se-aruncă, / cum ghearele și-nfige într-o juncă / și colții răi, ursoaica, s-o despice” (Ca la o grea și crîncenă poruncă, p. 87). Morala creștină, întemeiată pe iubire și iertare, triumfă: „dau piatra vrajbelor de-a dura / și-nșămîn-țind cu cer argila / urăsc pe lume numai ura” (Rămăi, p. 98). Peste tot, îndoiala se înclină profund, după ce tulbură atât de chinuitor sufletul poetului, învinsă de credință și smerenie.

[34] *glasul / răsunetul* redă gr. τῆν φωνήν < ἡ φωνή „voce, glas; sunet, ton; vociferare, zgomot”. IER. *vocem*.

scîrbindu-să redă gr. παροξυνθεῖς < παροξύνω „a se mînia, a se înfuria; a se irita, a se indispune; a exacerba”, IER. *iratus*. Deși frecvent întîlnit în literatura română veche cu sensurile de mai sus, ms. 4 389 evită verbul *a se scîrbi* optînd pentru verbul *a se minia*.

[35] Structura frazei din v. 35 și 36 este defectuoasă în BB datorită conjuncției condiționale *de* (ms. 45 *să*) gr. ἐὶ și formei afirmative a verbului *a vedea*, așa cum se află în Septuaginta.

din acești oameni ticăloși lipsește din Septuaginta, după cum specifică și nota de la subsol din FRANKF., care o menționează în textul ebraic. Sintagma este preluată în toate traduceri, inclusiv în edițiile românești moderne (RG, B. 1982, B. 1989). Interdicția se referă numai la generația contemporană cu Moise, și nu la urmașii acesteia, reprezentați prin Caleb și descendenții săi.

[38] *cela ce șade lingă tine* redă gr. ὁ παρεστηκός < παρίστημι, verb cu multiple sensuri, echivalat diferit în traduceri: IER. *minister*, L. *Diener*, EU *Gehilfe*, KJV *which standeth before thee*, REB. *who is in attendance on you*, BJ *serviteur*.

va împărți cu sorți redă gr. κατακληροδοτήσει < κατακληροδοτέω sau κατακληρονομέω „a împărți moștenirea; a împărți prin tragere la sorți”. Substantivul ὁ κληρος, cu numeroase recurențe în

Dt, este redat prin sensul său de bază „sort”, neglijîndu-se sensul derivat de „moștenire”. Ms. 45 și BB recurg la substantivul *moștenire* pentru a echivala gr. ἡ κληρονομία „moștenire, posesiune”. BB omite aici, printr-o scăpare, sintagma *lui Israel*, consemnată în FRANKF., ca și în ebraică și latină, preluată în ms. 45 și ms. 4 389.

[39] *jaf* redă gr. διαπραγῆ „pradă”. Înțelegerea sensului este îngreuiată datorită preluării din greacă a prepoziției ἐν „întru”, vezi și Num 14, 3 în *jaf*. De notat opțiunea BB pentru forma *jaf*, care s-a impus ca formă literară față de *jac* din ms. 45. Ms. 4 389 oferă o traducere mai limpede (după Vulgata *captivi ducerentur*): *vor fi în robie*.

[40] *v-ați tăbărit* redă nota de la subsolul FRANKF. cu verbul ἐσπρατοπεδεύσατε la indicativul aorist, deși se consideră că ar fi o formă viciată (*vitiosē*) față de forma de imperativ din text (σπρατοπεδεύσατε). Ms. 45: *vă tăbăriți*. Traducerile moderne folosesc imperativul sau conjunctivul prezent; poporul nu s-a întors în pustiu, ci doar i s-a poruncit să se întoarcă. Ca și în versetul 19, substantivul *calea* nu este precedat în LXX de prepoziție.

[41] *uneltele / armele* redă gr. τὰ σκευή < τὸ σκευός „1. aparat, vas, uneltă, pl. bagaje, calabalic. 2. echipament militar, armă.

Unele versiuni (de ex. RG, B. 1982 ca și L, KJV, NOAB, REB, TOB) califică acțiunea: „*v-ați hotărît nebunește să vă suiți pe munte*” (B 1989): nu așa BB, BJ, EU.

[43] *silindu-vă* redă adecvat verbul gr. παραβιάζόμενοι < παραβιάζομαι „a forța, a presa, a sili; a zori”. În nota de la subsol FRANKF. se specifică *al addunt* καὶ ὑπερηφανήσατε, ex *Hebr.* Este vorba de verbul ὑπερηφανέω „a se infatua, a se înfumura”, preluat după textul ebraic, IER. *tumentes superbia*. Acest verb este inclus în toate traduceri care iau în considerare textul ebraic, inclusiv în versiunile românești din secolul XX: RG și B. 1989 *v-ați încumetat*, B. 1982 *în îndărătnicia voastră*.

[44] Se presupune că Horma se afla în apropiere de Beerșeba.

[45] Multe traduceri înlocuiesc *glasul* cu *plîngere*, tot astfel și în ms. 4 389, deși în LXX apare τῆς φωνῆς iar în IER. *voci*.

Verbul καθίσταντες de la începutul versetului (BB *șăzînd*), care este redat în majoritatea traducerilor printr-o formă flexionară a verbului *a se întoarce*, este echivalat în ms. 4 389 prin două verbe: *v-ați întors* și *șăzînd*, după versiunea slavonă.

Traducerile recurg deseori la perifraze, ca de ex. / IER. *sedistis ergo in Cadesbarne multo tempore*.

CAP. 2

Capitolele 2 și 3 proiectează o imagine opusă celei precedente, caracterizată prin nesupunere și eșec. Marșul lui Israel spre nord se află sub semnul reușitei, fiind binecuvîntat de Dumnezeu. În drumul său spre Iordan, Israel străbate cinci ținuturi, venind în contact cu popoarele respective: 2, 1-8 Edom, 2, 9-13 Moab, 2, 17-23, 37 Amon, 2, 24-36 Sihon, 3, 1-7 Og. Întîlnirile cu aceste popoare sînt concepute după o schemă care cuprinde cinci elemente: marșul lui Israel - porunca lui Iahve către Moise, conducătorul Israelului - descrierea popoarelor care au locuit înainte în aceste ținuturi - aprovizionarea poporului israelit pentru continuarea călătoriei - trecerea prin fiecare ținut, respectiv cucerirea ținutului amoriților. Traversarea pașnică a Edomului și a Moabului (2, 1-13) este urmată de constatarea din 2, 14-16 că generația răzvrătită a israeliților s-a stins, îndeplinindu-se astfel jurămîntul lui Iahve din 1, 35. După parcurgerea ținutului Amon, urmează în 2, 26-3, 7 ciocnirile cu amoriții sub conducerea lui Sihon și Og, care sînt înfrînți. Destinul acestor popoare este proiectat din perspectiva legămîntului dintre Dumnezeu și Israel: ele sînt nimicite dacă se opun trecerii lui Israel spre pămîntul făgădui (NEB).

[4] Numele de Seir este folosit în paralel cu denumirea Edom, cf. Gn 32, 4; Num 24, 18; Jud 5, 4 indicînd teritoriile lui Isav / Edom Gn 33, 14; 36, 8 care inițial se aflau la est de Araba.

Edomiții erau considerați ca fiind înrudiți cu israeliții, deoarece strămoșii întemeietori ai acestor popoare, Iacob și Isav, au fost frați.

se vor spărea redă gr. εὐλαβηθήσονται din LXX. Septuaginta se deosebește de textul ebraic, care este luat ca bază de majoritatea traducerilor. Nota de la subsolul FRANKF. indică și varianta provenind din ebraică.

[5] *urmă de picior* redă literal gr. βῆμα ποδός, IER. *quantum potest unius pedis calcare vestigium*.

[6] *veți cumpăra*, ἀγοράσατε *veți lua*, λήψετε.

cu măsură redă gr. μέτρον, care lipsește din ebraică.

[7] *nostru* redă gr. ἡμῶν din LXX. FRANKF. adaugă la subsol: *al su ex Hebr.*

faptul redă gr. ἔργον < ἔργον „operă, lucrare, acțiune“, IER. *opere*.

înfricoșător cf. nota 1, 19.

[8] Pentru a reconstitui, destul de aproximativ, itinerariul străbătut de israeliți, în acest verset joacă un rol însemnat prepozițiile indicând direcția în spațiu. De la Cadeș-Barnea, care se află în partea de sud-vest a Mării Moarte, israeliții se îndreaptă spre sud-est, ocolesc regiunile muntoase ale Edomului (Seir) și traversează câmpia Araba, ce se întindea între Marea Moartă și Marea Roșie. Ei însă nu ajung pînă la punctul sudic al acestei câmpii, adică Aqaba cu localitățile Elat (Elon) și Ețion-Gaber, ci schimbă direcția, îndreptându-se spre nord-est, adică spre Moab. De aceea, prepoziția compusă de *la* (de la Elon și de la Ețion-Gaber) se referă la drumul ce pomește de la Elat spre nord.

[9] BB preia din ms. 45 două echivalări diferite ale locuțiunii verbale συνάψτε πόλεμον: în 2, 5 *să nu bateți război*, în 2, 9 *să nu loviți război*, în 2, 24 introduce verbul „a face“ *fă cu el război*.

[10] *Oamenii / emiții* este o greșeală de tipar în BB, forma corectă fiind *omnii*, gr. ὄμνιν, ms. 45 *omni*, ms. 4389 *imnii*. Aceeași greșeală și în versetul 11. BB 1988 îndreaptă greșeala în versetul 11, dar o menține în versetul 10.

enachiții în FRANKF. inconsecvent transcris, v. 10 oi ενακειν (RAHLFS oi Ενακιμ), v. 11 oi ενακειμ (RAHLFS oi Ενακιμ). Tot așa în ms. 45 și în BB: în v. 10 apare consoana *n*, *enachin*, iar în v. 11 *m*, *enachimii*. Despre enachiți, cf. nota 1, 28.

[12] *de la fața lor* redă gr. ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

i-au cotropit / i-au pierdut redă gr. ἀπέλεσαν, IER. *expulsis*. BJ *depossédèrent*, NOAB *dispossessed*, REB *occupied*, L. *vertrieben*. *să lăcuiască* (pasiv reflexiv) redă gr. κατακίσθησαν cu sensul de „a se așeza, a se stabili“.

Ms. 4389 în *Israil*.

[13] Ultima propoziție nu apare în FRANKF decît la subsol. *Zared* – pîrîu la granița dintre Edom și Noab, în partea de sud-est a Mării Moarte.

[14] În acest verset se împlinește jurămîntul lui Iahve, pronunțat în v. 1, 35 împotriva celor care s-au îndoit în credință.

pre aproape, traducere literală a prepoziției παρὰ – din componența verbului παρεπεύθημεν.

Domnul Dumnezeu redă κύριος ὁ θεός din FRANKF., care specifică în nota de la subsol că în versiunea ebraică lipsește ὁ θεός.

[15] *unde* redă οὗ în afară de calitatea de adverb, poate fi și pronume.

[18] Spre deosebire de ms. 45 în BB se modifică topica cuvintelor: înaintea substantivului *hotarale* apare prepoziția *de*.

[19] Teritoriul amoniților era situat la nord de Sihon, pe cursul superior al râului Iaboc, cf. 3, 16. În acest verset se insistă asupra legăturilor pașnice dintre israeliți și amoniți, dar în alte locuri sînt menționate raporturile ostile dintre cele două popoare, cf. 23, 4. Verbul gr. μὴ συνάψετε este redat în v. 9 prin verbul *nu vă învrăjbiți*, aici prin locuțiunea verbală *nu țineți vrăjbă*.

[20] *Rafail* constituie probabil o greșeală de tipar, deoarece în FRANKF. consoana finală nu este -l, ci -n ραφαὶλ, cf. v. 11.

înainte: în BB este omisă traducerea adverbului πρὸ πρότερον din FRANKF., redat în ms. 45 prin *nainte*, ms. 4389 *mai înainte*.

manitēni redă gr. οἱ Ἀμμανίται. BB omite vocala *a*- inițială.

Preia o variantă de la subsolul FRANKF. ζοχομεν, *zohomin* în text ζομμεν; ms. 45 *Zommin*, ms. 4389 *Zomini*.

[21] *pînă în ziua aceasta*: sintagma corespunzătoare în grecește lipsește din unele manuscrise ale Septuagintei, din textele masoretice și din Vulgata.

[22] Numele lui Isav apare în poemul lui Mihai Ursachi *Nomomachia sau lupta lui Iacov cu cele două legi*, volumul Marea înfățișare, Junimea, 1977. Poetul nu-are în vedere pe „fiii lui Isav“, cu care se înfîlesc israeliții în expansiunea lor spre nord, ci pe Isav, fratele mai mare, și, pînă la un punct, rivalul lui Iacob, de care acesta se teme: „Îngere, tu nu ești Isav. Mult îmi e teamă de el / și de cei 400 de oameni ai săi“ (p. 59). Referința de aici este la Fac., 32, 24–29; Ursachi, Marea înfățișare, pp. 59–61.

[23] *aviții / eveii* redau gr. Ευαίοι, populația din zona de coastă a Canaanului, înfrîntă în secolul al XII-lea î. H. de către triburile filistenilor care au migrat din Insula Creta (Caftor) sau din Asia Mică; LXX Καπαδοκία.

Asiroth redă gr. ασπροῦθ, IER. *Aserim*. Corespondentul ebraic este echivalat în traduceri moderne prin *sate*, *așezări*.

[24] Regatul lui Sion era mărginit la sud de râul Arnon, la vest de Marea Moartă și Iordan, la nord de râul Iaboc, iar la est de ținutul Amon. Capitala Heșbon era situată la aproximativ 20 de km sud-vest de actualul Aman.

[25] *incepe / voi insufla* redă imperativul gr. ἐνάρχου, ca și în ultima parte a versetului precedent. În versiunea ebraică și în IER. *incipiam* este la persoana I ca și în majoritatea traducerilor, inclusiv ms. 4389.

cutremurul / frica redă gr. τὸν τρόμον „1. tremur, fior. 2. cutremur“, IER. *terrorem*, L., EU *Furcht*, BJ *terreur*, KJV *dread*.

chinuri redă gr. ὠδίνες < ὠδία „suferință, durere“, IER. *dolore*. în sensul de *teamă*: *angoisse* (BJ), *Angst* (EU), *anguish* (KJV).

[26] Spre deosebire de ms. 45, care urmează textul FRANKF. în transcrierea numelui propriu *Chedmoth* gr. κεδμοῦθ (cf. codicelui alexandrin A), BB preia forma *Chedamoth* din nota de la subsolul FRANKF. κεδαμοῦθ, *propius Hebr.* (cf. codicelui vaticanus B⁺), s.v. RAHLFS).

[27] *voi abate* redă gr. ἐκκλινῶ. în *direapta* *au a stînga* redă gr. δεξιὰ ἢ ἀριστερά.

[29] *mi-au făcut* redă gr. ἐποίησαν < ποιέω „a face“, IER. *fecerunt*.

[30] *au nesilnicit* redă gr. ἐσκήρυνεν < σκληρύνω „a (se) întări a (se) învîrtoșa, a deveni neîndurător“, IER. *induraverat*. Ms. 4389: *a întări ... sufletul lui și învîrtoșă inima lui*.

ca să să dea redă gr. ἵνα παραδοθῆ IER. *ut traderetur*. BJ *afin de le livrer en ton pouvoir*, L. *um ihn in deine Hände* (EU *Gewalt*) *zu geben*.

[31] *înaintea sfeții tale* redă gr. πρὸ προσώπου σου.

[33] *înaintea sfeții noastre, în mîinile noastre* redă întocmai textul FRANKF. RAHLFS consemnează doar prima parte a sintagmei, πρὸ προσώπου ἡμῶν, iar IER. o reduce la *nobis*, tot așa și majoritatea traducerilor moderne.

Nota de la subsolul FRANKF. specifică: *al absunt haec duo membra. Al abest posterius, & recte ex Hebr.*

[34] *am sortit pieirii / am surpat* redă gr. καὶ ἐξολοθρεύσαμεν < ἐξολοθρεύω „a extermina, a distruge“. Verbul corespunzător din ebraică, *hrm*, avea în evul mediu sensul de „a ostraciza (din sinagogă), a anatemiza“; inițial indica distrugerea totală, exterminarea populației, ca urmare a unui legămînt cu divinitatea (EU); același sens în LXX, dar în Dt 13, 15 și 20, 17 se folosește ἀναθεματίζω „a anatemiza“. BB: *a surpa*, dar în Dt 13, 15 și 20, 17 *cu anathema să anatemisă*. IER.: *a interficio*, „a distruge“, KJV și NOAB *utterly destroyed*, EU *weihten der Vernichtung*; L. *vollstreckten den Bann*, BJ *nous avons dévoué par anathème*.

[37] LXX *nu ne-am apropiat*, persoana I plural, spre deosebire de textul ebraic.

pirului redă gr. χειμάρρου < ὁ χειμάρρος „torent, șuvoi, rîu de munte”; ms. 45: *groapa*.

CAP. 3

[1] Regatul Vasan se întindea la nord de rîul Iarmuc și la est de lacul Ghenezaret. Localitatea Edrei era situată în partea sudică a Vasanului.

[2] *I-am dat* redă timpul trecut din gr. παραδέδοκα.

[3] *semîntă* redă gr. σπέρμα, care însă nu apare în textul ebraic și în Vulgata.

[4] *pemprejurile / tot ținutul Argob*: în Septuaginta la plural, τὰ περὶ ἄργωβ, așa cum traduce BB. Regiunea Argob făcea parte inițial din regatul Vasan; aici, ca și în v. 13, pare a desemna o confederație, identică cu regatul lui Og (EU).

împăratul Og redă textul din FRANKF. βασιλέως ὄγ, care reproduce codicele vaticanus și codicele alexandrin. Ediția RAHLFS: βασιλείας ὄγ, IER. *regni Og*.

[5] *ferezeilor / perezișilor* redă gr. φερεζαίων. R.G.: *localități ale Perezișilor*, BJ *les villes des Perizzites* (cu specificarea „Perezișii sînt locuitori de la cîmpie ale căror sate nu sînt fortificate”. IER. *oppidis quae non habebant muros*, L. *offene Städte*, KJV *unwalled towns*, REB *unwalled settlements*, Ms. 4 389 *orașele cele cu costîie*.

[6] În legătură cu semnificația verbului ἐξωλεθρεύσαμεν, vezi nota 2, 34.

[8] *decinde* de redă gr. πέρον sau, în alte locuri, gr. ἐπέκεινα „dincolo”. Apare frecvent, atît în ms. 45, cît și în BB, uneori scris *decindea*. Ms. 4 389 folosește sintagma *de ceea parte*. În acest verset, *de ceasta parte* din ms. 4 389 are semnificația de „dincoace”.

Hermon vîrf de munte din masivul Antiliban, situat la nord de Israel, la granița actuală dintre Liban și Siria. În Dt el constituia granița de nord a regatului Vasan.

[9] *Finicii* redă gr. οἱ Φοίνικες, *sidonieni* cf. textului ebraic și IER. *Sidonii*.

Toponimul *Sirion* mai apare în PS 29, 6, iar *Senir* în Iez 27, 5. Conform Cînt. 4, 8 și 1 Cr 5, 23 *Senir* nu este identic cu *Hermon*. În Dt 4, 48 *muntele Hermon* este denumit *Sion*.

pre dinsul redă gr. ἄνθ.

[10] În Septuaginta drept nume proprii Μισωρ, cuvîntul ebraic cu semnificația de „podis, platou”, IER. *planitie*, L. și EU *Hochebene*, BJ *Haut-Plateau*, NOAB și REB *tableland*. Versetul 10 continuă descrierea din v. 8 a teritoriilor cucerite la est de Iordan. Așezarea *Salca* nu a fost localizată; cetatea *Edrei* se afla în sudul Vasanului.

[11] Este vorba probabil de unul din numeroasele monumente funerare megalitice de la est de Iordan, construit din bazalt, lung de aproximativ 4, 5 m. și lat de 2 m. Cotul era o măsură variabilă de lungime egală cu dimensiunea antebrațului. În antichitate măsura între 45–52 cm. *cu cotul omului* redă gr. ἐν πῆχει ἀνδρός.

rafain redă gr. ραφαίν. IER. *de stirpe gigantum*, L. *Riesen*, ms. 4 389 *Uritas*, deși în slavonă apare ραφαιμα.

marginia redă gr. ἄρρα „parte superioară, culme, vîrf; cetățuie, citadelă, burg”. *Rabba*, cf. textului ebraic și IER. *Rabath*, capitala regatului amonișilor, astăzi Amman.

[12] *îrmurele* redă gr. τοῦ χειλούς < τὸ χεῖλος „1. buză 2. margine, mal”. În 2, 36 este redat prin *marginia*, atît de ms. 45, cît și de BB.

[13] Partea a doua a versetului 13 și întreg versetul 14 sînt încadrate în unele traduceri moderne (BJ, NOAB, REB) în paranteze, constituind o completare privind denumirile ținuturilor de la est de Iordan.

[14] *gheșurișii și maacanișii*: triburi aramaice organizate în mici formațiuni statale în estul lacului Ghenezaret și pe cursul superior al Iordanului.

pre dînsule redă gr. ἄνθός, variantă înregistrată la subsolul FRANKF. ex Hebr., preluată în textul RAHLFS.

pre însul din ms. 45 redă gr. ἄνθό din textul FRANKF. Traducerile ulterioare oferă interpretări diferite, în funcție de acest pronume.

Avoth Iair este un toponim care nu trebuie despărțit prin virgulă. Grafia *Aroth* din BB este probabil o eroare de tipar, gr. Αρωθ.

[15] *Machir*, unul din fiii lui Manase (Fac 50, 23), tatăl lui Galaad (Num 26, 29).

[16] *Pirîul Amnon* constituia granița de sud a seminției lui Ruben. Cursul superior al pirîului Iaboc forma granița de est, dincolo de care se întindeau teritoriile amonișilor.

în mijlocul pirîului hotar redă gr. μέσον τοῦ χειμάρρου ὄρου IER. *medium torrentis et finium*, sensul expresiei ebraice corespundente este incert, L. *bis zur Mitte des Flusses mit seinem Uferland*.

[17] La vest, granița era formată din „Marea Sării”, care din secolul 1 sau 2 d.H. s-a numit Marea Moartă, și din rîul Iordan, pînă la lacul Ghenezaret în nord.

Asidoth redă gr. Ασιδοθ, în LXX netradus, cu sensul de „parte inferioară a pantei”, IER. *ad radices montis*, EU *am Fuss der Steilhänge*, BJ *au pied des pentes*. KJV păstrează termenul ebraic *Ashdoth*.

Pisga – formațiune muntoasă situată în nord-estul Mării Moarte.

[18] Versetul 18 deschide o nouă secțiune în șirul narațiunii, revenind la sentința din 1, 37–39, privind stabilirea triburilor israelite în țara făgăduită, la vest de Iordan. Moise organizează cucerirea acestui pămînt, îl numește pe Iosua conducător în locul său, care va împlini această făgăduință. Moise însuși nu va trece dincolo de Iordan.

tot cel cu minte redă gr. πᾶς συνετός „inteligent, deștept” din FRANKF. *Toți cei buni de luptă* redă locuțiunea πᾶς δυνατός din RAHLFS, consemnată și într-o notă din FRANKF, cu specificația: *melius ex Hebr.* IER. *omnes viri robusti*, L. *Kriegsleute*, BJ *tous hommes de guère*, REB *all your fighting men*.

[19] *afară den* este preluat din ms. 45, care îl folosește cu conveniență pentru a redă gr. πλὴν „doar, numai, în afară de, cu excepția”. În alte locuri, BB îl înlocuiește cu *fără numai* (2, 35, 37).

care vă le-am dat voao: spre deosebire de ms. 45, care traduce literal gr. οἷς ἔδωκα ὑμῖν prin *carele am dat voao*.

[20] *va potoli / va dăru* *odihnă* redă gr. καταπαύση < καταπαύω, IER. *requiem tribuat*. Ms. 45 *odihnă*, ms. 4 389, *da odihnă*. Verbul *a răposa* din ms. 4 389 era frecvent folosit în literatura epocii cu sensul de „a face un repaus, a se odihni”, pe lângă cel de „a deceda” (Fac 49, 33).

Domnul Dumnezeu nostru redă FRANKF, κύριος ὁ θεός ὑμῶν. Versiunile moderne urmează modelul ebraic, ca și IER. *Dominus*.

vă veți întorci / vă veți întoarce redă gr. ἐπαναστραφήσεσθε < στρέφω „a se întoarce (în cerc)”. Verbul este preluat în mai multe locuri din ms. 45 (I Reg 10, 6; Lev. 18, 21). Apare și în Noul Testament în Fapte 18, 21, deși în NT de la Bălgrad se folosește în acest loc *a se întoarce*. În ms. 4 389 nu apare, ci se recurge la *a se întoarce*. În literatura epocii îl întâlnim îndeosebi în Moldova.

[24] *virtutea* redă gr. ἰσχύς „forță, vigoare, tărie”.

dumnezeu în partea a doua a versetului, gr. θεός, are sensul de „zeu”.

[25] *Andilivanul* redă gr. τὸν Ἀντιλίβανον.

[26] *m-au trecut cu vederea / s-a mîniat pe mine* redă gr. ὑπερέδεν < ὑπεροράω „1. a trece cu vederea, a scăpa din vedere 2. a privi de sus, cu indignare”. IER. *iratusque est Dominus*, L. *der Herr war erzürnt*, BJ *Yahwe s'irrita*, NOAB *the Lord was angry with me*.

să nu mai adaogi încă a grăi redă construcția gr. μὴ προσθῆς ἔτι λαλῆσαι < προστίθημι „a adăuga” + infinitivul verbului principal, un ebraism întâlnit deseori în Septuaginta pentru a specifica repetarea sau continuarea unei acțiuni.

cuvîntul / lucrul redă gr. τὸν λόγον, termen cu valențe semantice deosebit de bogate în limba greacă, dar a cărui echivalare se limitează doar la substantivul *cuvînt* în toate cele trei traduceri românești (ms. 45, ms. 4 389, BB). IER. *de hac re*, EU *Sache*, BJ *affaire*, NOAB *matter*.

[27] *celui cioplit* redă gr. *λελαξευμένον* < *λαξεύω* „a ciopli, a tăia piatra“. Septuaginta traduce aici din ebraică numele muntelui *Pisga*, care însă în 3, 17 este transcris după ebraică *Φοισγα*, BB *Fasga*.

spre mare redă gr. *κατὰ θάλασσαν*, IER. *ad occidentem*. Marea Moartă este situată la vestul muntelui *Pisga*.

[28] *poruncêște / dă impuniticiri* redă gr. *ἐντελλαι* < *ἐντέλλω* „a însărcina, a comanda, a porunci“, IER. *praecipere*. Este vorba de numirea lui Iosua ca succesor al lui Moise. EU *Setz Josua ein*, BJ *Donne tes ordres à Josué*, REB *Give Joshua his commission*.

va trece: unele interpretări consideră că verbul denotă acțiunea propriu-zisă de traversare a Iordanului. L. *er soll über den Jordan ziehen*, EU *er soll ... hinüberziehen*, TOB *car c'est lui qui passera le Jourdain*.

tot pământul redă gr. *πᾶσαν τὴν γῆν* din FRANKF., care însă notează la subsol: *al. abest πᾶσαν*, *vt ab Hebr. omis* în general în versiunile moderne.

ai văzut redă gr. *εώρακας*, IER. *visurus es*. Unele traduceri redau acest verb la timpul trecut, altele la prezent, altele la viitor.

[29] *rêdiu* din ms. 45 este înlocuit în BB prin *crîng* care redă gr. *νάπη* „rîpă, vale îngustă împădurită“.

casa lui Fogor redă gr. *οἴκου Φογορ*, IER. *fanum Phogor*. Este vorba de așezarea Bet-Peor, situată în Moab, la poalele muntelui *Pisga*. În acest loc triburile israelite vin în contact cu adepți ai cultului zeului Baal-Peor (BB *Veelfegor*), cf. 4, 3.

CAP. 4

Capitolul 4, 1–40 este asemănător unui codice de legi, precum Codicile Hammurapi, foarte apreciat în epoca respectivă: prolog (1–8), fondul de legi (9–31), epilog (32–40). Pe de altă parte, secțiunea centrală (9–31) conține elemente ale unui tratat de vasalitate: antecedente (10–14), prevederile esențiale (15–19; 23–24), blestem și binecuvîntare (25–31). Acest amestec de codice de legi și contract corespunde unei duble funcțiuni: aprofundarea valabilității juridice a legilor și actualizarea comandamentelor esențiale din legământul cu Dumnezeu (JB).

[1] Formula de adresare *ascultă Israele* semnalezază o comunicare importantă (5, 1; 6, 4; 9, 1; 27, 9).

direpțările și judecățile redă gr. *τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων*, IER. *praecepta et iudicia*. KJV *statutes and judgments*, NOAB *statutes and ordinances*, REB *statutes and laws*, TOB și BJ *les lois et les coutumes*, L *Gebote und Rechte*, EU *Gesetze und Rechtsvorschriften*, RG *legile și îndreptările*, B. 1982 *hotărârile și legile*, B. 1989 *rînduielele și poruncile*.

[2] Formula canonică „nu adăugați nimic, nu înlăturați nimic“ protejează, în întreg Vechiul Orient, textele codicelor de legi și ale tratatelor de modificări arbitrare (EB).

[3] Este vorba de Baal, zeul fertilității, al cărui cult cuprindea, între altele, prostituția sacrală în numele acestei zeități, pedepsită în Israel cu moartea (Num 25, 1–5).

[4] *zăceași aproape de / v-ați legat strîns de* redă sensul concret al verbului *προσκεύμενοι* < *πρόκειμαι* „être couché auprès de“, echivalat în majoritatea traducerilor prin „a se atășa“ sau un sinonim al acestuia, IER. *adheretis*.

[5] *ardăat-am* are aici sensul de „v-am prezentat, v-am expus“, gr. *δέδειχα* < *δείκνυμι*. Același verb are însă și sensul de „a învăța“ la care recurge cele mai multe traduceri. IER. *docuerim*, KJV, NOAB și REB *I have taught you*, L și EU *lehren*, BJ *je vous ai enseigné*, ms. 4 389 *am învățat*.

să faceți redă sensul de bază al verbului gr. *ποιῆσαι* < *ποιέω* „a face“, IER. *facietis*. Echivalat cu „a aplica, a împlini, a pune în practică, a respecta“. L *dass ihr tun sollt*, KJV *that ye should do*, NOAB *you should do them*.

De obicei, cele trei traduceri românești renunță la folosirea propoziției *pe* înaintea pronumelui relativ-interogativ în acuzativ

pentru a se conforma modelului străin (Dt 3, 4 *nu era cetate care nu am luat*). Însă în cazul de față, acest pronume este precedat în Septuaginta de prepoziția *eis* și ms. 45 traduce corect *pământul la carele voi mergeți*, ca și ms. 4 389 *jara în carea veți merge*.

[10] *să asculte* redă gr. *ἀκουσάτωσαν*, IER *ut audiat*, L *dass sie meine Worte hören*. O altă variantă urmată de multe traduceri, este *ca să-i fac să audă cuvintele mele*.

[11] *glas mare* redă gr. *φωνή μεγάλη*, din Septuaginta, însă sintagma nu apare în textul ebraic sau în Vulgata.

[12] *cătră voi în munte* este preluat din Septuaginta, dar lipsește din textele masoretice și din Vulgata.

glas de cuvinte / sunetul cuvintelor redă gr. *φωνὴν ῥημάτων* IER. *vocem verborum*. În BB singura echivalare a gr. *ἡ φωνή* este „glas“. Corespondentul ebraic *qôl* are sensul atât de „tunet, vuiet, sunet“ cât și de „voce, glas“.

asemănare / chip redă gr. *ὁμοίωμα* „asemănare, imagine identică“. Termenul ebraic este redat prin „formă“ în toate traduceriile consultate. Prezența lui *Iahve* nu se concretizează în nici o imagine vizuală și de aici decurge porunca din legământul poporului israelit cu Dumnezeu, de interzicere a reprezentării sale vizuale.

În *Convorbirile* cu Eugen Simion, Petru Dumitriu face această precizare în legătură cu caracterul nevăzut, care provoacă atîta tulburare oamenilor, al lui Dumnezeu, raportîndu-se la Moise: „Dumnezeu care a zidit lumea în șase zile și stă de vorbă cu Moise și nu i se arată, îi spune doar: *Eu sunt Cel ce este!*...“ (Convorbiri cu Petru Dumitriu, Editura Moldova, Iași, 1994, p. 111).

[13] *făgăduința* redă gr. *ἡ διαθήκη* „dispoziție; testament; pact, tratat, legământ“, IER, *pactum*, prin care se traduce ebr. *berit*, termenul cel mai important din VT pentru a defini raportul lui Dumnezeu cu oamenii sau al oamenilor între ei. Vezi nota Fac. 6, 18; *ἡ παλαιὰ διαθήκη* „Vechiul Testament“, *ἡ καινὴ* sau *νέα διαθήκη* „Noul Testament“.

cèle 10 cuvinte gr. *τὰ δέκα ῥήματα*, IER. *decem verba*; cele mai multe traduceri redau literal sintagma *cele zece cuvinte* și nu *cele zece porunci* cum sînt denumite în general aceste comandamente. L și EU *die zehn Worte*, TOB și BJ *les dix Paroles*. Dar KJV, NOAB și REB *the ten commandments*, ca și RG, B, 1982, B 1989 *cele zece porunci*. Ca orice contract, acest legământ a fost scris pentru amîndoi partenerii, deci în două exemplare, fiecare pe cîte o placă de piatră. Amîndouă exemplarele, atît cel pentru *Iahve*, cît și cel pentru Israel, vor fi păstrate în Templul Sfînt din Ierusalim.

[15] Cultul Dumnezeului invizibil, fără o reprezentare vizuală, constituie o doctrină fundamentală a credinței mozaice (Ieș 20, 4).

[16] *cioplit / chip cioplit* redă gr. *γλυπτόν* „gravat, încrustat“ *γλύφο* „a sculpta“. Este tradus de obicei prin „imagine gravată, sculptată“, dar și prin „idol“. IER. *sculptam*; L *Bildnis*, EU *Gottesbildnis*, BJ *image sculptée*, TOB *une idole*, KJV și NOAB *graven image*, REB *carved image*.

să nu faceți fărâdele calchiază verbul *ἀνομήσητε* < *ἀνομέω* „a acționa ilegal“ prin extensiune „a se perverti, a se corupe“, EU *laufi nicht in euer Verderben*, BJ *n'allez pas vous pervertir*.

[19] În afara interdicției de a se închina unor idoli în reprezentări sculpturale sau picturale antropomorfe sau animale, Israelul este avertizat împotriva cultului aștrilor, larg practicat în vechiul orient.

BB schimbă singularul *toată podoaba* din ms. 45, care redă fidel gr. *πάντα τὸν κόσμον*, în pluralul *toate podoabele*. În redarea substantivului polisemantic *ὁ κόσμος* traducătorii BB s-au fixat asupra sensului „podoabă“. Cele mai multe traduceri optează pentru înțelesul de „armată, oaste“, cu efecte metonimice.

[21] În prima parte a versetului, *Dumnezeu* este preluat din FRANKF. care notează: *al abest ὁ θεός*, *vt ab Hebr.*

să nu treci: persoana a II-a singular este probabil o greșeală de tipografic. Traducerea corectă este *să nu trec*, așa cum apare în ms. 45.

pământul / fara aceea frumoasă: BB reproduce textul Septuagintei, în care lipsește *aceea frumoasă*; dar ebr. și IER. *terram optimam*.

[22] *eu moriu / voi muri*: în original la prezent, așa cum traduce BB.

întru acesta / în finutul acesta: în FRANKF. *ἐν τῇ καύτῃ* dar lecțiunea corectă este *ἐν τῇ γῆ καύτῃ*, IER. *in hac humo*.

[24] *rîvnitoriu / gelos* redă gr. ζῆλοτής „1. plin de zel, de ardoare, 2. gelos”. Versetul, care constituie unul din cele mai cunoscute locuri din Biblie, exprimă dragostea nemărginită a lui Dumnezeu față de oameni, dar și exclusivismul acestui legământ, care nu tolerează recunoașterea vreunei alte divinități. IER. *Deus aemulator*, KJV, NOAB și REB *a jealous God*, TOB și BJ *un Dieu jaloux*, EU *ein eifersüchtiger Gott*, L *ein eifernder Gott*.

[25] *veți zăbovi / vă veți împăminteni* redă gr. χρονίσθητε < χρονίζω „1. a-și petrece timpul 2. a dura, a rămîne mult timp 3. a întîrzi, a se prelungi, a zăbovi”. La pasiv verbul are sensul de „a îmbătrîni”, echivalare pentru care optează unele traduceri: BJ *vous aurez vieilli*, NOAB și REB *you have grown old*. KJV în aceeași arie semantică cu BB: *ye shall have remained long*.

[26] Invocarea cerului și a pămîntului ca martori ai judecării lui Dumnezeu constituie o formulă caracteristică contractelor încheiate în antichitate, în care se menționau zeii care garantau binecuvîntarea, respectiv blestemul, pentru partenerii contractuali, în funcție de respectarea tratatului. *vă mărturisesc* redă gr. διαμαρτύρομαι „a invoca zeii și oamenii ca martori; a asigura”.

pre ceriu și pre pămînt – în Septuaginta cele două substantive sînt în cazul acuzativ, articulate, așa cum traduce ms. 45 BB *pre*, conform construcției *a jura pe ceva*.

[27] *va sămîna* redă gr. διασπείρω < διασπείρω „a dispersa, a risipi, a împrăști; a distribui”. Ms. 4 389 întrebunțează verbul *vă va resipi*, Ms. 45 și BB introduc prepoziția *la*, inexistentă în greacă, înaintea substantivului *număr* și compun astfel sintagma *pușini la număr*, rămasă în această formă pînă astăzi, față de *pușinei cu numărul*, din ms. 4 389.

Vulgata, LXX: *toate popoarele*. În ebraică nu apare adjectivul nehotărît *toate*.

Versetul face aluzie la deportarea suferită de populația din Samaria în anul 722/721 și de cea din Ierusalim în 597, 587 și 582/581 î.H.

[28] Deoarece în limba greacă verbul λατρεύω „a sluji” nu este reflexiv, ms. 45 îl transpune în limba română tot la diateza activă; și *veți închina* BB: *vă veți închina*.

la alți dumnezăi redă gr. θεούς ἑτέρους

[29] În Dt alternanțele între persoana a II-a singular și a II-a plural sînt frecvente. Cînd ele apar mai ales în cadrul aceluiași verset, asistăm la o dislocare a acordurilor, reflectată și în traducerea BB: *veș cerca... dentru tot sufletul tău*. Ms. 4 389 *veși cerca cu tot sufletul vostru*, așa cum procedează și Biblia slavonă.

Te vor afla toate cuvintele acestea urmează îndecaproape originalele. Cele mai multe traduceri evită termenul *cuvintele*, înlocuindu-l prin *toate (lucrurile) acestea*. Toțiși, unele traduceri recente redau întocmai originalul ca și BB: EU ... *werden alle diese Worte dich finden*.

[31] *îndurătoriu și milostiv* redă gr. οἰκτιρῶν καὶ ἐλεημῶν spre deosebire de edițiile recente ale Septuagintei care rețin numai unul din termeni, pentru a se conforma textului ebraic, așa cum se specifică și în nota de la subsolul FRANKF.

[32] Această ultimă parte a capitoului 4 începe prin îndemnul adresat Israelului de a realiza o comparație religioasă, împinsă pînă la limitele timpului și spațiului, pentru a evidenția măreția credinței în Dumnezeu.

Echivalarea prepoziției *ἐπί* cu prepoziția *pre (marginea)* în loc de prepoziția *de* la îngreuiază considerabil înțelegerea textului.

[33] *glas al Dumnezăului viu* redă gr. φωνὴν θεοῦ ζῶντος. Ms. 4 389 *glasul Dumnezăului*. În textul ebraic nu apare adjectivul *viu*.

[34] *întru ispitire / supunîndu-l la încercări* redă gr. ἐν πειρασμῷ < ὁ πειρασμός „probă, încercare, tentativă”, IER. *per temptations*, EU *unter Prüfungen*, TOB și BJ *par épreuves*, NOAB *by trials*.

cu videnii mari / cu mari grozăvii redă gr. ἐν ὄρασιων μεγάλων < τὸ ὄραμα „vedere, spectacol; viziune, apariție, vedere”. Sintagma poate fi interpretată drept referință la plăgile trimise împotriva Egiptului pentru eliberarea poporului israelit. Termenul ebraic corespunzător este asociat cu noțiunea de „teroare, spaimă”: IER. *horribiles visiones*, L și EU *durch grosse Schrecken*. TOB și BJ *par des grandes terreures*, KJV și NOAB *by great terrors*.

[35] Componentele primei propoziții din acest verset sînt preluate din versetul precedent. BB: *toate cite ... văzînd*.

Dumnezeul tău acesta din BB este preluat din Septuaginta, în textul ebraic nu apare această sintagmă. Versetele 35 și 39 afirmă cu claritate credința într-un singur Dumnezeu, monoteismul, fiind negată în mod expres existența altor zei.

[36] *să te cërte* redă gr. παιδεύω < παιδεύω „1. a educa, a instrui, a forma 2. a dojeni, a muștra, a certa”, IER. *ut doceret te*. Vezi nota 8, 5. L *um dich zurechzubringen*, NOAB *that be might discipline you*.

[37] *au iubit pre el părinții tăi* redă gr. ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας. În textul grecesc, verbul *a iubit*, la persoana a III-a singular, (Dumnezeu) are două componente directe, în cazul acuzativ: αὐτὸν „pe el” și τοὺς πατέρας „pe părinții tăi”. Firese ar fi fost ca pronumele să fie tot la plural, αὐτούς „pe ei, pe părinții tăi”. Presupunem că pronumele αὐτὸν la singular se referă la Israel, ca substantiv colectiv. În BB *părinții tăi* nu este subiect, ci obiect. Textul poate fi corect înțeles numai așezînd virgulă între cele două obiecte: *pre el, părinții tăi*. Traducerea corectă este cea din ms. 45 *au iubit el pre părinții tăi*, în care însă se omite complementul direct pronominal αὐτὸν „pe el”, care de fapt nu apare în textul ebraic sau în Vulgata.

pre noi redă gr. ὑμᾶς, care însă nu este menționat în textul ebraic.

[39] *te vei întoarce* redă gr. ἐπιστραφήση < ἐπιστρέφω, verb polisemantic, al cărui sens de bază este redat în BB „a se întoarce, a se răsfrînge; a reflecta”.

cu cugetul redă gr. τῆ διανοίας < ἡ διάνοια, substantiv complex, însemnînd, între altele, „gîndire, capacitatea de a gîndi; gînd; reflexie, cugetare”. În limba ebraică avem aici substantivul „inimă”, așa cum îl echivalează IER. *cogitato in corde tuo* și alte traduceri. Ms. 4 389; *să cuget în inima ta*.

Dumnezeul tău lipsește din textul ebraic.

[40] *vei crușa* redă gr. φυλάξῃ < φυλάσσω „a veghea, a păzi; a proteja, a conserva, a ocroti, a apăra”, IER. *custodi*.

[41] *osebi / a ales* redă gr. ἀφάρτισεν < ἀφορίζω „a delimita, a demarca; a despărți, a separa”, IER. *separavit*.

[45] *mărturiile / cerințele* redă gr. μαρτύρια „mărturie, probă”, IER. *testimonia*, L *die Ermahnungen*, EU *die Satzungen*, TOB *les édités*, BJ *les stipulations*, REB *the precepts*.

[46] Substantivul *virtop* din ms. 45 redă gr. φάρογγι < ἡ φάρογγε „defileu, strîmtoare, vale prăpăstioasă” pe care BB și ms. 4 389 îl echivalează cu *vale, casa lui Fogor / Bet-Peor* vezi nota 3, 29.

[48] *Sion* vezi nota 3, 9.

[49] *arăpimea / Araba* redă gr. Αραβα, vezi nota 1, 1. În 1, 7, același substantiv este tradus în BB *haravilor*, desemnînd locuitorii acestei regiuni, iar în 3, 17 *Arava*.

Asidoth vezi nota 3, 17.

cea cioplită vezi nota 3, 27.

CAP. 5

[1] *tot Israelul*, nu se referă la spațiul geografic, ci la comunitatea celor care cred în Iahve.

întru utechile voastre / în auzul vostru.

[5] Ms. 4 389 *a soli* = a vestii.

cuvintele redă gr. τὰ ῥήματα, IER. *verba*. Multe versiuni întrebunțează substantivul la singular, cf. textul ebraic.

[6] 6 – 21 cf. Ex. 20, 2 – 17.

[7] *dumnezeii alții*: BB preia topica din greacă, pe cînd ms. 4 389 alș *dumnezei*.

înainte a fșii mele redă gr. πρὸ προσώπου μου. JB *devant moi*, NOAB *before me*.

[8] *cioplit*, ms. 4 389 *cioplitură* = sculptură, vezi nota 4, 16.

[9] *rivnitoriu / gelos*, vezi nota 4, 24.

[10] BB: *făcîndu milă la mii*, sintagmă incompletă, datorită faptului că în limbile vechi (ebraica, greaca, latina) lipsește un determinant substantival. În L, KJV, BJ, EU, NOAB, REB se evită completări de genul *în mii de neamuri* (ms. 4389), *pînă la al mîilea neam* (RG și B 1982), *à des milliers de générations* (TOB).

[11] *în deșert* (BB *deșărt*) redă gr. ἐν ματαίῳ „1. în van, în zadar, inutil 2. în bațjocură, cu împietate“, *a lua în deșert* a rămas pînă astăzi, mai ales în limbajul religios, varianta din ms. 4 389 *a lua în zadar* nu s-a impus.

nu va curăți redă literal gr. μὴ καθάρῃς < καθάρῃω „a purifica, a curăți“. În acest verset termenul este folosit cu sensul de „a considera curat, nevinovat“ sau „a absolvi de pedeapsă, a achita“.

[12] *ziua simbetilor / ziua sabbatului* redă gr. τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων. Sărbătorirea zilei sabbatului ocupă un loc central în decalogul deuteronomic (Dt 5, 12-15), justificîndu-se printr-o motivație suplimentară față de același comandament din cele zece porunci din Ex 20, 8-11: în Dt ziua de odihnă trebuie respectată în cinstea eliberării din sclavia egipteană, fiind un prilej de bucurie pentru israeliții care trebuie să acorde și sclavilor lor dreptul de a se odihni în această zi.

[13] *vei lucra / lucrează*: în original la viitor, așa cum traduce BB: idem *vei face*.

[14] *să nu faci întru ea tot lucrul* redă literal gr. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον.

și cel de supt jugul tău, calc după gr. καὶ τὸ ὑποζυγίον σου „animal de povară sau de tracțiune“; IER. *asinus*. Această sintagmă mai apare în FRANKF. încă o dată, impropriu, la sfîrșitul versetului.

nemernic, vezi nota 1, 16.

cela ce e înlăuntrul ușilor tale redă sintagmă din FRANKF. ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου, IER. *qui est intra portas tuas*: este vorba despre rezidenții străini care au primit dreptul de a se stabili în perimetrul localității respective, cf. 24, 14; 29, 10; 31, 12. RAHLFS: ὁ παροίκῶν ἐν σοί.

[15] *și să o sfințești pre ea* cf. LXX, dar nu apare în textul ebraic.

[17] Interdicțiile prezentate în versetele 17–21 s-au impus în limba română așa cum au fost traduse în ms. 45 și în BB, sub forma de conjunctiv prezent și nu de imperativ, ca în ms. 4 389.

Petru Dumitriu își pune mai multe probleme în legătură cu porunca să nu uciți: „Nu se poate: dar dacă mă atacă? Dacă mă atacă ucigașul? Dar dacă ucigașul atacă pe nevastă-mea sau pe copii? Ce fac? Sau pe un copil străin, sau pe un om străin, adult? Și ce fac cu vierul, îl tai sau nu îl tai, sau cu porcul sau cu găina? Ce fac? Ucid sau nu ucid? Nu se poate!“ Găsește răspunsul în diferența de înțeles dintre *a ucide* și *a asasina*, citind porunca astfel: „Să nu *asasinez*“, adică să nu comiți o crimă calificată astfel (p. 125).

[18] *Să nu preacurvești* redă gr. οὐ μοιχεύσεις < μοιχεύω „a comite adulter, a încălca fidelitatea conjugală“.

[21] *celui ce stă supt jugul lui / asinul lui*, vezi nota versetului 14. După LXX, *nice a tot dobitocul lui*.

[23] *povăritorii / căpeteniile* vezi nota 1, 13.

[24] *slava și măreția lui*: al doilea termen nu este menționat în LXX, ci numai în textul ebraic și IER. *maiestatem et magnitudinem suam*.

[26] *trup* redă gr. σάρξ „1. carne, 2. corp, trup“, IER. *caro*; KJV și NOAB *all flesh*, BJ *être de chair*, EU *Wesen aus Fleisch*.

[27] *să nu spui tot ce și-a vorbit Domnul Dumnezeul nostru*: FRANKF. lipsă.

[28] *glasul cuvintelor* redă gr. τὴν φωνὴν τῶν λόγων IER. *vocem verborum*. Cele mai multe traduceri redau sintagma numai prin substantivul *cuvinte*. Dar KJV *the voice of your words*.

[29] „Teama de Dumnezeu“ însemna în Vechiul Orient acea concepție fundamentală, pe care astăzi o denumim „credință“ sau „religie“; întemeierea întregii vieți pe taina dumnezeiască. Această „teamă“ nu stă în opoziție cu dragostea (vezi 10, 12), ci unește distanța plină de venerație cu apropierea bazată pe încredere (BJ).

[30] *a păsa* „a merge“. Verbul apare numai la imperativ. *casele* redă gr. τῶς οἴκους. În textul ebraic „corturi“.

[32] Ms. 45 preia întru totul alternanța între persoana a II-a singular și persoana a II-a plural din textul grecesc. BB modifică *să nu te abai* (gr. ἐκκλινεῖς) în *să nu vă abateți* (după nota de la subsol FRANKF. ἐκκλινεῖτε) dar menține totuși pronumele la sg. *ție* (gr. σοί) și *tău* (gr. σου). Aceleași construcții nefirești, datorate substantivului colectiv subînțeles *Israel*, apar în versetul 33. Ms. 4 389 generalizează persoana a II-a plural, așa cum procedează și Vulgata.

De asemenea, ms. 4 389 recurge în mod adecvat la dubla negație (*să nu vă întoarceți nici spre stînga, nici spre dreapta*).

CAP. 6

[3] Ms. 45, *miere și lapte*; în FRANKF. γάλα καὶ μέλι „lapte și miere“ (în Ex 3, 8 ms. 45 și BB respectă topica din LXX).

Micu: *care curge lapte și miere, țara ceea ce fierbe cu lapte și miere*.

Vezi și 11, 9.

Ultima frază din versetul 3 apare în FRANKF. cu mențiunea: *al. abest tota haec periodus, vt ab HEBR.* Lipsind din ebraică, ea nu apare în cele mai multe versiuni. Este păstrată în RAHLFS și în BIBLIA 1982.

După domnia lui Ștefan cel Mare, glorificată în Frații Jderi, Moldova îi oferă lui Sadoveanu, la o distanță de șaptezeci de ani, altă imagine: „În țara asta unde curge miere și lapte, după slova Scripturii, noi sărmanii n-avem rînd la ospăț“. Răzeșii de odinioară, când țara noastră era un adevărat „pămînt al făgăduinții“, își pierd drepturile: „Răzăși am fost și-am rămas la sapă de lemn și pentru o pită ne-am dat robi“ (*Nicoară Potcoavă, Opere, XVIII, 1959, p. 152*).

[4] Versetele 4-9 sînt cunoscute în tradiția iudaică sub numele lui Șema (שְׁמָע יִשְׂרָאֵל „Ascultă Israel“).

[6] Pentru evrei una din cele mai însemnate rugăciuni, ce trebuie rostită zilnic.

și întru sufletul tău: această sintagmă lipsește din textul ebraic, cf. nota din FRANKF.

[7] *vei prepune* redă gr. προβιάσεις < προβιάζω „a avansa, a face progrese; a se depiașa în față“. Sensul verbului corespondent din ebraică este nesigur: IER. *narrabis*, L *einschärfen*, EU *wiederrholen*, KJV și NOAB *teach*, BJ și TOB *répéteras*, REB *repeat*, RG și B 1982 *sădești*, B 1989 *întipărești*.

[8] În anumite comunități religioase, apartenența la grup se marca prin semne exterioare, cum ar fi tatuajele sau obiecte concrete, materiale. La început, în religia iudaică aceste simboluri erau o broșă prinsă la turban, o brățară cu semnul lui Iahve, inscripții pe clădiri private sau publice. Mai tîrziu, textul cuprins în Dt 6, 4-9, 11, 13-21 și Ieș 13, 1-10, 11-16 se scria pe fișii de pergament care erau păstrate într-o capsulă mică. În timpul rugăciunii zilnice, acestea erau fixate pe frunte și pe brațul stîng, deci în dreptul inimii. În Noul Testament (Mt 23, 5), ele poartă numele din grecește *filacterii*. Acest simbol purtat pe frunte și-a găsit diferite echivalări: KJV și NOAB *frontlets* (B 1989 *fruntare*), L *Merkzeichen*, EU *Schmuck*, TOB *marque*, BJ *bandeau*, REB *pendant*, RG *talisman*, B 1982 *tăbliță*.

[10] Ms. 45 *părînșilor*, gr. τοῖς πατράσιν, BB *părînții*.

[11] *gropi cioplite* redă gr. λάκκους λελατομημένους. Substantivul ὁ λάκκος are sensul de „gropă, gaură“, dar și de „cavitate, rezervor“. Este vorba de cavități săpate în sol, uneori în piatră, care, dacă nu captau apa freatică, erau folosite ca rezervoare în care se strîngea apa din precipitații. Verbul λατομέω are sensul de „a ciopli în piatră“. Ms. 4 389 redă textul din latină, preluînd și nume-rotarea versetelor din Vulgata.

[12] *să nu se lățească inima ta* lipsește din textul ebraic, cf. nota din FRANKF. În ediția RAHLFS apare la subsol.

[13] *singur* redă gr. μόνος, omis în ebraică.

cătră el să te lipești din LXX, omis în ebraică.

[15] *întru tine / în mijlocul vostru* redă gr. ἐν σοί, fiind vorba despre substantivul colectiv Israel.

[16] *Să nu ispitești* redă sensul de bază al verbului πειράω, IER. *non temptabis*.

la ispită / la Masa redă gr. τῷ πειρασμῷ, care traduce substantivul ebraic *Massa*, cu același sens, devenit substantiv propriu cf. Ex 17, 7. Ms. 4 389 *în locul ispitirii* ca și IER. *in loco temptationis*.

[17] *păzind să păzești* redă gr. φυλάσσων φυλάξῃ, construcție specifică pentru a indica intensitatea acțiunii. IER. *custodi*; ms. 4 389 *să păzești*.

mărturiile / cerințele, vezi 4, 45.

[21] *cu brași nali* nu apare în textul ebraic.

[22] *întru puterea lui*, FRANKF. specifică: *al. abest hoc membrum, vt ab Hebr.* Lipsă la IER., ca și în RAHLFS și ms. 4 389.

sēmne și minuni cf. *Luceașărul* de M. Eminescu.

[23] *Domnul Dumnezeu nostru* lipsește din textul ebraic.

[25] *Milostenie / milă* redă gr. ἡ ελεημοσύνη, IER. *misericors*. O altă interpretare, bazată pe textul ebraic, subliniază ideea trăirii pe calea cea dreaptă: KJV *it shall be our righteousness*; REB. *to be in the right, L usere Gerechtigkeitt*, EU (*vor Gott*) *im Recht sein*, BJ *telles sera notre justice*.

CAP. 7

[1] Distrugerea dușmanilor și a idolilor lor, (vezi 7, 26) constituie în Dt o condiție absolută pentru a lua o țară în stăpânire (vezi 20, 10–18).

[2] *cu pierzare vei pierde*, gr. ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς, ms. 45 *cu potop îl vei potopi*.

făgăduință / legămint vezi nota 4, 13.

[3] *ficele... fiii* în BB la singular.

[4] *vei depărți / vor îndepărta* redă gr. ἀποστήσει < ἀφίστημι „a se despărți, a se îndepărta, a se retrage, a părăsi; a renunța la o credință religioasă, a comite o apostazie.”

Ms. 45 *de cătră mine*, gr. ἀπ' ἐμοῦ, IER. *ne sequatur me*, BB *de cătră tine*, modificând semnificația teologică a enunțului: îngrijorarea ca fiii lui Israel să nu se îndepărteze de Dumnezeu, respectiv Moise, purtătorul său de cuvânt.

să va scribi redă gr. ὀργισθήσεται < ὀργίζω „a se mînia, a se înfuria”.

[5] Se enumeră piesele de cult mai importante din templele canaanite și necesitatea distrugerii lor:

capîștile redă gr. τοὺς βωμοῦ < ὁ βωμός „1. piedestal 2. altar cu trepte, diferit de εσχάρα, care nu era ridicat” IER. *aras*.

stîlpii redă gr. τὰς στῆλας, coloane de piatră simbolizînd prezența unei divinități (cf. Gn 28, 18), IER *statuas*, L și EU *Steinmale*, BJ și NOAB *stêles*, REB *sacred pillars*.

pădurile redă gr. τὰ ἄλση < τὸ ἄλσος „dumbravă, pădure sfîntă, loc sacru”. Este vorba de un trunchi de lemn, servind drept obiect de cult, reprezentînd un copac înverzit, simbolul forței vitale și al fecundității, întruchipat în Canaan de zeița Așera (Astarte) (cf. Ex 34, 13). IER. *lucos*, L *heilige Pfähle*, EU *Kultpfähle*, BJ *pieux sacrés*, REB *sacred poles*. Dar KJV *groves*, la fel ca și BB, ms. 4 389 *braniștele* și BIBLIA 1982 *dumbrăvi*.

[6] *nărod avut / popor care îi aparține* redă gr. λαὸν περιούσιον „popor aparținînd cuiva, constituind avuția, proprietatea, posesia personală a cuiva”. L *Volk des Eigentums*, EU *das Volk... das ihm persönlich gehört*, NOAB *to be special possession*, TOB *le peuple qui est sa part personnelle*. Expresia ebraică desemnează proprietatea personală pe care o persoană poate să o aibă, pe lângă proprietatea familiei, sau posesiunile personale ale unui rege, în afara tezaurului coroanei. Deja în documentele din mileniul II î.H., regii vasali erau desemnați cu același cuvînt drept „proprietatea personală” a regilor suverani. Regele era considerat „proprietatea deosebită” a unui zeu. În Dt Israelul ajunge să ocupe această poziție față de Dumnezeu (JB).

[8] *cu braș naltu* lipsește din textul ebraic.

[9] *adevărat* este un adaos. Versiunile variază: NOAB și REB *the Lord your God is God*, EU *Iahwe, dein Gott, ist der Gott*. RG *Domnul Dumnezeu tău este Dumnezeu*. L *dass der Herr, dein Gott, allein Gott ist*, BJ *Yahvé ton Dieu est le vrai Dieu*; idem BIBLIA 1982.

[13] *fiii / rodul pîntecelui* redă gr. τὰ ἔκγονα „1. pui, animale tinere; 2. produse, roade”, IER. *fructus ventris*, B. sl. *плоды чрева* după care ms. 4 389 *roada pîntecelui*.

[14] *fără de rod* traduce gr. ἄγονος „neroditor, nefertil”, un derivat din același etimon γονή.

sterp redă gr. στειρα, adjectiv feminin, echivalat în ms. 45 *stearpă*. Se subliniază că alții bărbații, cît și femeile nu vor fi afectați de sterilitate. BJ *Nul chez toi, homme ou femme, ne sera stérile*, KJV *there shall not be male or female barren*.

[15] *slăbiciunea / boală* redă gr. ἡ μαλακία „1. moliciune, moleșeală, lipsă de vlagă 2. boală, slăbiciune”; IER. *languorem*.

boalele Eghiptului: referire la plăgile din Egipt. νόσος „boală, epidemie”.

care le-ai văzut, după LXX, nu apare în textul ebraic.

[16] *prăzile* după LXX τὰ σκόλα. Substantivul nu apare în textul ebraic, nici în IER. *devorabis omnes populos*; ms. 4389 *vei mîncă tot neamul*.

piedecă redă gr. σκόλον „țaruș”, dar σκόλω „a oprî cu o piedică, a frîna”; IER. *in ruinam*, ms. 4 389 *vătămare*.

[19] *bîntuialele / încercările* redă gr. τοὺς πειρασμούς < ὁ πειρασμός „probă dificilă, încercare, experiență; tentație”, IER. *plagas*.

minunile cèle mari acélea după LXX. În textul ebraic apare doar substantivul *minunile*, fără determinant.

tu temi greșeală de tipar în BB.

[21] *întru tine* redă gr. ἐν σοί, persoana a II-a singular, fiind vorba despre *Israel* ca substantiv colectiv.

[22] *să nu să faci pămîntul pustiu*, după LXX, nu apare în textul ebraic, nici în IER.

[24] *den locul acela* redă lecțiunea din LXX. Versiunea ebraică este notată la subsolul FRANKF., IER. *sub caelo*.

[25] Idolii erau adesea statui din lemn, acoperite cu plăcuțe din aur sau argint. O asemenea „urciune”, ebr. tō'cāh, gr. τὸ βδέλυγμα, IER. *abominatio*, poate să fie tot ce este incompatibil cu natura lui Iahve sau a lui Israel, ceea ce implică un pericol care trebuie eliminat. L și EU *Greuel*, TOB *abomination*, KJV, NOAB și REB *abomination*.

[26] *anathema* redă gr. ἀνάθημα; IER. *anathema*. În legătură cu interpretarea diferită acordată termenului corespunzător ebraic vezi nota 2, 34.

CAP. 8

[1] *cel bun* cf. FRANKF. Adjectivul lipsește din textul ebraic și este omis și în RAHLFS.

Dumnezeul nostru cf. LXX.

[2] *patruzeci de ani* sintagma nu apare în LXX, ci în textul ebraic.

să te chinuiescă / să te smerească redă gr. ἀν κακώση σε < κακώω „a maltrata, a chinui; a umili”, IER. *afflixit*. Sensul de bază al corespondentului ebraic este „a încovoia sub sine”. În acest capitol, termenul mai apare în versetele 3 și 16 (în capitolele 21, 14 și 22, 24, 29, termenul ebraic este redat printr-un alt verb în LXX, echivalat în BB prin *a smeri*).

[3] *pe care nici tu nu o cunoștea* IER. *quem ignorabas tu*, ms. 4 389 *care nu o știai tu*.

omul nu trăiește numai cu pîine: Enunțul preluat în Noul Testament (Mt 4,4; Lc 4,4) este foarte răspîndit în toate limbile.

rostul redă gr. τὸ στόμα „gură”, IER. *ex ore*, ms. 4 389 *den gura*.

[5] *va certa* redă gr. παιδεύσαι < παιδεύω. Acest verb este tradus în BB fie prin *a certa* fie prin *a pedepsi (oamenii ai locului, nu numai pedepsiți întru a noastră limbă*. Prefața lui Șerban la BB) cu sensul de „a instrui, a disciplina”; vezi 4, 36; 11, 2.

În BB verbul *a învăța* traduce, de obicei, gr. διδάσκω (Dt 4, 10), sau, mai rar, verbul gr. συμβιβάζω (Dt 4,9). S. Antim, Didahiile 12, la Pann, Povestea Vorbei: *nepedepsit = incult*.

[7] Descrierea pământului făgăduit începe cu ceea ce este mai prețios pentru un popor care a petrecut patruzeci de ani străbătând pustii: bogăția surselor de apă.

pământ bun și mult, cf. LXX *mult* nu apare în textul ebraic.

fărăfundurilor calchiază gr. ἀβυσσός (ἀ – particula negativă, βυσσός „fund“), vezi Fac. 1, 2.

[8] *untdelemnului*, cf. LXX.

[9] *pământul carele pietrele lui hier*, ms. 45 *pământu căruia pietrele lui sint hier* respectă întocmai originalul, cu pronumele relativ *căruia*, gr. ἧς, în genitiv și cu ordinea cuvintelor din grecește: ἧς, ἧς οἱ λίθοι αὐτῆς σίδηρος; ms. 4 389: *în țara unde sint pietri de fier*. În această versiune se elimină și pronumele lui gr. αὐτῆς din FRANKF. (al. abest αὐτῆς *pleonasmus Heb*).

[13] *oile și caprele*: BJ *ton petit bétail*, EU *Schafe und Ziegen*.

înmulțindu-se: în LXX apare de trei ori același verb πλεθυνθέντων redat de BB de fiecare dată prin *a se înmulți*. Ms. 4 389 recurge la trei verbe diferite: *a se prăsi*, *a se înmulți*, *a se adăuga*, în B. slavonă apare un singur verb αμνημόνησα, în toate trei propozițiile.

[15] *mușcînd* redă gr. δάκνω < δάκνω „a mușca“.

[17] *virtutea* redă gr. ἰσχύς „forță, vigoare, putere, capacitate de luptă“, IER. *fortitudo*.

puterea redă gr. ἡ δύναμις cu sensul de „influență, autoritate, trecere“; ebr. „bogăție, avere“, L și EU *Reichtum*, KJV, NOAB și REB *wealth*, TOB *prosperité*, BJ *puissance*.

[19] *vei uita cu uitare*: construcțiile formate dintr-un verb + prepoziția *cu* + substantiv derivat din acest verb, de obicei sub forma infinitivului lung, sînt frecvente în toate cele trei traduceri românești din secolul 17. Ele sînt preluate din Septuaginta.

pre ceriu și pre pământ cf. LXX, sintagma nu apare în textul ebraic.

[20] *nu veți asculta*, în original la trecut, așa cum traduce BB.

CAP. 9

[1] *mai virtos* redă gr. μᾶλλον „mai“ adverb pentru formarea gradului comparativ.

[2] *enachiții*, vezi 1, 28.

[4] *pentru dreptățile* redă gr. τὰς δικαιοσύνας < ἡ δικαιοσύνη „dreptate, justiție; simțul dreptății“, IER. *iustitiam*, ebr. dāqāh. KJV *Not for thy righteousness*, L *um meiner Gerechtigkeit willen*, BJ *à cause de ma juste conduite*, REB *because of our merits*, TOB *je suis juste*, EU *Ich bin im Recht*: această ultimă interpretare se bazează pe concepția vechiului Orient asupra războiului privit ca un litigiu în care cine are dreptate câștigă, cine nu are dreptate pierde (E. B.).

păgînditate redă gr. ἀσέβεια „impietate, sacrilegiu față de un zeu sau față de un loc sacru“, IER. *impietates*, KJV, NOAB, REB *wickedness*, BJ *perversité*, EU *diese Völker sind im Unrecht*, TOB *ces nations sont coupables*.

[5] *curăția* redă gr. τὴν ἀσώτητα < ἡ ἀσώτης „pietate“, aici „integritate, cinste“, IER. *aequitatem*, KJV și NOAB *uprightness*, REB *integrity*, BJ *droiture*, L *deines aufrichtigen Herzens willen*.

păgîndatea și fărădelgea: al doilea substantiv, *fărădelgea*, (gr. ἀνομία) apare în FRANKF. cu mențiunea că este redundant și că unele ediții ale LXX îl omit, așa cum procedează mai târziu și RAHLFS. El nu apare în textul ebraic, nici în Vulgata. S. Micu îl omite, dar B 1914 și reeditările ei (B 1982) îl preiau din nou, probabil sub influența BB.

[6] *astăzi* cf. LXX, omis în ebraică și în Vulgata.

năsilnic la grumaz, calc din gr. σκληροσπράχηνος, IER, *cum durissimae cervicis*. În IEȘ 33, 3, același compus din limba greacă este redat prin expresia *tare la cerbice*.

[7] Acest verset marchează începutul unei noi secțiuni în Dt, care se întinde pînă la 10, 11. Moise relatează, la persoana I, povestea vițelului de aur, a tablelor legămîntului și a intervenției sale.

Genul literar al acestei secțiuni amintește de cel din capitolele 1-3. Sînt reluate în paralel evenimente cuprinse în IEȘ 32, cu anumite diferențe. Relatarea nu este unitară, fiind inserate intercalări în mai multe capitole.

Ms. 45 urmează topica din LXX *den care dzi ai ieșit*, pe cînd BB schimbă ordinea cuvintelor: *den ziua ce ați ieșit*.

neascultînd făceați cîte cătră Domnul: Ms. 4389 *neplescindu-vă aș greșit înaintea Domnului*. S. Micu *necrezători ați fost întăritînd pre Domnul*. L *seid ihr ungehorsam gewesen dem Herrn*, KJV *ye have been rebellious against the Lord*.

[8] *Horeb*: altă denumire pentru Sinai.

[11] *Și fu pren 40 de zile* gr. καὶ ἐγένετο δία, S. Micu *Și au fost după*. Ms. 4 389 *De-acii deacă trecură acêle 40 de zile*, după modelul Vulgatei: *cumque transissent*. B 1982 *Dar după trecerea celor patruzeci de zile*.

[13] *Grăit-am cătră tine o dată și de două ori, zicînd*: cf. LXX, propoziția nu apare în textul ebraic, nici în IER.

[15] *mărturiilor* cf. FRANKF. τῶν μαρτυριῶν, care notează: al. τῆς διαθήκης, ex. Hebr., deci *legămîntului* așa cum este și în IER, *foederis*. Ediția RAHLFS omite acest determinant. Atît ms. 4 389, cît și S. Micu urmează textul FRANKF.: *mărturiilor*.

[18] *m-am rugat* redă gr. ἐδεήθην < δεόμεαι. Verbul corespundent ebraic are, în primul rînd, sensul de „a se prosterna“.

al doilea rînd cf. LXX, nu apare în textul ebraic, nici în IER.

greșalele voastre care le-ați greșit: construcție preluată din LXX, conformă textului ebraic. KJV *your sins which ye sinned*, S. Micu *păcatele voastre care ați păcătuit*.

[19] *mînie și urgie* redă gr. τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, IER. *indignationem et iram*, L *zorn und Grimm*, KJV *anger and hot displeasure*, BJ *de cette colère, de cette fureur*; ms. 45 *pentru frică și pentru mînie*, ms. 4 389 *pentru mânia și urgia*. Traducerea lui S. Micu *de iuțimea și de mînia* se regăsește în edițiile ulterioare, pînă la B 1982 *de mînia și de iuțimea*.

[21] Operațiunile de distrugere a vițelului din metal turnat corespund unei simbolici larg răspîndite în Vechiul Orient, de anihilare totală a obiectelor de cult nedorite.

[22] Substantivele comune ebraice, devenite nume proprii, au fost traduse atît în Septuaginta, cît și în Vulgata (*Incendio quoque et in temptatione et in sepulchris Concupiscentiae*). Traducerile moderne reproduc denumirile ebraice.

[24] *din ziua în care v-am cunoscut*: traducere conformă textului ebraic.

[25] Versetele 25-29 au la bază textul din IEȘ 32, 11-14.

[26] *împărate al dumnezeilor... cu virtutea ta cea mare... cu brațul tău cel naltu după LXX*.

[27] *cărora te-ai jurat pre tine după LXX*, sintagma nu apare în ebraică, în Vulgata.

nesilnice (ms. 4 389 *năsilnicie*) înlocuit de S. Micu prin *învîrtoșere*, care apare și în ms. 4 389, în 10, 16.

păgîndățile / nelegiuirea în LXX la plural, urmat de pronumele *lor* la plural ca în BB. Vezi nota 9, 5.

[28] Adverbul *cîndai* din ms. 45 și BB este înlocuit în ms. 4 389 prin adverbul *cumva*; S. Micu nu mai folosește aici nici un adverb; substantivul *soțul* (ms. 45 și BB) devine în ms. 4 389 *partea*, iar în S. Micu *moștenirea*; substantivul *virtutea* (ms. 45 și BB) devine ms. 4389 *tăriia*, iar în S. Micu *puterea*.

CAP. 10

[3] *neputred* redă gr. ἀσπίτων „care nu putrezește“. Corespundentul ebraic, redat în Vulgata ca atare *sethim*, KJV *shittim*, este tradus prin „salcîm“.

amîndoa cf. FRANKF. al. abest δυοί, vt ab Hebr.

[4] *în ziua adunării* cf. textul ebraic și Vulgata.

[6] În versetele 6-9 se introduc două digresii: moartea lui Aaron și alegerea levitelor ca purtători ai chivotului legămîntului. Pentru a marca distincția de restul textului, în unele versiuni moderne sînt încadrate în paranteze.

Viroth fiilor Ioachim, gr. Βρωθ υίων Ιωακείμ, IER. *Beroth filiorum Iacan*, KJV *Beeroth of the children of Jaacan*.

Toponimul ebraic: *Puful fiilor lui Iaacan* apare în întregime tradus (L, EU, NOAB, REB) sau parțial BJ *les puits des Bené Yaakân*.

[8] *au osebit / a luat deoparte* redă gr. διέσπειλεν, IER. *separavit*, KJV *separated*, NOAB și REB *set apart*, BJ *mis à pari*, L și BJ *aussondern*.

feliul / seminția redă gr. ἡ φυλή „trib, grup de oameni” prin extensie „clasă, gen, specie, fel”. Traducerea improprie din ms. 45 și din BB apare în ms. 4 389 ca *seminția*. Cf. idem RG, B 1982, B 1989; S. Micu: *neamul*.

a să ruga și a blagoslovi cf. FRANKF. care notează la subzol că primul verb este redundant, al doilea fiind în conformitate cu textul ebraic. Verbul *a blagoslovi*, comun celor trei versiuni din secolul XVII, este înlocuit la S. Micu prin *bine să cuvinteze*.

[9] *partea lor de pământ*: în original doar *parte* ca în BB. Pentru clarificarea sensului, sintagma este întregită în unele traduceri; EU *Landanteil*. Așa cum sugerează și numele lor, leviții erau considerați a fi descendenții lui Levi, cel de al treilea fiu al lui Iacov. Tribului lui Levi i-au fost rezervate funcțiile sacerdotale. Membrii lui nu posedau un teritoriu propriu care să fie considerat ca *partea sau moștenirea* lor.

[12] Ultima parte a discursului (10,11 – 11,32) reia exigențele legământului cu Dumnezeu, cel ce dăruiește fertilitate pământului. Descrierea pământului fâgăduit, mănos și prosper, este urmată de formulele de binecuvântare și blestem. Deschiderea unei noi secțiuni în discurs este marcată de formula de introducere *și acum*, cf. 4, 1 *să mergi în toate căile lui*, ms. 4 389 *să umbli pre toate căile lui*.

[16] În concepția VT, întreaga gândire și voință sînt localizate în inimă. Circumcizia constituia un act sacru, un ritual ce semnifică devotamentul față de Iahve. Echivalentul lui la creștini ar fi botezul, care, de asemenea, îi desemnează pe creștini ca popor al lui Dumnezeu. Cerința de a tăia împrejur inima ar însemna pentru creștini reînnoirea botezului, trăirea din harul botezului (E.B.). IER. 4, 4: *obrezuiți năsilnicia inimii*.

[17] *carele nu algețe față*, ms. 45 *să minunează* după verbul gr. θαυμάζω „a se mira, a se minuna; a admira”. Ms. 4 389 folosește *a căuta* ca și S. Micu, RG, B 1982, B 1989.

Prin perifrază: IER. *qui personam non accipit*, L *der die Person nicht ansieht*, EU *Er lässt kein Ansehen gelten*, BJ *qui ne fait pas acception de personnes*, TOB *l'impartial*, KJV *which regardeth not persons*, NOAB *who is not partial*, REB *He is no respecter of persons*.

[18] *nemernec / străin* vezi nota 1, 16. În v. 18 substantivul este preluat din LXX, fiind omis în textul ebraic și în Vulgata.

sărac / orfan redă gr. ὀρφανός „orfan”.
[22] *saptezeci și cinci* cf. FRANKF. În textul ebraic și Vulgata *saptezeci*, la fel și RAHLFS.

CAP. 11

[3] *certarea* redă gr. παιδεία „educație, instrucție, disciplinare”, vezi nota 8, 5.

minunile redă gr. ἔργα. Corespondentul ebraic accentuează semnificația de „faptă, lucrare”, IER. *opera*, L *Werke*, EU *Taten*, KJV *acts*, NOAB și REB *deeds*, BJ *les oeuvres*.

[8] *să trăiți și să vă înmulțiți* text diferit în LXX față de ebraică.

[9] *miere și lapte* vezi nota 6, 3.
[10] *să o uzi tu însuși*: textual *cu picioarele*, cum traduce BB. Probabil canalele de irigație erau construite călcînd cu picioarele solul de argilă moale. Este posibil, de asemenea, ca apa să fi fost scoasă din Nil cu o roată pusă în mișcare prin forța motrice a picioarelor.

[11] *pământ de munte și cîmp*: BB preia prepoziția *de* din ins. 45. S. Micu recurge la aceeași prepoziție, pe cînd ms. 4 389 folosește prepoziția *cu*, adecvată contextului: *pământ cu munți și cu cîmp*.

[12] *se îndreaptă*: în textul original lipsește verbul.

[13] În versetele 13–15 cuvîntarea lui Moise este întreruptă printr-o intervenție directă a lui Dumnezeu.

[14] *va da* cf. gr. δώσει, dar în ebraică la persoana I *voi da*. *timpuriu* adică toamna, cînd se cultivă pămîntul, *stirziu* adică primăvara, înaintea perioadei de secetă.

[15] *vei da* cf. gr. δώσεις, dar în ebraică la persoana I *voi da*. *săturări / iarbă* redă gr. χορτάσματα < τὸ χορτάσμα „nutreț, iarbă, fin; hrană, mîncare”; χορτάζω „a (se) sătura, a hrăni”. Fidelă originalului, BB menține substantivul *săturări* la plural, față de ms. 4 389 *mîncare*, S. Micu *iarbă*.

[18] Fragmentul din v. 18–20 reia, cu ușoare modificări, textul din 6, 6–9.

[19] *șăzîndu / stați*: toate verbele care urmează în acest verset, inclusiv în v. 20, sînt în ebraică la timpul prezent, persoana a II-a singular, fiind o reluare a textului din 6, 7–9.

[21] ms. 4 389 *pămîntul carele se-au jurat Domnul să-l dea părinților voștri*: *părinților voștri* este complementul indirect al verbului *a jura* și nu al verbului *a da*.

[23] *de cătră fața voastră*: locuțiunea prepozițională *de cătră* este înlocuită în ms. 4 389 cu *de la*, la care recurge și S. Micu, pînă la B 1982: *de la fața voastră*.

[24] *urma* redă gr. τὸ ἕχος „talpă, urma piciorului”. Unele traduceri mențin acest substantiv în text (L, KJV, NOAB, BJ, S. Micu, RG, B 1989), altele îl omit (IER., EU, REB, B 1982).

Teritoriul descris corespunde regatului lui David: la sud pustiul, la nord Libanul, la est fluviul Eufrat, la vest Marea Mediterană. Vezi 1, 7. Lecțiunea Antiliban nu este sigură; de aceea în ms. 4 389 se traduce prin *dumbrăvi*, cf. Biblia slavonă.

va fi hotărîle voastre: ms. 45 (persoana a III-a plural) *vor fi hotărîle voastre*, la fel și ms. 4 389.

cutremurul / groaza, vezi nota 2, 25.

[26] *dau înaintea voastră* redă gr. δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν, cu sensul de „a expune, a etala”, lăsînd Israelului libertatea alegerii, vezi 4, 8; 30, 1, 15, 19.

blagoslovenii și blestămuri la plural cf. FRANKF. εὐλογίας καὶ καταράς. În ebraică la singular, idem RAHLFS și IER. *benedictionem et maledictionem*.

[28] *cite eu poruncesc voao* cf. LXX. În ebraică și în Vulgata verbul *a porunci* apare o singură dată în acest verset.

mergînd să sluiți redă gr. πορεύθεντες λατρεύετε. În ebraică apare un singur verb *a urma*, IER. *ambulaveritis*, KJV, NOAB și REB *to go after*, BJ și TOB *suivre*, EU *nachfolgen*.

[29] *va fi cînd te va băga* construcție preluată din greacă, păstrată și în Biblia lui S. Micu.

Vezi, mai departe, cap. 27, v. 12–13: Teohar Mihadaș, *Pe Muntele Ebal*. Muntele Garizim și muntele Ebal se află în apropierea localității Sichem (v. Fac 12, 6), actualul Nablus. Stejarul More, sau stejarul oracolului, este menționat în Fac 12, 6 în apropierea acestei localități. Versetul 30, care este o glosă, situează însă acești munți mai la sud-est, la Ghilgal, aproape de Ierihon, în cîmpia Araba, vezi nota 1, 1. Se presupune că această deplasare a munților este de sorginte antisamaritană.

[30] *Stejarul cel nalt* redă gr. τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς. În ebraică substantivul este la plural, folosindu-se fie substantivul *stejar*, fie *terebint*, vezi Fac 12, 6, Ios 24, 26 și Jud 9, 37.

CAP. 12

[1] Textul cuprins în capitolele 12–26 constituie un codice al legilor deuteronomice. Una din legile de bază ale codicelui este centralizarea cultului față de Iahve prin admiterea serviciului divin într-un singur templu, cel din Ierusalim. Această lege privind unicitatea sanctuarului constituie unul din punctele principale ale reformei lui Iosia (4 Reg 23), urmărind să apere cultul lui Iahve față de orice posibilă contaminare din partea cultelor canaanitice.

[2] *locășurile: locurile bozilor* (BB și ms. 45) este redat în ms. 4 389 prin *dumnezeilor*, pe care îl va folosi și S. Micu în traducerea sa.

pre marginea mării redă gr. ἐπὶ τῶν θινῶν < θίς „grămadă (de nisip), dună (la țărmul mării), colină, deal“, IER. *colles*. Ms. 4 389 oferă o traducere adecvată *măguri*, S. Micu *dealuri*.

[3] Versetul 3 reia îndemnurile din 7, 5; vezi notele 7, 5. În textul ebraic verbul *a arde* precedă verbul *a zdrobi* (BB *a tăia*), IER. *lucos igne conburite et idola comminuite*.

[5] *cetăților*: BB preciza glosa marginală din ms. 45, după o variantă a Septuagintei, πόλεων, nementionată în FRANKF. Termenul din textul ms. 45 *felurilor* redă gr. φυλῶν < φυλή „seminție, trib“, IER. *tribus*.

să să chieime / să dăinuiască: polisemia verbului ebraic a atras după sine traduceri diferite, care, la rândul lor, au constituit punctul de pornire a unor teorii în exegeză privind relația dintre templu și numele lui Dumnezeu. Sensul de bază al expresiei ebraice folosite aici, *šakkem šem*, era de „a pune numele“. În Orientul antic, ridicarea unui monument, respectiv așezarea unei plăci, a unei inscripții cu numele regelui, sau proclamarea numelui lui într-un anumit loc în cadrul unei ceremonii, însemna că locul respectiv trecea în posesia și sub stăpânirea regelui. Același lucru se aplică în Dt în cazul templului din Ierusalim al lui Iahve. Același verb din ebraică, *šakkem*, în evoluția limbii a primit și sensul de „a locui“, expresia fiind tradusă prin „loc în care să locuiască numele lui“. Această traducere a dus în exegeză la teoria locuinței numelui lui Dumnezeu: Dumnezeu locuiește în cer (Dt 26, 15; 3 Reg 8, 28–51), în templu locuiește numai numele său. Când numele său este invocat în templu, Dumnezeu aude rugăciunea. În Dt expresia respectivă, care alterează cu *šeum*, mai apare în 12, 11; 14, 23; 16, 2, 6, 11; 26, 2, fiind redată în LXX prin ἐκκλησίῃσιν, BB *să să chieime*, deci „să se proclame“ sau „să se invoce, să se implore“ numele lui Dumnezeu. Aceeași traducere este păstrată în S. Micu. B 1982 traduce prin *să-și pună numele* (12, 5, 11), *să-1 fie numele Lui* (14, 23; 16, 2, 11; 26, 2). Alte traduceri optează pentru sensul de „a locui“, L și EU *wohnen*, BJ *habiter*, KJV, NOAB și REB *to dwell*.

[6] În verset sînt înșiruite șapte feluri de jertfe: primele două sînt jertfe animale, următoarele două sînt jertfe vegetale, apoi alte două categorii de donații, lista încheindu-se cu jertfa întîiilor născuți ai vitelor, oilor și caprelor. Descrierea jertfelor diferă în textul ebraic față de LXX: *incepăturile* redă gr. τὰς ἀπαρχάς < ἀπαρχή „primele roade, pîrgă“. FRANKF. notează că textul ebraic consemnează aici al cuvînt *δεκάτας* „zeciuielile“.

darurile ridicate cu mîinile vostre: expresia ebraică este redată în IER. *primitias manuum vestrarum*, KJV *heave offerings of your hand*, BJ *les présents de vos mains*, EU *Handerhebungsgopfer*, B 1982 *ridicarea mîinilor voastre*: este vorba de donații personale pentru cult și preoțime, probabil din produsele recoltate (EB).

[8] Referință la perioada judecătorilor (Jud 17, 6; 21, 25). Atunci existau doar sanctuare private sau de importanță regională iar monarhia nu fusese încă instaurată. „Odihna“ și „moștenirea“ vor fi dobîndite doar sub regi (EB).

[12] *partea lor de pămînt* vezi nota 10, 9.

[14] *cetățile* redă gr. πόλεων din FRANKF.; *semințiile* cf. RAHLFS φυλῶν, din ebraică. S. Micu combină cele două versiuni: *întru o cetate dintru a neamurilor tale*, idem EU *im Gebiet eines deiner Stämme*.

[15] Centralizarea cultului atrage după sine desacralizarea unor ritualuri: tăierea profană a animalelor poate fi făcută oriunde, sacrificarea lor religioasă numai în sanctuarul ales. Carnea care nu este destinată jertfelor în Ierusalim poate fi consumată oriunde, fără a fi necesară purificarea rituală. Această carne este socotită la fel ca și carnea de vînat, care nu poate fi întrebuițată la jertfe, după *pohta susțenului tău* cf. FRANKF. Sintagma respectivă nu apare în ediția RAHLFS.

[18] *nemîrnicul* cf. LXX, omis în ebraică și în Vulgata.

[23] *susțenul / viața* redă gr. ἡ ψυχή.

[25] *în veacu* cf. FRANKF. În alte ediții ale LXX, inclusiv RAHLFS, sintagma nu apare. S. Micu o omite.

bnul redă gr. τὸ κολῶν din LXX, dar nu apare în ebraică.

[26] *ca să te chieime numele lui acolo* cf. LXX, lipsește în ebraică.

[27] *cărnurile* redă pl. gr. τὰ κρέα < τὸ κρέας „carne“ pl. „bucăți de carne“. În textul ebraic apare și substantivul *sînge*, IER. *carnem et sanguinem*.

cătră fundul redă gr. πρὸς τὴν βάσιν < βάσις, aici „bază, suport, piedestal“, S. Micu *temeiul*. Substantivul nu apare în ebraică.

[30] Avertisment împotriva preluării, în cultul față de Iahve, a unor ritualuri de la popoarele din Canaan, cum ar fi practica de a oferi jertfe omenești.

[31] *ne-au urît*: greșeală în BB; ms. 45 oferă forma corectă *le-au urît*.

[32] În textul ebraic acest verset este considerat a fi primul verset din capitolul 13.

CAP. 13

[1] În Orientul antic visele erau considerate ca un mijloc de comunicare divină către un profet sau către pușinii aleși care, avînd vise și vedenii, le transmiteau celorlalți (Num 12, 6; 22, 20; 1 Reg 3, 15; 28, 6; Ier 23, 25). Nu este deci vorba de un tîlcuitor de vise care interpreta visele altor persoane. Termenul tehnic folosit pentru a desemna pe cel care posedă această calitate era „visător“ sau „văzător“ de vise și, în acest capitol apare în v. 1, 3 și 5: IER. *qui somnium vidisse, somniator, fictor somniorum*, KJV și NOAB *dreamer of dreams*, REB traducere explicativă *pedlar of dreams* sau *dreamer*, BJ *faiseur de songes*, TOB *visionnaire*, L *Träumer*, EU *Traumseher*. Traducerile românești recurg fie la verbul *a visa* (cu varianta *a visui*) fie la verbul *a vedea* ms. 45, BB *visuitor de vise*, S. Micu *carele visează vis*, B 1989 *visător de vise*; ms 4 389, RG, B 1982 *văzător de vis(e)*.

[5] *robie* după LXX, *casa robiei* după ebr. și IER. *de domo servitutis*.

[6] *despre tatăl tău* după textul samaritan și LXX, omis în ebraică.

[8] *să nu pohtești* redă gr. οὐκ ἐπιποθήσεις < ἐπιποθέω „a dori, a tînji după, a pofti“. FRANKF. notează la subsol: *al. ἐλεήσεις ex Hebraeo melius*. Verbul din ebraică este redat de obicei prin „a cruța, a se îndura de“.

[9] *Spuindu să spu* redă gr. ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς < ἀναγγέλλω „a raporta; a denunța, a reclama“. Această interpretare este păstrată în EU *du sollst ihn anzeigen*. Textul ebraic oferă și cealaltă interpretare, *a ucide*, pentru care optează cele mai multe traduceri.

[15] *cu anathema vei anathimisi / să o sortești pieirii* vezi nota 2, 34.

chiar și vitele să le treci prin sabie: propoziția lipsește din Septuaginta, dar este inclusă în textul ebraic, așa cum specifică și nota de la subsolul FRANKF.

[16] *ieșirile* redă gr. τὰς διόδους < ἡ διόδος „trecere, trecătoare; ieșire; întretăiere de drumuri“.

[17] *anathema* vezi nota 2, 34.

[17] *în ce chip au grăit ție Domnul* cf. FRANKF. care notează la subsol: *al. abest hoc membrū & redūdat*, omis de RAHLFS. La fel S. Micu și celelalte traduceri, cu excepția B 1982.

CAP. 14

[1] *pleșuvitură* redă gr. φαλάκρομα „chelie“, IER. *calvitium*.

[2] Vezi nota 7, 6.

[3] *scîrba / lucruri spurcate* vezi nota 7, 26.

[4] Denumirile animalelor din lista cuprinsă între versetele 4–18 nu sînt sigure, așa cum menționează EU („Die Übersetzung der Tiernamen ist nicht immer sicher“) și alte traduceri moderne.

[6] *unghiește unghi* calc după gr. ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον < ὀνυξ „unghie, gheară, copită“.

[7] *îngemenează* redă gr. διχτηρόντων < διχτηρέω „a avea copita despăcată, bifurcată“. Verbul *a îngemăna*, cu sensul său obișnuit de „a îmbina, a uni (două lucruri de același fel)“, este folosit aici tocmai cu sensul contrar; la fel și în versetul 8.

ariciul /bursucul redă gr. χοιρογρύλλιον, IER. *choerogyllium*. Determinarea animalului respectiv este incertă. Cu siguranță nu este vorba de arici. Ms. 4389 îl omite din traducere, iar S. Micu îl transcrie după greacă: *hirogriul*, RG *șafanul*, B 1982 *iepurele de casă*.

[12] Identificarea păsărilor enumerate în versetele 12–18 diferă mult de la o traducere la alta, existând diferențe mari, inclusiv în traduceri contemporane. Aceste diferențe trebuie căutate atât în textele originale (ebraic, samaritean) care nu sînt unitare, existînd diferite variante (v. 13) care apoi s-au reflectat în greacă și latină, cît și în interpretarea diferită acordată unuia și aceluiași termen din originale, de către științele contemporane. Remarcînd ordinea diferită de enumerare a acestor păsări în versiunile Vechiului Testament de care dispuneau editorii FRANKF., aceștia specifică într-o notă la subsol că s-au ghidat după ediția complutensă: *Caeterum haec omnia in plerisq; exemplarib. ordine habentur diversissimo. probatissimū omnium ex Complut. sequuti sumus.*

S. Micu oferă în aceste versete un text care diferă mult față de FRANKF. El urmează un model al Septuagintei care coincide cu ediția modernă a lui RAHLFS.

Pentru a evita inexactitățile în traducerea denumirilor de păsări, S. Micu recurge mai mult decît BB la împrumuturi din greacă:

BB *gripsonul* redă gr. γρύπων, IER *grypem*, S. Micu *gripa*.

BB *vulturul de mare* redă gr. ἀλιαιτών, IER. *alietum*, S. Micu *alienul*.

BB *ghipa* redă gr. γόπα, S. Micu *șorlița*.

BB *erodion* redă gr. ἐροδιών, IER *herodium*, S. Micu *erodionul*.

BB *păun* – impropriu – redă gr. πορφύρανα, IER. *porphirionem*, S. Micu *porfirionul* (păstrat și în B 1982).

BB *lipitoarea* (numele unei păsări, nu al viermelui) redă gr. νυκτικώρακα, IER. *nycticoracem*, S. Micu *corbul de noapte* (calchiere).

BB *șoimul* redă gr. χαρადριών, IER. *charadrium*, S. Micu *haradriionul*.

Pentru a marca diferențele între traducerea sa și BB, S. Micu notează la subsol: *Acēste jivini în cea vechē urele cu alt nume sǎ numesc și cu alt rînd sǎ pun.*

[23] *sǎ sǎ chēme numele lui / sǎ dǎinuiascǎ* vezi nota 12, 5.

vei aduce cf. LXX οἴσει, omis în ebraică și Vulgata.

cēle preste zecile calc după gr. τὰ ἐπιδέκατα.

[25] Centralizarea cultului are drept consecință renunțarea la una din ideile, pînă atunci fundamentale, ale aducerii jertfei: nu mai era obligatoriu ca produsele vegetale și animale consumate în cadrul unui ritual, înaintea lui Dumnezeu, să provină din propria jertfă.

[27] *sǎ nu-i uiiți*: sintagmă omisă în LXX, dar consemnată în ebraică și în Vulgata. Ms. 4389 *sǎ te socotești sǎ nu-l laș.*

partea ... moștenire vezi nota 10, 9.

[29] *cu mîinile* după textul ebraic și Vulgata.

CAP. 15

[1] Legea privind anularea datoriilor în cel de al șaptelea an pomește de la vechiul obicei de a lăsa terenurile agricole nelucrate, pentru refăcerea lor, la fiecare șapte ani (Ieș 23, 10; Lev 25, 4). În acest an creditorii trebuiau să renunțe la împrumuturile acordate debitorilor. Un asemenea contract putea să stîpuleze că, în cazul nerambursării datoriei, debitorul sau un membru al familiei sale erau pasibili de a deveni sclavi sau să fie constrînși să muncească pentru creditor. Aceste clauze își pierd valabilitatea după proclamarea anului sabbatic, în care prevala „iertarea Domnului” în favoarea celor săraci.

[2] Substantivul gr. ἀφεσις este redat aici prin două sinonime *slobozire* și *iertare* cu sensul de „anulare, scutire, stingere a datoriilor”.

s-au chemat redă gr. ἐπικέκληται < καλέω „a apela, a numi”; aici „a proclama, a anunța, a declara”.

[3] În versetul 3 traducerea din ms. 4389 se îndepărtează în mare măsură de Septuaginta, sub influența versiunii latinești și slavone. La fel în versetul 6, în care, alături de verbul *a stăpîni*, se introduce verbul *a birui*, inexistent în ebraică, greacă, latină sau slavonă.

[4] *lipsit* redă gr. ἐνδοεῖς „nevoiaș, lipsit, sărac” și în v. 7 gr. ἐπιδοούμενον < ἐπιδένω „a lipsi, a avea nevoie”.

pentru cuvîntul acesta cf. FRANKF., sintagma lipsește din alte ediții ale LXX și din ebraică.

[8] BB *sǎ împrumuși*, ms. 45 *sǎ împrumutedzi*.

[10] Text diferit în LXX față de textul ebraic, care este mai concis.

[11] Adjectivele *măser* și *volnic* (v. 12) din ms. 45 apar în ms. 4389 și în BB ca *sărac*, resp. *slobod*. În cazul de față *sărac* este folosit în accepțiunea de „lipsit, nevoiaș” și nu de „orfân”, cum apare în alte versete

[14] *cu chelșug sǎ-1 chelșuguești* redă gr. ἐφόδιον ἐφοδιασέεις < τὸ ἐφόδιον „1. provizii pentru călătorie; 2. bani de cheltuielă, speze”, IER. *viaticum*, S. Micu *dînd sǎ-i dai de cheltuielă*. În ebraică, ad litteram *sǎ i se punǎ pe grumaji* (ca un colier împodobit), BJ *Tu chargeras suǎ ses épaules, à titre de cadeau*, TOB *tu le couvras de cadeaux*, L *du sollst ihm aufladen*, EU *du sollst ihm ...mitgeben, wie er tragen kann*, KJV și NOAB *you shall furnish him liberally*.

[15] *astăzi* lipsește în LXX.

[17] *undreaua* în ms. 45 și în BB, ms. 4389 și S. Micu *sula*.

la stîlpîi uși cf. FRANKF. care notează: *al. absunt haec verba. glossema.* lipsește în textul ebr., S. Micu și RAHLFS.

Această împunsătură, făcută după ce urechea sclavului a fost lipită de ușa stăpînului, simboliza legătura definitivă de dependență a sclavului față de casa stăpînului (Ieș. 21, 7).

[21] Același substantiv gr. μῶμος „1. injurie; 2. rușine”, aici cu sensul de „defect, deformație, cusur”, este redat în ms. 45 și în BB prin două sinonime: *prihanǎ* și *hulǎ*, ms. 4389 *vinǎ*, S. Micu *prihanǎ* și *rǎu slufit*.

CAP. 16

[1] Versetele 1, 2, 4^b-7 se referă la sărbătoarea Paștilor, versetele 3, 4^a și 8 la sărbătoarea azimilor, două sărbători distincte pînă la domnia lui Iosia, care le reunifică (4 Reg 23, 21–23).

Luna Aviv (Abib) din calendarul canaanit, aceeași cu luna Nisan din calendarul babilonian, corespunde perioadei martie-aprilie. Termenul ebraic *hōdoeš hōdoeš* „lună nouă”, gr. τὸν μῆνα τῶν νέων este redat în BB *lună noao*; ms. 45 traduce ad litteram *luna noaǎlor*, ms. 4389 *luna celor noaǎd*, S. Micu *luna celor noao*, IER. *mensem novarum*.

[3] *Azima* – ebr. *maššot*.

[3] *șirgualǎ* redă gr. ἡ σποδοή „grabă, repezeală”, S. Micu *grabǎ*.

[4] Substantivul gr. ἡ ζύμη este redat de ms. 45 și BB prin *dospit* în v. 1 și prin *aluat* în v. 4.

doarmǎ se limitează la sensul de bază al verbului κοιμηθήσεται < κοιμάω „a dormi”, ms. 4389 *rǎmîie*, S. Micu *rǎmînd*, IER. *manebit*.

[7] *vei sterbe și vei frige* cf. LXX. În ebraică nu apare aici verbul *a frige*, folosit pînă atunci în exclusivitate în legătură cu ritualul de jertfire a animalelor. L *kochen und essen*, BJ *Tu la feras cuire et tu la mangeras*, NOAB *boil it and eat it*, REB *cook it and eat it*.

la casele tale cf. LXX, denumire generică, incluzînd și noțiunea de *corturi* cf. textul ebraic și IER. *in tabernacula tua*.

[8] *afarǎ den cite sǎ vor face sufletului* cf. LXX. Omis în ebraică și latină, ms. 4389 îl exclude.

[9] Sărbătoarea săptămînilor, denumită astfel datorită faptului că are loc la șapte săptămîni de la începerea secerișului, deci în a cincizecea zi, mai este cunoscută după numele grecesc *pentecost* sau, în Noul Testament, cu o semnificație diferită, *Rusaliele*.

întregi cf. LXX, lipsește din ebraică, așa cum notează FRANKF. la subsol.

sēcerea redă gr. τὸ ἐρέκων „seceră”.

secerat redă gr. ὁ ἄμπος „secerat, recoltat”.

[10] Text diferit în ebraică.

[13] Sărbătoarea corturilor sau, mai exact, a colibelor are loc toamna, după ce s-au încheiat toate lucrările în agricultură. Este o sărbătoare a bucuriei, a recunoștinței față de Dumnezeu, care a binecuvîntat poporul și i-a dat o recoltă bogată. Denumirea *colibelor* provine probabil din faptul că, în timpul culesului

strugurilor, israeliții se adăposteau în colibe din ramuri, ridicate în podgorii.

Exprimarea din original este eliptică, verbul *a strînge* neavînd un compliment direct.

[15] *a să chiema acolo numele lui* cf. LXX, sintagma este omisă în ebraică. FRANKF. notează: *al. sequens membrum abest, vi ab Heb.*

sămîndăturile / roadele redă gr. τὸ γέννημα „produs, rod, fruct“, IER. *in cunctis frugibus tuis.*

[16] *deșert* redă gr. κενός „gol“, IER. *vacuus.* Cele mai multe traduceri recurg la expresia *cu mîinile goale*: L și EU *mit leeren Händen*, BJ și TOB *les mains vides*, NOAB *empty-handed*. KJV *empty.*

[18] *Judecătoriu și aducătoriu de cărți*, în FRANKF. la plural, așa cum traduce ms. 45; *dregător* vezi nota 1, 15.

[19] *nici vor cunoaște față* vezi nota 1, 17.

ridică cuvintele dregșilor redă gr. κοὴ ἐξείρει λόγους δικαίων ms. 4 389 *răsipeste*, S. Micu *mută*, IER. *et mutant verba iustorum*, L *und verdrehen die Sache der Gerechten*, BJ *et ruine les causes des justes*, NOAB *and subverts the cause of the righteous.*

[21] *desiș, tot lemnul*, vezi nota 7, 5.

CAP. 17

[1] *hulă* vezi 15, 21.

urficiune vezi 7, 25.

[3] *podoaba ceriului* vezi 4, 19.

[5] *vei scoate ... pre poartă / la poarta cetății*: piața situată în apropierea porții centrale a orașului era un loc de reuniune publică, în care se tratau afaceri și se desfășurau procesele. De aceea în RG *să scoți la judecată.*

[7] *la cea de apoi* redă gr. ἐν' ἐσχάτων, cf. ms. 45; ms. 4 389 și S. Micu *pre urmă.*

[8] *va slăbi* redă gr. ἀδυνατήσῃ < ἀδυνατεῖν „a fi neputincios, slab, incapabil“, aici „a depăși competența“. În LXX textul cuprinde patru perechi de substantive precedate de fiecare dată de locuțiunea prepozițională ἐντὸς μέσων tradusă în BB *între mijlocul, întru mijlocul, întru, întru.* Dintre cele patru perechi de substantive este tradusă ἀφ' ὀφθ' pipăirea pipăirii prin redarea sensului de bază al gr. ἡ ὀφθ' „1. pipăit, pipăire 2. lovitură, rană“. Al doilea sens, *rană*, este necunoscut și traducătorului ms. 4 389. S. Micu îl redă, probabil sub influența Vulgatei, prin *rană de lepră*. Conotațiile atribuite acestor perechi de substantive diferă destul de mult de la o traducere la alta: IER. *sanguinem et sanguinem, causam et causam, lepram et non lepram et iudicium*, KJV *between blood and blood, between plea and plea, and between stroke and stroke*, L *um Blutschuld, um Schaden, um Gewalttat oder was sonst Streitsachen*, EU *Mord, Eigentumsdelikt oder Körperverletzung*, BJ *affaire de meurtre, contestation ou voie de fait*, REB *accidental or premeditated homicide, civil rights or personal injury.*

ca să să chieme numele lui acolo cf. LXX, lipsește din textul ebraic.

[9] *preoții leviți*: clerul de la sanctuarul central, spre deosebire de leviții răspîndiți în toată țara. Judecătorul putea fi unul dintre acești preoți sau un magistrat laic. Acest tribunal suprem avea menirea de a judeca și a pronunța sentința în procesele mai dificile care depășeau competența judecătorilor locali.

[10] *ca să să chieme numele lui acolo* cf. LXX, lipsește din textul ebraic.

să vor țocmi redă gr. εὖν νομοθετήσῃ < νομοθετέω „a da legi, a institui o lege, a decreta, a da instrucțiuni“, L. *was sie dich lehren werden*, BJ *d'agir selon toutes leurs instructions*; ms. 45 *să vor otrăvui*, glosă *legui*, ms. 4 389 *toate cite și se-au pus fie în lege*, S. Micu *vor rîndui.*

[12] *carele va fi în zilele aceluia* cf. LXX, lipsește în ebraică.

[14] *cu sorțu* redă gr. ἐν κλήρῳ, omis în ebraică.

boiaren redă gr. ἄρχοντα < ἄρχων „demnitar, principe, conducător“.

Ștefan cel Mare îi apare lui Sadoveanu în Frații Jderi, conform legilor țării, investit de Dumnezeu să conducă, să judece și să hotărască: „Toată lumea se înfățișa cu cutremur la măriia sa,

îngenunchind sub sabia dreptății sale, știind că măriia sa stă pe acest pămînt al Moldovei ca să fie statornică rînduiala lui Dumnezeu. Cum pămîntul își dă roada, așa muritorul să-și încheie munca, fără strîmbătate și șiretlic. Cel bun să viețuiască la lumină între drepti; cel rău să intre la osîndă în întuneric. Măriia sa veghează neclintit la hotărârile sale, sub ochiul lui Dumnezeu“ (Izvorul Alb, Opere, XIII, 1958, p. 457).

[16] Probabil aluzie la Solomon, cf. 1 Reg 8, 10–18 și 3 Reg 10, 26, 28.

[17] *să nu să premenească* redă gr. ἴνα μὴ μεταστῆ. Verbul *a primeni*, provenit din slavonă, cu sensul de „a trece dintr-o stare în alta“ este înlocuit în ms. 4 389 prin *a întoarce* și în S. Micu prin *a schimba*.

[17] *inima lui*: KJV și NOAB *his heart + turn away*, v. 20 *his heart + lift up*, L. *dass sein Herz nicht abgewandt werde*, v. 20 *sein Herz soll sich nicht erheben*. Alte traduceri recurg la parafrază, renunțînd la substantivul *inimă*: REB *Your king ... be led astray*, v. 20 *he will avoid alienation ... through pride*; EU *damit sein Sinn nicht vom rechten Weg abweicht*.

[18] *a doao lege* redă gr. τὸ δευτερονόμιον, denumire ce a fost preluată în mai multe limbi, dînd și titlul acestei cărți biblice. Una din interpretările etimologice derivă această titulatură din faptul că este al doilea exemplar, dublura originalului păstrat de leviți în sanctuarul central, în templu. Această copie destinată regelui era scrisă într-o carte sau, mai exact, pe un sul, conform practicii iudaice.

CAP. 18

[1] Toți membrii tribului lui Levi sînt îndreptății să fie preoți, atît cei care oficiau servicii sacerdotale în sanctuarul central din Ierusalim, cît și cei care trăiau în provincie ca preoți învătători. Deoarece nu aveau dreptul de a poseda pămînt, hrana lor era asigurată din sacrificiile aduse în sanctuarul din Ierusalim, sau, în cazul celor care trăiau în provincie, din donații caritative, ca și în cazul străinilor, al văduvelor și al orfanilor (Dt 12, 18–19; 17, 9 și 18).

[3] *ventrele* redă gr. τὸ ἐνστέριον „stomacul rumegătoarelor, rînză“, IER. *ventriculum*, S. Micu *pintecel*.

vei da redd gr. δώσει; cu totul excepțional, BB preia o formă consemnată în nota de la subsolul FRANKF., probabil pentru a păstra persoana a II-a singular din versetul următor; în textul FRANKF. δώσει *va da*, așa cum traduce ms. 45.

[5] *să blagoslovească* cf. LXX, omis în ebraică, după cum remarcă FRANKF.: *al. hae duae voces absunt, vi ab Heb.*

[6] Versetul confirmă dreptul leviților care trăiau în provincie de a oficia în sanctuarul central.

nemerniceste / trăiește ca pribeag redă gr. παροικεῖ < παροικέω „a locui (ca străin)“. Omiterea virgulei în BB, cu toate că este consemnată în FRANKF. după acest verb, modifică sensul frazei. Eminescu păstrează semnul arhaic în *Doină*: „Cine-au îndrăgit străinii / Mînca-i-ar inima cîinii, / Mînca-i-ar casa pustia / Și neamul nemernicia“.

[8] Text obscur în ebraică.

[11] *vrajă*, ms. 45 *cîntare*, redă gr. ἐπαοιδίην „incantație, descîntec“.

[15] Moise este considerat a fi prototipul adevăratului profet.

[16] Împărțirea textului în versete este corectă în ms. 45, care menține sintagma *după toate* în v. 16, cf. Biblia din Anglia, repartizare acceptată și de critica modernă. BB trece această sintagmă în v. 15, pentru a se conforma FRANKF.

nu vom mai adaoge, vezi nota 5, 25.

nici vom muri: BB preia din ms. 45 traducerea *nici* a conjuncției negative οὐδέ „ca să nu“, echivalată corect în ms. 4 389 prin *ca nu cumva*, S. Micu *ca să nu*.

[18] Pe baza acestui text din Dt, evreii l-au așteptat pe Mesia ca pe un nou Moise, cf. Ioan 1, 21. Evanghelia lui Ioan subliniază paralelismul dintre Iisus și Moise, cf. Ioan 1, 17 (BJ).

[19] *voiu izbîndi* redă gr. ἐκδικήσω < ἐκδικέω „1. a (se) răzbuna, a pedepsi, 2. a reclama, a cere“. Bailly citează acest loc din Dt. pentru a exemplifica sensul de „a cere“. KJV și NOAB *I will require it of him*, L *von dem will ich's fordern*. Alte traduceri îl redau prin *a cere socoteală*, *a trage la răspundere*: EU *ziehe ich selbst zur Rechenschaft*, REB *I shall call that person to account*, BJ *c'est moi-même qui en demanderai compte*.

a izbîndi are probabil sensul de „a răzbuna“, conotație foarte frecventă a acestui cuvînt pînă tîrziu, în secolul XIX (*Avem fericirea de a ne izbîndi*, BĂLCESCU, ap. DA). Acest sens se poate asocia însă cu dificultate cu prepozițiile întrebunțate în traduceri românești, după modelul grec sau slav: BB *voiu izbîndi dentru dînsul*, ms 4389 *voiu izbîndi de la dînsul*, S. Micu *voiu lua izbînda de pre el*. Din această perspectivă, ar fi posibil ca traducătorii români să fi folosit verbul *a izbîndi* + prep. *dentru*, *de la*, *de pre* cu sensul de „a cere“.

[20] *va păgîni* redă gr. ἀν ἀσεβήσῃ < ἀσεβέω „a profana, a pîngări, a comite o impietate, un sacrilegiu“. Termenul ebraic este tradus prin *a se semeși*, *a se încumeta*.

[21] Deși în LXX apare particula negativă οὐκ înaintea verbului ἐλάλησεν, ms. 45 și BB traduc la afirmativ *au grăit*; la fel procedează S. Micu. Ms. 4389 folosește forma negativă *care nu iaste grăit*, cf. IER. *quod non est locutus*, formă preluată din originale și de alte traduceri.

[22] *să nu vă fînjei de redă* gr. οὐκ ἀπέχεσθε < ἀπέχω „a se ține la distanță“. Verbul corespondent ebraic este tradus de obicei prin *a se teme*, IER. *nōn timebis*, KJV și NOAB *to be afraid of*, BJ *craindre*.

CAP. 19

[1] Capitolul 19 marchează începutul celei de a doua secțiuni a corpusului de legi deuteronomice, ce se întinde pînă la capitolul 25, 19. Capitolul 19. se ocupă de stabilirea cetăților menite a oferi refugiu celor vinovați de omucidere, pentru a limita efectele vechii legi tribale privind răzbumarea singelui vărsat (Num 35). În Canaan yor fi desemnate trei cetăți în acest scop, pe lîngă cele trei la est de Iordan (vezi 4, 41–43).

limbile care Dumnezeu tîu dă fie pămîntul lor: această formulare se datorează preluării pronumelui relativ nom./ac. plural neutru & din limba greacă. Ms. 4389 oferă o traducere mai bună prin întrebunțarea, sub influența altor modele decât Septuaginta, a cazului genitiv *ale căroră țară le va da*. Folosirea articolului genitival *ale* la plural și a pronumelui *le* tot la plural constituie un indiciu că substantivul *țară* este la numărul plural.

[2] *osebi / alegi* vezi nota 4, 41.

[3] *Socotește tu calea*: formularea ambiguă din originalul ebraic atrage după sine soluții de traducere destul de diferite: EU *Do sollst die Wegstrecken berechnen*, TOB *tu établiras un plan des routes*. Interpretarea ms. 4389 *să gătești fie cale* este similară celei din KJV *Thou shalt prepare thee a way*, NOAB *You shall prepare the roads*, L. *du sollst den Weg dahin herrichten*, RG și B 1989 *Să faci drumuri*, B 1982 *Să-ți faci drum*. REB oferă cea mai liberă interpretare: *determine where each city shall lie*.

[4] *porunca* redă gr. τὸ πρόσταγμα „ordin, dispoziție, poruncă“.

În ms. 4389 se traduce prin *legea*, IER. *lex*: S. Micu reține termenul *poruncă*, dar adaugă la subsol *legea*, *rînduiala*.

[6] *rudă* redă gr. ὁ ἀγγιστεύων „rudă apropiată“. Textul ebraic este pasibil de mai multe interpretări: IER. *proximus eius cuius effusus est sanguis*, S. Micu, *rudă cu cel mort*. Cea mai răspîdită interpretare este *răzbumătorul singelui*: L. și EU *Blutrücher*, KJV și NOAB *the avenger of blood*, BJ *le vengeur du sang*. REB îmbină cele două interpretări *the dead man's next-of-kin on whom lies the duty of vengeance*.

[11] BB *a pîndi*, ms. 45 *a aleși*, este redat în ms. 4389 prin *perfriza a face meșteșug hiclean*.

[13] *să nu să vîghe* redă gr. οὐ φείσεσθε < φείδομαι „a cruța“, IER. *nec misereberis* care este tradus fie prin „a avea milă“, fie prin „a cruța“. Probabil sensul atribuit aici de BB verbului *a vîghea* este de „a feri, a ocroti“. Ms. 4389 *Să nu-l cruțeze*, S. Micu *Să nu să milostivească*.

[14] *hotarele* desemnează borna, piatra de hotar care marchează hotarul dintre două proprietăți.

să-l paști redă unul din sensurile de bază ale verbului νομήσῃ < νομέω „a paște; a împărți“. Interpretarea, neobișnuită pentru acest context, se datorează unei inadvertențe de transcriere a textului grec din FRANKF., în care cele două părți ale acestui cuvînt compus par a fi despărțite în unități distincte: ἐν κλήρῳ νομήσοι.

[15] *mărturie* redă gr. μάρτυς „1. martor, 2. dovadă, mărturie“. În cazul de față, ca și în versetele următoare, *mărturie* este folosit cu sensul actual de *martor*. Ms. 4389 și S. Micu mențin termenul.

(15) *mărturie*. Ms. 45 folosește aici termenul *martur*, deși în celelalte locuri îl va înlocui cu *mărturie*.

În BB, substantivul *rost* are opt. ocurențe în Dt, față de cinci ocurențe ale substantivului *gură*.

păgînditate: este greu de precizat care este semnificația exactă a termenului în acest context. A fost interpretat atît ca „delict, infracțiune“, cît și ca „revoltă, nesupunere“.

[21] Ultimele două propoziții din BB, preluate din FRANKF., nu sînt incluse în RAHLFS, fiind o transpunere din Lev 24, 20. FRANKF. menționează la subsol: *al. abest hoc totum, vt ab Heb.*

Comisul Manole Păr-Negru din Frații Jderi apreciază faptele lui Ștefan cel Mare, constrîns adesea să verse sînge, după legi deuteronomice: „Lui Petru-Vodă i s-a făcut județ, cum scrie la carte. A omorît pe fratele său Bogdan-Vodă. Cine face, face-i-se. Sînge pentru sînge. Iar după ce l-a judecat, măria sa Ștefan și-a luat canon să ajuneze nouă ani vinerile“ (Mihail Sadoveanu, *Oamenii mării sale*, 1942, în *Opere*, XIII, 1958, p. 653).

CAP. 20

[1] Războiul sfînt se bazează pe premisa că acesta nu constituie o acțiune a oamenilor, așa cum sînt războaiele purtate de regi cu soldați bine pregătiți, cu cai și cu care de luptă, ci apare ca o acțiune în care însuși Dumnezeu este angajat și în care poporul reacționează cu un devotament fanatic, cf. Jud 5 (NOAB).

cal și călăreș: BB păstrează numărul singular din LXX ἀνοβάτης „călăreș; conducător al unui car de luptă“. Termenul ebraic corespunzător are semnificația de „car (de luptă)“.

[3] *vă înfrîngeși* redă θραύετε < θραύω „1. a rupe, 2. a frînge, 3. a ceda“, IER. *cedere*.

[5] *cărturarii / dregătorii* vezi nota 1, 15.

au înnoit redă gr. ἐνεκαίνισεν < ἐγκαίνισω „1. a înnoi; 2. a sfînși“. Este vorba de actul festiv de inaugurare a noii clădiri; unele traduceri subliniază elementul religios din această festivitate IER. *dedicavit*, KJV, NOAB și REB *to dedicate*, BJ *dédiée*, altele latura profană TOB *inaugurée*, S. Micu *au început a lăcuți într-însa*.

[8] *fricos la inimă*: expresia din ms. 4389 *cu inimă slabă* s-a păstrat, uneori modificată, în diferite ediții ale Bibliei, pînă în zilele noastre: S. Micu *slab la inimă*, RG cu *inima slabă*, B 1989 *slab la inimă*.

[9] *boiarii oștii înainte-povățuitori norodului* redă gr. ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένου τοῦ λαοῦ. S. Micu *mai marii oștii înainte-povățuitori norodului*. În legătură cu semnificația militară a substantivului *povățuitor* vezi nota 1, 13. Majoritatea traducerilor comprimă cele două titulaturi militare din acest verset într-un singur termen: L. *Heerführer*, BJ *chefs de troupe*.

[11] Substantivul *porțile* nu este consemnat în original, dar întregeste sensul propoziției. Faptul că în limba greacă substantivul colectiv *nărodul* poate primi determinări la plural, dă naștere în traducerea BB la dezacorduri de număr în acest verset.

[14] *marfă* redă gr. ἀποσκευή „bagaje; mobilier“, ms. 4389 *avuțiia*, S. Micu *marha*, cu nota la subsol: În alte versiuni: *afară de mueri și de prunci*. Termenul ebraic corespunzător a fost redat de

obicei prin copii sau servitori: IER. *infantibus*, L. și EU *Kinder*, KJV și NOAB *the little ones*, REB *dependants*, BJ *les enfants*.

plinirea redă gr. ἀπορτία „bunuri mobile, bagaje, mobilier, ustensile“, ms. 4 389 *agoniseala*, S. Micu *averile*. Termenul din originalul ebraic este redat prin „pradă“, IER. *praedam*.

[15] Tratamentul aplicat în caz de război orașelor din afara Canaanului (v. 10–15) este diferit de cel aplicat popoarelor din Canaan, confocuitoare cu triburile israelite. Alitudinea față de acestea este cu mult mai drastică, pentru a împiedica contaminarea cu religiile lor păgâne.

[16] *Acestor popoare* cf. textul ebraic. În FRANKF. doar la subzol, cu mențiunea *al. addund* ὄν ἐθνῶν *ex Hebr.*

să nu prindeși viu redă gr. οὐ ζωγράφεται < ζωγράφω „a prinde, a captura pe cineva, lăsându-l în viață, a face prizonier“.

Ms. 4 389 *să nu lași viu nici un suflet*, ca și S. Micu *Să nu lași viu nimica ce suflă*.

[17] *cu anathema să anathemisiți* vezi nota 2, 34.

pre ghergheseu cf. LXX, lipsește în textul ebraic.

[19] *șanș* redă gr. χάραξ „1. țâruș, par; 2. palisadă, fortificație“. Cele mai multe traduceri îl redau prin *mecanism de asediu* sau prin verbul *a asedia*. Textul se pretează unor interpretări diferite: B. 1982 (*ca să se ascundă de tine după întăritură*) păstrează interpretarea lui S. Micu *să poată fugi de la fața ta și să se ascundă în șanș*.

[20] Ms. 45 și BB folosesc două verbe diferite în limba română pentru a reda verbul ἐξολεθρεύσεις: v. 19 *să strici*, v. 20 *să surpi*.

a se închina = a capitula, a se preda.

CAP. 21

[1] Fragmentul cuprins între 1–9 prezintă un ritual străvechi (Lev 14, 2–9; 16, 5–10; Num 19, 2–10), menit să înlăture răzburarea de sânge în cazul unei crime al cărei autor nu putea fi identificat. Această răzburare ar fi putut să se îndrepte împotriva oricărui locuitor al celei mai apropiate așezări. Prin acest ritual localitatea respectivă era absolvită de orice învinuire, fiind ferită de o asemenea amenințare. Momentul culminant al ritualului, în timpul căruia nu se aducea nici o jertfă, îl constituie rugăciunea din versetul 8.

om ucis redă gr. τροματίας al cărui sens de bază „rănit“ a fost redat în ms. 45.

Același termen este redat în v. 2, 3 și 6 prin substantivul *stîrv*.

[3] *Și va fi cetatea cea ce să apropie la stîrvu* cf. Biblia slavonă: и ебаше градъ приближася оубиномъ, *den boi* redă gr. ἐκ βοῶν, ms. 4 389 *den cireadă*, S. Micu *din vaci*. Sintagma nu apare în textul ebraic.

[4] *nesilnică* redă gr. φαχέλον < φαχός „aspru, dur“, IER. *vallem asperam atque saxosam*. Unele interpretări consideră că este vorba de o vale cu apă: BJ *un cours d'eau qui ne tarit pas*, NOAB *a valley with running water*, REB *a stream that never runs dry*, altele, dimpotrivă, că ar fi o vale seacă EU *in ein ausgetrocknetes Bachthal*. Prima interpretare este dictată probabil de imperativul ca singele junicii să nu cadă pe pământ, deși în decursul ritualului nu se menționează expres vărsarea de sânge. Din punct de vedere geografic este greu de imaginat că, în această regiune cu precipitații reduse, în care în cele mai multe alpii de râu există apă doar în anotimpul ploios, demnitarii cetății se puteau deplasa la mari distanțe, în căutarea unui râu cu apă permanentă.

vor idia vinele redă gr. νευροκοπήσουσιν < νευροκόπω „a mutila prin tăierea nervilor“. *Vinele* nu are sensul de „venă sanguină“, ci de „vînă, tendon, fibră, nerv“ cf. gr. νευρά sau νεῦρον. Sintagma ebraică este tradusă prin *a frînge gîtul*, IER. *caedent in ea cervices*, KJV *strike off the heifer's neck*, NOAB și REB *to break the heifer's neck*, BJ și TOB *ils briseront la nuque de la gils briseront la nuque de la génisse*, L. și EU *das Genick brechen*. Dar RG *să junghie gîtul junicei*, B. 1982 *să junghie juninca*.

[5] *pipdirea / rânire* vezi nota 17, 8.

[6] *pre capul* cf. LXX, lipsește din textul ebraic.

[8] *Milosîrd fii* redă gr. Πλωσ γεινοῦ. Semnificația literală a corespondentului ebraic este „a acoperi; a fi propice, favorabil“

IER. *propitius esto*. Termenul a căpătat sensul tehnic desemnând ispășirea și ritualul ei.

den pămîntul Eghiptului cf. LXX, lipsește din textul ebraic.

[9] *binele și plăcerea* redă gr. τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρετῶν. În ebraică, un singur determinant, idem IER. *quod praeceptis Domini* și ms. 4 389 *cele ce plac*, deși în slavonă apar amîndoi termenii.

[11] *și-ți vei aduce aminte de ea* redă sensul de bază al verbului ἐθυμέομαι „a reflecta“. Verbul poate fi însă asociat și cu substantivul θυμός „inimă“, ca simbol al pasiunii și sentimentelor: EU *wenn sie dein Herz gewinnt*, ms. 4 389 *o vei îndrăgi*, S. Micu *și-ți va plăcea*.

[12] Tăierea părului, a unghiilor și schimbarea îmbrăcămînții simbolizează probabil desprinderea de trecut și începerea unei noi vieți.

[13] *te vei lăcui*: întrebuițarea diazezei reflexive cu verbul *a lăcui* este determinată de imitarea formei medio-pasive din greacă συνοικισθήσῃ < συνοικέω „a locui împreună, a coabita, a se căsători“. În acest context verbul implică existența raporturilor sexuale: IER. *dormiesque cum illa*, ms. 4 389 *să te împreuni cu ea*, EU *Danach darfst du mit ihr Verkehr haben*, REB *After that you may have intercourse with her*.

[14] *cu vînzare nu să va vinde*, construcție preluată din greacă, evitată însă de ms. 4 389 (*să nu o vinzi pre bani*), deși modelul slavon este similar Septuagintei. S. Micu (*să nu o vinzi pre argint*).

să nu te lăpezi de dînsa redă gr. οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν < ἀθετέω „a da la o parte, a înlătura“. Bailly citează acest verset, atribuind verbului semnificația *agir avec perfidie*. Înțelesul termenului ebraic este obscur, fiind interpretat diferit: IER. *nec opprimere per potentiam*, L. *du sollst sie ... nicht als Sklavin behandeln*, BJ *tu ne dois pas en tirer profit*, REB *you must not ... treat her harshly*.

a smeri = a umili, a batjocori.

[16] Ms. 4 389 *Și va vrea să împarșă avuția sa feciorilor săi* cf. IER.: *volueritque substantiam inter filios suos dividere*.

unelte redă gr. τὰ ὑπάργωνα „mijloace, resurse, bunuri“.

[17] *cele dențiu născute / drepturile de întii născut* redă gr. τὰ πρωτότοκία „drept de prim născut“, IER. *primogenita*. S. Micu: *cele ce sînt ale celui întii născut*. Calitatea de întii-născut dădea acestuia drepturi privilegiate: moștenire dublă față de frații săi, rangul de cap al familiei după moartea tatălui și, mai ales, o binecuvîntare paternă deosebită, considerată eficace prin ea însăși și irevocabilă (cf. Fac 25, 31).

[18] Ca și alte legi din antichitate, aceste măsuri drastice sînt menite să ocrotească familia, unitatea de bază a societății israelite. Legea limitează puterile discreționare ale tatălui, caracteristice societății patriarhale, prin două prevederi: abaterile fiului trebuie judecate de un tribunal public, iar mama joacă un rol activ.

gilcevitor / îndrățnic redă gr. ἐπεισότης < ἐπεισίζω „a provoca, a irita“, IER. *protervum*, EU *widerspenstig*, KJV *belliosus*, BJ *indocile*. În versetul 20 verbul este tradus prin *pricîște*, iar în 31, 27 apare ca substantiv *pricea*, ms. 4 389 *turburarea*, S. Micu *împrovireare*.

Verbul *a certa* este folosit aici cu sensul frecvent în limba română veche „a pedepsi; a disciplina“ gr. παιδεύω.

În *Scrisoarea III*, Eminescu folosește verbul *a certa* cu același sens: „Dar acu vei vrea cu oaste și război ca să ne cerți“.

[19] *prinșind / să-l înșface*, ms. 4 389 *să-l ia*: traducerea din ms. 4 389 *să-l ia* se regăsește în RG, B. 1982, B. 1989.

poarta locului cf. LXX; ms. 4 389 *înaintea porții judecării* cf. IER. *ad portam iudicii*. În ms. 4 389 traducătorul optează pentru versiunea latină și nu pentru cea elină sau slavă, care sînt identice (τῷ τόπου, respectiv мѣста).

[20] *făcînd zăloage / risipitor* redă συμβολοκοπῶν < συμβολή „contribuție bănească pentru participarea la un ospăț“. Termenul a primit interpretări diferite: L. *Prasser* („chefliu, desfrînat, petrecăreț“), EU *Verschwender* („risipitor“), KJV și NOAB *glutton* („Iacom“), BJ *débauché*, S. Micu *mîncătoriu*, RG *risipitor*, B. 1982 și 1989 *Iacom*.

[21] *ceitalți* redă gr. οἱ ἐπίλοιποι, în textul ebraic *tot Israelul*.

[22] *va muri și vei spînzura / va fi omorît și spînzurat*. Este vorba însă de spînzurarea cadavrului răufăcătorului după ce a fost

executat, semn al unui dispreț profund față de cel în cauză (2 Reg 4, 12). Doar criminalii considerați blestemați erau supuși unei asemenea proceduri înșoitoare (NOAB).

[23] Textul sărit de copist în ms. 45 este completat marginal de o altă mână, cu sigla corespunzătoare, menționată de traducător în postfață.

să nu doarmă, ms. 4 389 *să nu pestească*, înlocuit în S. Micu prin a rămâne: *să nu rămie preste noapte*.

CAP. 22

[2] Substantivul *fratele* trebuie înțeles în sensul larg al cuvântului, ca membru al comunității israelite.

le vei aduna ... și va fi: acest dezacord derivă din redarea fidelă a textului grecesc: *συνάξεις αὐτὰ ... καὶ ἔσται*.

[3] *Așa vei face măgariului lui și așa vei face haina lui*: deși în original amândouă substantivele sînt în cazul acuzativ τὸν ὄνον < ὄνος, respectiv τὸ ἱμάτιον, BB trece primul substantiv la cazul dativ, conform normelor limbii române, dar omite să procedeze la fel și cu al doilea substantiv; ms. 4 389: *să faci și măgariului său și uneltei lui*, S. Micu: *cu asinul lui ... cu haina lui*.

[5] Aluzie probabilă la ritualuri și culte păgine, în care se simula schimbarea de sex, denaturîndu-se astfel credința că omul este creația lui Dumnezeu.

[6] Oamenii trebuie să manifeste respect față de toate făpturile create de Dumnezeu, luînd din natură numai ceea ce este necesar traiului.

golași redă gr. τὸν νεοσσὸν < ὁ νεοσσός „pui de pasăre sau de animal”. Referindu-se la acești pui, LXX folosește în v. 6 și 7 trei termeni diferiți. Imitînd întocmai originalul, BB recurge tot la trei termeni diferiți: *golași*, apoi τὸν τέκνον *fiii* și τὰ παιδία *copiii*, deși în limba română ultimele două substantive sînt specifice raporturilor interumane și nu se aplică animalelor. În ms. 4 389 apare substantivul *puii* în toate trei cazurile. Cf. Biblia slavonă: ПТИЦА. S. Micu va renunța la substantivul *copiii*, limitîndu-se la termenii *puii* și *fiii* (*să nu prinzi pre mumă cu fiii*).

[8] Legea se referă la casele cu acoperișul orizontal, servînd și ca terasă; *cunună* redă gr. στεφάνη < ἡ στεφάνη, varianta feminină a substantivului ὁ στέφανος „coroană, cunună”, dar și „zid împrejmuitor”. Ms 4389: *curte*, cf. Biblia slavonă ОГРАЖЕНІЕ. S. Micu: *cununa podului*.

[9–11] Este respins amestecul între genuri, specii, soiuri diferite, din regnul animal și vegetal, chiar și în cazul unor obiecte confecționate de om, produsele hibride care ar modifica ordinea și deosebirile lăsate de Dumnezeu.

de două feluri redă gr. διάφορος „diferit, felurit, divers”. ms 45 *pre dobîndă*.

să nu să sfințească redă gr. μὴ ἁγιασθῆ *și să sfințească*, a consacra”. Interpretările acestui verset sînt diferite: produsele rezultate din asemenea culturi amestecate nu vor mai fi sfințite în templu, în sanctuar, interzicîndu-se consumarea lor. L. *damit dem Heiligtum nicht das Ganze verfall*, BJ *de peur que le tout ne soit consacré*, REB *the full yield will be forfeit*.

[11] *scîrmavă* redă gr. κίβδηλος „fals, falsificat, alterat”. Substantivul respectiv înseamnă „falsificare a unei monede, a unui metal”, prin extensie „depravare, corupere”.

[12] *sucite / ciucuri* redă gr. σπερμά, adj. verb. σπερπτός „răsucit, filat, tors”, IER. *funiculos in fimbriis*. Ms. 4 389 *șireturi*, S. Micu *baeri*.

[13] Porțiunea cuprinsă între v. 13–30 reglementează unele aspecte ale raporturilor sexuale.

[15] *fecioriele* redă gr. παρθένια „feciorie, virginitate”. Veșmintele cu care mireasa a fost îmbrăcată în noaptea nunții serveau și de așternut. Acestea erau înmîinate părinților miresei, care, pe baza urmelor de sînge puteau dovedi într-un eventual proces castitatea fiicei. Substantivul la plural se referă la aceste dovezi concrete.

[17] BB *fecioriele* cf. LXX, ms. 4 389 *sămnele fetiei* cf. IER. *signa virginittatis*. Termenul *sămnele* se va regăsi la S. Micu și în alte ediții ale Bibliei (RG, 1982, 1989).

[18] *a certa* = a pedepsi. Ms. 4 389 *să-l bată*.

[19] *vor păgubi / să-l amendeze* redă gr. ζημιώσασιν < ζημίω. BB optează pentru sensul de bază al verbului „a aduce prejudicii, pierderi; a păgubi”, dar verbul are înțelesul de „a amenda, a sancționa financiar”, S. Micu *vor globi*, RG și B 1982 *a pune gloabă*. Ms. 4 389 *să-l prade*.

[21] *nebunie* redă gr. ἀφροσύνη „demență, nebunie, act necugetat”, IER. *nefas*, KJV și NOAB *folly*.

[22] *muiere care au lăcuit cu bărbat* după LXX. Ms. 4389 *altă muiere cu bărbat*, S. Micu *muiere care are bărbat*.

[23] *fată fecioară* redă gr. παῖς παρθένος.

[24] *după ajutor*: sintagma nu apare în original.

[27] Ms. 45 și BB traduc diferențiat cei doi termeni din original: v. 25 *la cîmpu* redă gr. ὁ ἄγρος „ogor, cîmp”, v. 27 *la iarină* gr. τὸ πεδίον „cîmpie”.

[29] *didrahme* redă gr. δίδραχμα. Originalul ebraic și Vulgata (*siclos*) consemnează același termen ca și în v. 19: *sicli*. Ms. 4 389 recurge în v. 29 la substantivul *sicle*, cf. LXX și Biblia slavonă (АМАРАГМА).

[30] În textul ebraic, acest verset este numerotat 23, 1. Textul nu se referă la mama celui în cauză, ci la o altă soție a tatălui. Ultima propoziție a versetului este redată liber în majoritatea traducerilor datorită ambiguității termenului *acoperemînt*, gr. συγκάλυμμα „învelitoare”, IER. *operimentum*. Unii interpreți consideră că este vorba de veșmîntul tatălui. Într-o semnificație simbolică soția era ocrotită de acest veșmînt al soțului. Prin extensie, acest veșmînt putea fi considerat și învelitoare de pat: L. *Niemand soll ... aufdecken seines Vaters Decke*, KJV *A man shall ... not discover his father's skirt*, REB *he must not bring shame on his father*, BJ *Un homme ne prendra pas l'épouse de son père, et ne retirera pas d'elle le pan du manteau de son père*. RG *să nu tragă așternutul de pe patul tatălui său*, B. 1982 *să nu ridice marginea hainei tatălui său*.

CAP. 23

[1] *famăn scopit*: BB elimină conjuncția *și* (FRANKF. καὶ); ms. 45 (*nice*) păstrează sensul propriu al termenilor grecești *zdrobit* θλαδίας < θλάω „a zdrobi, a strivi” și *iaiat* ἀποκεκομμένους < κόπτω pf. κέκομαι „a tăia”.

Distincția din originalul ebraic este păstrată în alte traduceri: IER. *non intrabit eunuchus adtritis vel amputatis testiculis et absciso veretro*, BJ *l'homme aux testicules écrasés, ou à la verge coupée*, REB *no man whose testicles have been crushed or whose organ has been cut off*, EU *dessen Hoden zerquetscht sind oder dessen Glied verstümmelt ist*. Interdicția se îndreaptă împotriva celor care se abat de la ordinea firească a naturii umane lăsată de Dumnezeu.

[2] *den curvă* redă gr. ἐκ πόρνης. Sensul echivalentului ebraic *mamzer* este obscur, desemnînd probabil copilul născut în afara legii (vezi Lev 18, 6–18, în care se condamnă legăturile incestuoase). Mai tîrziu, exegeza iudaică îl aplică și celor născuți dintr-un părinte evreu și unul străin.

pînă la a zecea generație după textul ebraic.

[4] *au năimit / au tocmît* redă gr. ἐμισθώσαντο < μισθώω „a angaja, a recruta (mercenari)”.

[6] În original, substantivele *pace* și *folos* sînt legate printr-o conjuncție.

[7] *Să nu urăști / să nu îți fie scîrbă* redă gr. οὐ βδελύξῃ < βδελύσσω „a fi dezgustat, scîrbit de ceva, a avea oroare, aversiune față de ceva”, IER. *non abominaberis*, L. *verabscheuen*, KJV și NOAB *abhor*, BJ *tenir pour abominable*.

[10] *săblasna*, ms. 45 *aruncarea*, ms. 4 389 *curărea* redă gr. ῥύσσεως < ῥύσσει „scurgere; poluție”. În Lev 15, 3 BB folosește termenul *cursoare*.

S. Micu *ispitirea în vis*, IER. *pollutus sit somnio*, BJ *pollution*, REB *emission of seed*. Echivalarea „întimplare de noapte (RG), *ceea ce i s-a întimplat noaptea* (B 1982), *întimplarea din timpul nopții* (B 1989) se regăsește și în alte traduceri; KJV *uncleanness that chanceth him by night*, NOAB *what chances him by night*, TOB *accident nocturne*, EU *nachts etwas geschah*.

[13] *brîu* redă gr. ζώνη „brîu, curea, centură”. Corespondentul ebraic este tradus de obicei prin „echipament”.

[14] *să te scoată / să te ocrotească* redă gr. ἐξελεῖσθαι σε < ἐξέρπειν, verb polisemantic, al cărui sens principal este „a scoate”.

Ms. 4389 *să te mîntuiască*, S. Micu *să te izbăvească*.

[15–16] În contrast cu această lege umană, codul lui Hammurabi prevedea pedeapsa cu moartea pentru cei care adăposteau un sclav fugamic.

[17] Versetul subliniază stricta interdicție, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, a prostituției sacrale, practică în templele aparținînd unor culte din Vechiul Orient, cum era cultul fecundității al zeului Baal (Num 25; 3 Reg 14, 24; Os 4, 14).

Versetul 18 din BB, preluat din LXX, lipsește din textul ebraic, așa cum specifică și nota de la subsol din FRANKF. S. Micu îl include în traducerea sa, dar notează la subsol: *În unele, stihul 18 nu iaste*. Șaguna îl omite, la fel și RG, B. 1982. La fel procedează ms. 4 389, ms. 45 îl include în v. 17, conform ediției engleze a Septuagintei.

[18] *schimbarea* redă sensul principal al gr. ἄλλαγμα „schimbare, schimb”, dar și „prețul, contravaloarea” unei cumpărături; ms. 4 389 *schimb*, S. Micu *preț*.

cîine: termen depreciativ pentru bărbații care practicau prostituția.

[19] Verbul *a cămăta*, respectiv *a cămătu* (v. 20) este preluat de BB din ms. 45, care copiază modelul grecesc ἐκτοκίζω.

DLR îl menționează doar în aceste două versete. Ms. 4 389 *a crește cămăta*, S. Micu *a lua cămăta*.

[21] *cerșind va cere* redă gr. ἐκζητῶν ἐκζητήσει, construcție prin care se accentuează acțiunea verbului care se repetă, ms. 4 389 *căuțînd o va căuta*, S. Micu *cerînd va cere*.

[23] *a cruța* redă gr. φυλάσσω „a păzi, a respecta”, vezi 4,40.

dare redă gr. δόμα „dar, danie, cadou”, ms. 4 389 și S. Micu *darul*. Termenul ebraic corespunzător are sensul de „voluntar, din proprie inițiativă, de bunăvoie”, IER. *propria voluntate*.

[24] Versetul 24 din LXX corespunde versetului 25 din textul ebraic.

[25] *sêcerea și secerătura* redau gr. ὁ ἄμπελος „seceriș, vremea seceratului”, dar și „lan de secerat”.

CAP. 24

[5] *nevinovat* redă unul din sensurile adjectivului ἄσπιος „1. nepedepsit, cruțat, scutit; 2. nevinovat, care nu este pasibil de a fi pedepsit”. S. Micu *scutit*.

[6] *pipăria*: mică piesă metalică fixată în piatra alergătoare de la moară (DLR). Termenul este folosit aici pentru a desemna roata de deasupra a morii sau a rîșniței, S. Micu *pietritele morii*. Sechestrarea acestei pietre face ca rîșnița sau moara să nu mai poată funcționa, lipsind astfel pe cel datomic de un obiect indispensabil pregătirii hranei, deci asigurării vieții.

[8] *pipăirea* vezi nota 17, 8.

stricăciune redă gr. ἡ λέπρα „lepră”. Termenul grecesc, care apare în mai multe cărți ale Bibliei, este redat, în majoritatea cazurilor, prin *stricăciune*, respectiv adjectivul *stricat*. Uneori BB recurge la adjectivul *gubav*, *gubăvit*. În 4 Regi 5, 27 preia termenul *lepra* din greacă. Și *lepra lui Neaman se va tipi întru tine*.

[9] *Mariamei* redă gr. τῆς Μαρίας. Transcrierea numelui propriu ebraic *Miriam* (vezi Num 12, 10), după modelul grecesc *Mariam*, este păstrată în S. Micu, Șaguna și în B. 1982. Ms. 4 389 recurge la *Maria (Mariei)*, după IER., și nu după modelul slavon *Mariam*. La fel în RG *Maria (Mariei)*.

[12] *cu zălogul* redă gr. ἐν τῷ ἐνεχόρῳ.

La origine (Ieș 22, 25) zălogul era o mantie: NOAB *you shall not sleep in his pledge*.

[13] *la tine va fi milostenie / vei face ceea ce este drept*, vezi nota 6, 25.

[15] Locuțiunea verbală *a avea nădejde în ceva*, cu sensul de „a se baza, a se bizui”, este redată datorită folosirii prepoziției *pre*, gr.

ἐπί din FRANKF., care notează totuși la subsol variante ἐν, preluată în RAHLFS.

[16] Acest text este deosebit de important în afirmarea responsabilității individuale, infirmînd credința mai veche a vinovăției colective (Dt 5, 9; Ieș 34, 7; Num 16, 31–33; Ios 7, 24–25 etc.). Cu toate că Dt nu respinge solidaritatea comunității în caz de vinovăție (21, 1–9), este prioritară răspunderea personală. Vezi 4 Reg 14, 6; 2 Paral 25, 4; Iez 18, 20; Ier 31, 29.

[17] În original, toate substantivele sînt la singular ca în BB.

suruman, ms. 45 *sărdiman*, ms. 4 389, S. Micu, Șaguna *sărac* = „orfan”. Dar în v. 19 S. Micu și Șaguna folosesc termenul *sărac* în accepțiunea sa actuală de „nevoiaș, lipsit”, preluînd după BB substantivul *siriman* cu sensul de „orfan”.

[19] *sêcera / lanul* vezi nota 23, 25.

săracului, v. 21 *celui sărac* după LXX, lipsește din textul ebraic.

[20] *vei scutura*: textual în ebraică *vei bate*, BB *vei culege măslinile* după LXX ἐλαιολογήσῃς < ἐλαιολογέω „a culege măslină”.

[21] În LXX, ediția din Anglia folosită în ms. 45, ca și în ediția RAHLFS, este inserat aici ultimul verset, trecut în paranteze drept unghiuare roșii, semn că provine din „izvodul Englitării”. Textul nu apare nici în originalul ebraic, fapt menționat de editorii FRANKF. la subsol: *al. huc per errorem versum ultimum intulerent. abest ab Heb.*

CAP. 25

[1] *doi oameni*: în original lipsește numeralul *doi*. Verbul *a îndrepta* are aici sensul de „a da dreptate”.

vor înfrunta redă gr. καταγινώσκω < καταγινώσκω „1. a acuză, a învinui, a blama, a reproșa; 2. a condamna”.

[2] *și-1 vei sădea* redă gr. καθιεύς αὐτόν < καθίημι „a face să cadă”. În limba greacă verbul este tranzitiv, fiind urmat de complementul direct pronominal, model copiat în ms. 45 și BB (vezi și 4 Reg 10, 16; 11, 20). Ms. 4 389 *să-1 pui*, S. Micu *să-1 culci*.

[3] *să va rușina fratele tău*: formă de pasiv reflexiv, a *rușina* fiind deseori întîlnit în limba română veche ca verb tranzitiv.

[5] Este vorba de o formă specială de căsătorie, cunoscută sub numele de levirat (cf. lat. *levir* „cumnat”, care traduce ebr. *yabam*). Conform acestui obicei, văduva lipsită de copii urma să se căsătorească cu cel mai vîrstnic dintre cumnați, pentru ca bărbatul mort să nu rămînă fără urmași. Întîiul născut din această căsătorie era considerat fiu și moștenitor al defunctului. Obiceiul leviratului era răspîndit la mai multe popoare din Vechiul Orient, dar putea fi respins de cei implicați.

[9] Refuzul cumnatului de a se căsători, conform obiceiului, cu văduva fratelui decedat atrage după sine o reacție stabilită prin norme precise din partea văduvei. În cazul vînzării unei proprietăți, vînzătorul își scotea încălțămîntea și o înmîna cumpărătorului, ca semn de renunțare la orice drepturi de proprietar (cf. Rut 4, 7). Cînd femeia îl descălță pe cumnatul ei, îi neagă orice drept la proprietatea fratelui decedat, care i s-ar fi convenit lui, prin moștenire, în caz de căsătorie. Refuzul cumnatului este dezonorant pentru văduvă. Această dezonoare se răsfrînge asupra cumnatului atunci cînd ea îl scuipă.

[12] *să nu și să vîghe* vezi nota 19, 13.

Această măsură extrem de severă, care prevede mutilarea pentru a sancționa un delict, este unică în Vechiul Testament.

[13] *cantariu* are aici sensul, astăzi dispărut, de unitate de greutate și nu de instrument de cîntărit.

[14] *măsură* se referă la unități de capacitate pentru măsurarea cerealelor. Unele traduceri precizează că este vorba de *efā*, așa cum apare în ebraică.

[18] *coada taberii* redă gr. οὐραγία „ariergardă”.

[19] *să nu și uși* greșală de tipar, conjuncția și ocupînd primul loc în propoziție și în LXX.

CAP. 26

[2] *începătura* redă gr. ἀπαρχή „pîrgă”, idem ms. 4 389 și S. Micu.

să chieме numele lui / să dănuiască numele lui, vezi nota 12, 5.

[5] *Siriia au pârăsit / arameu rădăcitor*: text diferit în LXX față de versiunea ebraică. Referință la modul de viață seminomad al lui Iacov (Fac 25, 20).

au nemernicit, vezi nota 18, 6.

[6] *ne-au smerit / ne-au umilit* redă gr. ἐταπεινωσαν < ταπεινω, „1. a da jos, a slăbi, a diminua 2. a umili, a înjosi”. Vezi și 21, 14; 22, 24, 29.

[8] *cu virtute mare* după LXX, sintagma lipsește din textul ebraic.

cu vederi mari / cu mari grozăvii, vezi nota 4, 34.

[9] *miere și lapte*, vezi nota 6, 3.

[10] În versetul 10, BB reia propoziția *pămînt care cură miere și lapte* din v. 9, după LXX. Propoziția este menținută și în edițiile critice moderne ale LXX, inclusiv RAHLFS, deși ea nu apare în textul ebraic, așa cum menționează nota de la subsolul FRANKF.: *al. abest hoc membrum, vt ab Heb. transumptum est per errorem ex praecedente versu*. Traducerile europene care au la bază textul ebraic o elimină, așa cum procedază ms. 4 389. Cf. modelul latin și slavon. S. Micu, Șaguna, Biblia sinodală, inclusiv ediția 1982 o păstrează în text, pe cînd în RG și B. 1989 lipsește.

[12] *anul al treilea* vezi 14, 28.

BB redă cuvînt cu cuvînt modelul grecesc, chiar și elementele care formează cuvintele compuse din LXX. Astfel *tot ce iaste preste zēce* redă gr. πᾶν τὸ ἐπιδέξατον „toate zeciuielele”. În 12, 17 însă se folosește termenul *zeciuială*, ms. 45 *al dzēcelea*.

pămîntului său după LXX, lipsește din ebraică.

[13] *cēle sfinte*: pronumele *cēle* înlocuiește substantivul *zeciuială* care nu apare în originale.

[14] *Zeciuiala sfîntă*, avînd o destinație precisă, nu poate fi folosită în alte scopuri și cu alte prilejuri, ceea ce ar duce la profanarea ei: este interzisă folosirea ei ca ofrandă sau ca donație în caz de deces. Sensul celei de a doua afirmații este obscur în originale, putînd fi tradusă și prin formularea *n-am folosit-o pentru vreun lucru necurat*.

[15] *lapte și miere*, vezi nota 6, 3.

[16] Fragmentul cuprins în versetele 16–19 constituie partea finală a reglementărilor și a preceptelor expuse în capitolele 12–26 sub forma Codului deuteronomic. Acesta este documentul Legământului între Dumnezeu și Israel, prezentat ca un contract între doi parteneri în care sînt specificate obligațiile fiecăruia.

[17] *ai ales / mărturisit* redă gr. ἐῴλω < αἰρέω, verb polisemantic, în majoritatea traducerilor cu sensul „a declara” sau cu un echivalent.

[18] *avut / ce îi aparține* vezi nota 7, 6.

[19] *care te-au făcut pre tine / popoarele pe care le-a făcut*: complementul direct este diferit în LXX față de versiunea ebraică.

numit redă gr. ὀνομασθὼν, aici cu sensul de „renumit, celebru, vestit”, păstrat și la S. Micu și la Șaguna. În ms. 4 389 apare sub forma mai rar întîlnită *numenit*.

pofală redă gr. καύχημα „laudă, elogiu, cinstire”.

CAP. 27

[2] *să iei niște pietre*, textual *să pui*.

vei spoi pre dînsăle cu spoială, gr. κοινάσεις αὐτῶδες κοινά, la S. Micu și *le lipște cu var*, sintagma păstrată astfel și în Șaguna. Formularea din ms. 4 389 *să le văruiești cu var* se va regăsi în RG și în B. 1982.

[4] *muntele Ebal*: în versiunea samaritană *muntele Garizim*. Vezi nota 11, 29.

[5] Construirea altarului în acest loc este contrară preceptelor expuse în cap. 12, prin care se prevedea centralizarea cultului față de Iahve prin admiterea serviciului divin într-un singur templu, cel din Ierusalim. În legătură cu interdicția de a folosi piatra preluată, cioplită cu unelte de fier, vezi Ieș 20,25.

[7] *Jertfa de pace sau jertfa de comuniune*: anumite părți ale animalului sacrificat erau destinate jertfei prin ardere, restul urmînd a fi consumat de credincioși.

te vei sătura, după LXX.

[10] BB urmează numerotarea versetelor din FRANKF. care include o parte a v. 9 în v. 10.

[12–13] Teohar Mihadaș, autorul unor zguduitoare mărturii din închisoare, își pune proza sub semnul blestemelor din *Deuteronom*. Cartea se intitulăză, semnificativ, *Pe Muntele Ebal*, Clusium, 1990, și are ca moto esențial acest citat prescurtat din *Deuteronom*, 27, 12–13: „... să stea pe muntele Garizim și să rostească binecuvîntarea...”, iar pe Muntele Ebal, ca să rostească blestemul...”

[15] Formula prin care oamenii își exprimă acordul față de blestemele rostite de levii este invariabilă, gr. ἑὐνοτο, redată tot invariabil în ms. 45 prin *Fie*. Această traducere este menținută în BB, S. Micu și Șaguna.

În BB apare *Fie* (de 10 ori) și *Să fie* (de 2 ori).

Formula de răspuns *Amin* folosită în ms. 4389 are ca model *amen* din Vulgata și va fi reluată în traducerile românești din secolul XX ale Bibliiei.

[20] *au descoperit acoperirea*, vezi nota 22, 30.

[22] Este vorba de sora după tată sau după mamă, avînd deci numai un părinte comun cu cel blestemat. Propoziția *ek*, aici „dinspre, după”, este redată în ms. 45 prin *dupre și dentru*. În BB în amîndouă cazurile *de pe*. În S. Micu și Șaguna *soru-sa cea de pre tatăl său*. În Lev 18, 9, BB menține numai propoziția *de: Rușinea surorii tale de tată sau de mamă*. Ms. 4 389 introduce în text substantivul *fata* (*fata tăline-său sau a mine-sa*), inexistent în LXX, dar consemnat în Vulgata și în B. slavonă, după modelul ebraic.

[23] Ms. 45 mai introduce în acest verset, în paranteze, încă două precepte preluate din ediția engleză a Septuagintei. Preceptul care se referă la cumnata celui în cauză este păstrat în textul edițiilor critice moderne ale Septuagintei. El este menținut în S. Micu, Șaguna și în B. 1982.

[25] *a sînge nevinovat*. Majoritatea traducerilor renunță la substantiv. S. Micu: *ca să uciză sufletul singelui celui nevinovat*.

CAP. 28

[1] În acest capitol Moise cheamă poporul israelit să facă alegerea între respectarea codului deuteronomic, care atrage după sine binecuvîntările, și nerespectarea acestui legământ, însoțită de blesteme. Începutul capitolului este o continuare a capitolului 26, 16–19 și a fragmentului din capitolul 27, 9–10. Prima parte a acestui verset din BB, consemnată în LXX, a fost preluată în Bibliile românești, cu excepția RG și B. 1989.

să pîziți, vezi nota 4, 40.

[10] *căce numele Domnului s-au numit pre tine* redă literal gr. ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληται σοι. S. Micu că *numele Domnului să chitamă preste tine*, IER. *quod nomen Domini invocatum sit super te*. Unele versiuni traduc literal: L. *dass über dir der Name des Herrn genannt ist*, EU *dass der Name des Herrn über dir ausgerufen ist*, TOB *que le nom du Seigneur a été prononcé sur toi*, altele recurg la parafrazări: KJV și NOAB *that thou art called by the name of the Lord*, B. 1989 *că tu ești chemat cu Numele Domnului*, REB *that the Lord has named you as his very own*, BJ *que tu portes le nom de Yahve*, B. 1982 *că porți numele Domnului Dumnezeului său*. Formularea din original, în termeni juridici, specifică apartenența celui dependent de stăpînul său. RG: *vor vedea că tu te rogi Domnului*.

[12] *vei stăpîni tu limbi multe, iară pre tine nu vor stăpîni* după LXX, lipsește din ebraică și latină.

[20] Imprecațiile proferate au nuanțe diferite în LXX față de Vulgata și față de alte traduceri ale textului ebraic.

m-ai pârăsit: deși discursul este rostit de Moise, aici este vorba de cei care îl părăsesc pe Dumnezeu. Vezi nota 11, 13–15.

[21] *moartea* redă gr. τὸν θάνατον. IER. păstrează sensul acceptat din ebraică *pestilential*.

[22] Unele interpretări consideră că este vorba de maladiei care afectează oamenii, animalele și plantele. Există însă și păreri conform cărora maladiile se referă numai la oameni.

lipse redă gr. ἀπορία „privațiune, lipsă de resurse; sărăcie, nevoie“. Deși în greacă substantivul este la numărul singular, BB îl folosește la plural. Substantivul echivalent din ebraică desemnează o maladie, probabil *tuberculoză*, IER. *egestate*, EU *Schwindsucht*, KJV și NOAB *consumption*, TOB și BJ *consumption*. S. Micu menține termenul *lipsă*, RG și B. 1982 *oficid*, B. 1989 *tuberculoză*.

infierbenteală redă gr. πυρετός, IER. *febri*, S. Micu *lingoare*, EU *Fieber*, KJV și NOAN *fever*, TOB și BJ *fièvre*, RG *friguri*, B. 1982 *lingoare*, B. 1989 *febră*.

friguri redă gr. ἄγρυ, IER. *frigore*, S. Micu *friguri*, EU *Brand*, KJV și NOAB *inflammation*, REB *ague*, TOB și BJ *inflammation*, RG *aprinde*, B. 1982 *friguri*, B. 1989 *inflamație*.

price redă gr. ἐπέουσι, IER. *ardore*, EU *Glut*, KJV *burning*, NOAB *fiery heat*, REB *eruptions*, TOB *brâures*, BJ *fièvre chaude*; ms. 4 389 *prpdc*, S. Micu *arsurd*, RG *arșidă*, B. 1982 *aprinde*, B. 1989 *căldură arzătoare*.

ucidere redă gr. φόνορ < φόνοσ „omor, crimă, ucidere“. Termenul corespunzător din ebraică, cu diferite variante, poate însemna „sabie“, KJV *sword*, dar și „secetă“. RG: *război*.

stricdiciune de vînt redă gr. ἀνεμοφορία, IER. *aere corrupto*, ms. 4 389 *vînurî stricdiciune*, S. Micu *vînt stricdicios*, B. 1982 *vînt rău*, L. 1545 *giffrige Luft*. Se consideră că acest termen, cit și ultimul din acest verset, desemnează boli de plante.

[24] Punctuația din BB urmează întocmai pe cea din LXX, în care substantivul *prah* este despărțit prin virgulă de substantivul *părind*. Această interpretare se găsește și în alte traduceri (REB, EU), și *pînd te va pierde* după LXX; lipsește din ebraică și latină.

[25] *răschirare* redă gr. διασπορά „diasporă“, ms. 4 389 *răsipd*, S. Micu *să te împărștii*. Traducerea *se vor îngrozi* preia o altă variantă a textului ebraic.

[26] *să le apere* redă gr. ἀποσοβών. FRANKF. consemnează la subsol și varianta ἐκφοβών „să le sperie“, după ebraică, preluată în alte traduceri, între care ms. 4 389 *să le gonească*. RG *să le sperie*, B. 1982 *să le alunge*, B. 1989 *să le înfricoșeze*.

[27] *să te bată*, v. 28 *bată-te*: cele două forme diferite de conjunctiv redau aceeași formă din gr. πατάξαι.

la șezuturi redă gr. εἰς τῆς ἔδρας < ἡ ἔδρα „șezut“, presupunându-se a fi vorba de *hemoroizi*. Luther 1545 *Feigwarzen*, KJV *emerois*. RG și B. 1982 *trînji*. Interpretările contemporane optează pentru „furuncul, abces, leziune ulceroasă, tumoare“. NOAB *ulcers*, REB *tumours*, TOB *furuncles*, BJ *bubons*, EU *Beulen*, L. *Pocken*, B. 1989 *tumori*.

[28] *dezmeticione* redă gr. παραληΐα „nebunie, demență“ IER. *amentia*. Ms. 45: *fluturdiciune*, cu același sens

ieșire din minte redă gr. ἐκστάσει διανοίας, IER. *furor mentis*. S. Micu și Șaguna păstrează sintagma din BB. Luther consideră că afecțiunea se referă la inimă și traduce *Rasen des hertzen*, dar în edițiile recente, revizuite, ale Bibliei lui Luther avem aceeași traducere ca și în BB *Verwirrung des Geistes*, EU *Irresein*. Idem în traduceri engleze: KJV *astonishment of heart*, dar NOAB *confusion of mind*, REB *stupefaction*. TOB *égarement d'esprit*, BJ *égarement des sens*. Traducerea din BB coincide deci cu interpretarea larg acceptată astăzi. Dar traduceri moderne românești renunță la echivalarea din BB: RG *înjepenirea inimii*, B. 1982 *amorțirea inimii*, B. 1989 *tulburare a inimii*.

Ms. 4 389 urmează modelul slavon, enumerînd patru maladii. De remarcat în acest manuscris substantivul *flusturarea*, neconsemnat în DLR, cu sensul probabil de „zbatere, palpație; tulburare“, slav. СМАТНІИ САРЧА.

[29] *înderepta* redă gr. εὐδοσία < εὐδόω „a conduce pe un drum plăcut“, IER *et non dirigas vias tuas*. În 3 Regi 22, 12 *te va bine-călători*. A fost tradus fie prin „a găsi drumul“, ms. 4 389 *nu vei găsi căile tale*, TOB *tu ne réussiras pas à trouver ta route*, REB *you will fail to find your way*, fie prin „a conduce spre succes, prosperitate“. L. *und wirst auf deinem Wege kein Glück haben*, EU

deine Wege führen nicht zum Erfolg, NOAB *you shall not prosper in your ways*.

[34] *fluturatec* redă gr. παράλητος, vezi nota v. 28.

[16-35] Un model posibil al blestemelor din literatura română îl formează cele biblice, Dt, cap. 28: *Binecuvîntări și blesteme*. Cazul cel mai edificator îl oferă *Blestemele* lui Tudor Arghezi din volumul *Cuvinte potrivite*, 1927. Nu este vorba de vreo transpunere aidoma, pe care de altfel neostoita fantezie lingvistică a poetului român o face imposibilă. Izbitoare rămîn doar dimensiunile enumerării, în ambele texte, violența acestor imprecășii, concretețea și chiar cruditatea lor: „În împărșie de beznă și lut să se facă / Grădina bogată și-ograda săracă. / Cetatea să cadă-n nămol, / Păzită de spini și de gol. / Usca-s-ar izvoarele toate și marea, / Și stinge-s-ar soarele ca lumînarea. / Topească-se zarea ca scrumul. / Funingini, cenușă, s-acopere drumul, / Să nu mai dea ploaie, și vîntul / Să zacă-mbrîncit cu pămîntul. / Sobolii și viermii să treacă pîrbeji / pe stîrvuri de glorioi întregi. / [...] Întîi, însă, viața, bolind de durată, / Să nu înceteze deodată, / Și chinul să-nceapă cu-ncetul. / Să usture aerul greu, ca oțetul. / Să șchioapete ziua ca luntrea dogită, / Să-nțirze ora în timp să se-nghită, / Și, nemărginită, secunda / Să-și treacă prin suflet, gigantică, unda: / Pe sirma tăioasă-a veciei, în secame / Și rumegătură să vi se des-trame. / Gîtlejul, fierbinte de sete, / Să cate-scupat să se-mbete, / Și limba umflată-ntr- buze / Să lingă lumina și ea să refuze, / Și-n vreme ce apa din șesuri se strînge, / Să soarbă-n mocirla copitelor sînge“ (Tudor Arghezi, *Scrieri*, 1, 1962, pp. 140-141).

[36] Referire probabilă la distrugerea Regatului de Nord al evreilor de către asirieni în anul 721 î.H. și deportarea populației în captivitate.

[38] *sămînță... pre ele*: dezacordul în număr între substantiv și pronume se datorează faptului că în greacă σπέρμα este folosit ca substantiv colectiv, cu pronumele αὐτά la forma de acuzativ plural. Acest dezacord nu se repetă în versetul 39 (*vie... pre ea*), deși apare același pronume αὐτά.

[40] *nu va curd / vor pica*: forma negativă a verbului se datorează negației οὐκ din FRANKF., neacceptată în edițiile moderne ale LXX. În ms. 4 389 verbul apare la afirmativ, ca în B. slavonă și IER., precum și în textul ebraic.

pălitura redă gr. ἐρυσίφη „rugină a plantelor“, IER. *robigo*. Termenul ebraic se referă la insecte dăunătoare plantelor.

[41] *nu-i vei auzi glasul* redă gr. οὐκ ἀκούση τῆς φωνῆς αὐτοῦ. gr. φωνή are și sensul de „limbă, grai“. Ms. 4 389 *nu-i vei înțelege graiul*;

verbul *a înțelege* va fi folosit în acest verset în toate traduceriile de mai tîrziu ale Bibliei în limba română: S. Micu *a căruia limbă nu o vei înțelege*.

[52] Versetele se referă probabil la asedierea de către babilonieni a cetăților fortificate ale evreilor, care au fost înfrînți și duși în captivitate începînd cu anul 597 î.H.

[53] *dodeiala* redă gr. στενωπορία „1. strîmtoare, defileu 2. situație dificilă, necaz“ IER. *angustia*, BJ *détresse*, EU *Not*, ms. 4 389 *nevoia*, S. Micu *îmbulzală*.

Cele două substantive din sintagma ἐν τῆ στενωπορία καὶ ἐν τῆ θλίψει σου apar în același paragraf, la mică distanță, în trei versete succesive (53, 55, 57). Nici una din cele trei traduceri (ms. 45, ms. 4 389, BB) nu realizează o echivalare unitară. Aceasta se întîmplă doar în versiunea lui S. Micu.

ms 45	53. <i>întu supdărarea ta și întu primejdiia ta</i>
	55. <i>întu îngustare și întu primejdiia ta</i>
	57. <i>întu dodeială și întu primejdie</i>
ms 4 389	53. <i>întu nevoia ta și întu scîrba</i>
	55. <i>întu rđotatea ta (al dollea substantiv este omis)</i>
	57. <i>pentru rđotatea și necđjirea</i>
BB	53. <i>întu dodeiala ta și întu pedeapsa</i>
	55. <i>la nevoie și întu primejdiia ta</i>
	57. <i>întu nevoia și întu primejdiia</i>

S. Micu: *Întru îmbulzeala și întru necazul tău* în toate cele trei versete. În cele patru traduceri substantivul grecesc στενοχωρία își găsește șase echivalări diferite: ms. 45 *supărare, îngustare, dodeială*, ms. 4 389 *nevoie, răotote*, BB *dodeială, nevoie*, S. Micu *îmbulzală*.

[57] *fetișoara* redă gr. κόριον „fetișă”. Critica textuală modernă optează pentru varianta χόριον „placentă”, IER. *inlucie secundarum*, cf. textul ebraic, așa cum specifică și FRANKF. într-o notă la subsol. L. și EU *Nachgeburt*, KJV, NOAB și REB *after birth* TOB *rejeton*.

[59] Verbul παραδοξάζει < παραδοξάζω și-a găsit interpretări diferite.

Ms. 45 traduce *va slăvi*, cf. BAILLY cu trimiteră la acest verset „glorifier, rendre illustre”. Sensul de „a face ceva extraordinar, uluitor, minunat” se regăsește în Luther 1545 *So wird der Herr wunderlich mit dir umgehen*, KJV *the Lord will make thy plagues wonderful*, S. Micu *și minunate* *va face Domnul bătăile tale*. Traducerile moderne atribuie verbului sensul de „a lovi, a bate”, BJ *Yahvé te frapperă de ces fléaux étonnants*, REB *the Lord will strike you ... with unimaginable plagues*.

[61] *și toată ce e scrisă* după FRANKF.

[63] *să vă surpe* după LXX, unde apare un singur verb, spre deosebire de textul ebraic și IER. unde apar două verbe *disperdens vos atque subvertens*.

[65] *stare / loc de repaus* redă gr. στάσις substantiv cu sensuri multiple, între care „ședere, rămânere, stat, staționare”; IER. *requies*, ms. 4 389 *așezământ*, S. Micu *odihnă*.

urmei / tălpile, vezi nota 11, 24.

CAP. 29

[1] În versiunea ebraică acest verset aparține capitolului precedent, versetul 69. Aici începe cea de a treia cuvântare a lui Moise, care se termină la sfârșitul capitolului 30. Jurământul original, care cuprinde Decalogul, a fost încheiat la Horeb. În țara Moabului Moise reînnoiește acest jurământ, îndemnând poporul să respecte prevederile sale. În cele două capitole (29–30) se regăsesc elementele constitutive ale unui tratat de alianță. Cuvântarea începe printr-o retrospectivă istorică a evenimentelor din Exod (Ișirea) v. 1–7. Urmează protocolul tratatului de alianță, prezentat sub formă parnetică, v. 9–14, apoi o predică, v. 15–20, care pare să continue în capitolul 30, v. 11–14. Binecuvântările și blestemele cuprinse de obicei în asemenea tratate se găsesc în capitolul 30, v. 15–20. Secțiunea cuprinsă între 29,21–30,10, care grupează elemente diverse, pare a fi o inserție a școlii deuteronomiste (BJ).

făgăduință / legământ vezi nota 4,13.

[3] *ispitile / încercările* redă gr. τὸς πειρασμοὺς < πειρασμός „1. probă, încercare, experiență; 2. tentație, ispită”, IER. *temptationes*, KJV *temptationes*, NOAB *trials*, REB *challenge*, TOB și BJ *épreuves*, L. *Proben*, EU *Priifungen*.

mîna cea tare și brațul cel nalt după FRANKF. care specifică în nota de subsol: *al. absunt haec duo membra, vt ab Hebr.*

[4] Două versuri din Scrisoarea I a lui Eminescu, pasajul cosmogonic, frapază printr-o izbitoare asemănare cu versetul 4 din Deuteronom. Stilul poetului capătă, prin câteva formulări, culoarea și tonul sentențios al pasajelor biblice în care sînt descrise înfăptuirile lui Dumnezeu, „semnele și minunile” (formulare biblică frecventă în Deuteronom care de asemenea apare la Eminescu în *Lucaferul*) prin care nepătrunsul și nevăzutul se înfățișează oamenilor neîncredzătorii: „N-a fost lume pricepută și nici mințe s-o priceapă [...] / Dar nici de văzut nu fuse și nici ochi care s-o vază” (Perpessicius, O I, p. 132).

[5] În versetele 5–6 cuvântarea lui Moise este întreruptă printr-o intervenție directă a lui Dumnezeu.

[9] *să faceți pre ție* după FRANKF., sintagma nu este inclusă în alte ediții.

să pricepeți redă gr. συνίτε < συνίτην, verb cu multiple sensuri, între care „a înțelege, a-și da seama, a recunoaște”, IER. *ut intelligatis*, S. Micu *să cunoașteți; a reuși*: TOB și BJ *réussir*, REB *you may be successful*, EU *damit euch alles ... gelingt*.

[10] *începătorii de neamuri* calchiază gr. οἱ ἀρχιφύλοι. Primul termen *începător* (gr. ἀρχός) apare frecvent în limba română veche. *judecătorii voștri* după LXX, omis în alte versiuni.

aducătorii de cărți vezi nota 1, 15.

[12] *să petreci* redă gr. παρελθεῖν < ἐρχομαι, verb polisemantic, aici „a se implica, a se încadra, a intra, a deveni parte integrantă”, IER. *ut transeas*, KJV, NOAB *enter*, L. *damit du trestest in den Bund*, BJ și TOB *passer dans l'alliance*, RG și B. 1982 *să intri în legământ*.

întru blestemele: măsuri de sancționare a partenerului care nu respectă tratatul, IER. *in iureiurando*. Unele traduceri păstrează noțiunea de *blestem, imprecăție*: BJ și TOB *imprecation*, EU *Verwünschung*, altele recurg la *jurământ*: L. *Eid*, KJV, REB *oath*.

[13] *să te întărească* „a institui, a confirma, a stabili, a consacra”.

[15] Caracterul de permanență a legământului reiese din includerea, în acest act de alianță, a celor care au participat la încheierea lui, cît și a celor care nu erau prezenți, adică generațiile viitoare.

[17] *chipurile* redă gr. ἰδῶλα, IER. *idola*. Ms. 4 389 recurge la substantivul *idolii*, folosit apoi și în Biblia lui S. Micu. Termenul se întilnește în unele traduceri românești religioase încă din secolul al XVI-lea.

[19] În textul ebraic, ultima propoziție din acest verset este *va dispărea atît ceea ce este ud, cît și ceea ce este uscat*. Se pare că este vorba de un proverb, a cărui semnificație este nesigură. Una din interpretări consideră că se dă un avertisment împotriva păcatului idolatriei, care atrage după sine distrugerea tuturor, atît a celor neatinși, cît și a celor atinși de acest păcat. BB redă exact interpretarea din textul grecesc. Cele mai multe traduceri recurg la parafrazare: IER. *et adsumat ebria sitientem*, KJV *to add drunkenness to thirst*, B. 1989 *chiar dacă aș adăuga beția la sete*, NOAB *This would lead to the sweeping away of moist and dry alike*, REB *this will bring sweeping disaster*, BJ *si bien que l'abondance d'eau fera disparaître la soif*, L. *damit nicht fortgerafft werde das wasserreiche mit dem durren Land*, EU *damit Wasserfülle die Dürre beendet*, RG *ca din vina lui să fie smulse plantele cele udate ca și cele uscate*, B. 1982 *și să piară astfel cel sătul cu cel flămînd*.

[20] *rîvnirea / mînia* redă gr. ὀ ζῆλος „zel, ardoare; gelozie”, IER. *zelus*, vezi nota 4, 24.

făgăduinței aceștia după LXX, în ebraică și latină cuvintele sînt omise.

23. *iarbă pucioasă / pucioasă* redă gr. θεῖον „sulf, pucioasă”, IER. *sulphure*. Sulful, focul și sarea sînt calamitățile care s-au abătut asupra ținutului Gomorei, pustiindu-l, Fac 19, 24–28.

[26] *nice au împărțit lor*. Luther *und die jenen nichts gegeben haben*, dar această interpretare este abandonată în edițiile moderne ale acestei Biblii: *Götter ... die er ihnen nicht zugewiesen hat*, NOAB *gods ... whom he had not allotted to them*, REB *gods ... whom the Lord had not assigned to them*, TOB *des dieux ... que le Seigneur ne leur avait pas donnés en partages*.

[27] *făgăduinței* după FRANKF.; substantivul nu apare în ebraică.

CAP. 30

[2] *tu și fiii tăi* cf. textul ebraic și IER., lipsește din LXX. Ms. 4 389 *tu și feciorul tău* cf. Biblia slavonă și IER. Sintagma nu apare în BB, în S. Micu, în Șaguna și în B. 1982, dar este preluată de RG și B. 1989.

[3] *și va vindeca Domnul păcatele tale* după LXX καὶ ἴασεται κύριος τὰς ἁμαρτίας. Interpretările textului ebraic sînt diferite: IER. *reducat Dominus Deus tuus captivitatem tuam*, KJV *the Lord thy God will turn thy captivity*, BJ *Yahvé ton Dieu ramènera tes captivités*, NOAB și REB *the Lord your God will restore your fortunes*, TOB *Le Seigneur ton Dieu changera ta destinée*, EU *dann wird der Herr, dein Gott, dein Schicksal wenden*.

[5] *mai de prisosit te va face* redă gr. καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει. Echivalarea din ms. 4 389 *și te va înmulți mai mult* apare și în S. Micu, fiind preluată în toate edițiile ulterioare ale Bibliei în limba română.

[6] *va curăși prenprejur* redă gr. περικαθαρίει < περικαθαρίζω „a purifica complet”. Dar IER. *circumcidet* cf. versiunea ebraică. În legătură cu semnificația acestei expresii vezi nota 10, 16.

De mare fervoare lirică, pe tema iubirii față de Dumnezeu cel nevăzut dar prezent peste tot și în toate, este poezia lui Nichifor Crainic din volumul *Șoim peste prăpastie*, 1944, intitulată semnificativ *Laudă*: „Tu, cel ce te-ascunzi în eterna-ți amiază / Și lumea o spânzuri în haos de-o rază, / Metanie ție, Părinte. / Lzvod nevăzut al văzutei linii, / Mă scalzi și pe mine în unda luminii / Un mugur de carne fierbinte”. Viața e cea mai mare minune pe care a înfăptuit-o Dumnezeu, „Neant înflorit în minune”, spune poetul: „În ceruri, Părinte, sint abur în aburi / Și-asemeni cu apa ce-ngheață pe jgheaburi / Prin coajă de carne din spațiu. / Tu cugești, se naște; voiești și durează; / Respiri și-nfloreste; iubești și vibrează / De-adîncul lumii nesațiu”. Iubirea față de Dumnezeu, cum o cer versetele Deuteronomului și cum o simte poetul, este nemărginită, cum scrie Scriptura, „din toată inima și din tot sufletul, ca să fii viu”: „De tine mi-e foame, de tine mi-e sete, / Fac diră de umbră acestei planete / Cu spumă de soare pe creste; / Și-n saltul credinței gustînd veșnicia, / Din pulberea lumii îmi strig bucuria / Că sint întru Cel care este!” (pp. 97-98).

[9] *te va înmulți* redă gr. πολλαπλασιάζει, IER. *abundare te faciet*.

[10] Verbul *să faci* și substantivul *judecăpile* după LXX. În ebraică lipsesc, așa cum menționează nota din FRANKF.

[11] Cerințele legământului nu depășesc puterea de înțelegere a oamenilor; ele nu sînt inaccesibile, ci au fost revelate oamenilor (29, 29) prin Lege.

[14] și întru mîinile tale după LXX.

[15] În sintagma *viața și moartea, binele și răul*, după LXX, se respectă ordinea cuvintelor din LXX, diferită de cea din ebraică și latină.

[16] *Iară de vei asculta poruncile Domnului Dumnezăului* *vostru* după LXX, propoziția lipsește în textul ebraic.

toate căile ... tot pămîntul: adjectivele nehotărîte *toate, tot* apar în LXX, nu și în textul ebraic.

[17] *să va premeni*, ms. 4389 *se va întoarce*, S. Micu *să va muta*, vezi nota 17, 17.

[18] *carele Domnul Dumnezeu tău dă ție*: propoziția apare numai în unele manuscrise ale LXX. Ediția FRANKF. notează: *al. abest hoc membrum, vt ab Heb.*

[19] *mărturisăm / iau ca martori* vezi nota 4, 26.

[20] *să te ții de el* redă gr. ἔχεσθαι αὐτοῦ, vezi 10, 20 *cătră el* *să te lipești*.

acesta este viața ta și delungarea zilelor tale: propoziția a dat naștere unor interpretări diferite: ms. 4389 *că acela iaste viața ta și îndlungarea zilelor tale*, KJV *for he is thy life, and the length of thy days*, EU *er ist dein Leben. Er ist die Länge deines Lebens*. BJ *car là est ta vie, ainsi que la longue durée de ton séjour*; NOAB *for that means life for you and length of days*; L. *denn das bedeutet für dich, dass du lebst und alt wirst*.

CAP. 31

Textul cuprins între capitolele 31-34 poate fi considerat ca o încheiere generală a întregului Pentateuh. În el se regăsesc elemente din perioade diferite și din surse diferite, care au fost încorporate în Dt în faza ultimă a redactării sale.

[1] *săvîrși* cf. gr. συντελέσεν < συντέλειω „a termina, a desăvîrși”. Ms. 4389 *mergînd* ca în slavonă și latină, cf. originalul ebraic. Modelul grec este preluat succesiv în Bibliile românești (BB, S. Micu, Șaguna, B. sinodală 1914), dar B. 1982 și B. 1989, după varianta ebraică, *s-a dus*.

[2] *să întru înlăuntru și să iesu afară* traducere literală, ms. 4389 *să mai întru sau să mai ies*, S. Micu *să întru și să ies*, cu explicația *adeacă să umbli*, B. 1982 *nu mai pot intra și ieși*, L. *ich kann nicht mehr aus- und eingehen*, KJV și NOAB *go out and come in*. Alte interpretări: BJ *Je ne puis plus agir en chef*, EU *Ich kann nicht mehr in den Kampf ziehen*, REB *I am no longer able to lead the campaign*.

Jordanul acesta cf. gr. τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, IER. *Jordanem istum*.

[4] *Numeralul doi și propoziția carii era decindea de Jordan* după LXX.

[5] *în mîinile voastre*: în originale *înaintea voastră*, așa cum traduce BB.

[6] În v. 6 și 7, BB înlocuiește verbul *vitejeaște-te*, gr. ὀδοῦμαι, prin sintagma *fii viteaz*, dar în v. 23 traducerea e ca în ms. 45.

[6] *toate cuvintele legii aceștia într-o carte* cf. LXX, text diferit în ebraică.

sicriul săgăduinșii chivotul legii vezi nota 10, 1.

[10] *anului slobozirii / anul iertării* vezi nota 15, 1.

praznicul facerii colibilor / sărbătoarea corturilor, vezi nota 16, 13.

[11] *în auzul tuturor*: textual *la urechile lor* (BB). În vechiul Orient, tratatele de alianță se citeau în public, cu glas tare. Perioada stabilită de Deuteronom pentru această lectură este anul sabatic, în timpul sărbătorii corturilor. În tradiția ulterioară, această ceremonie avea loc și în timpul sărbătorii săptămînilor.

[12] Ms. 45 *nașterile* redă sensul de bază al gr. τὰ ἔκγονα; BB *copiii*, conform cerințelor contextului.

[14] Se consideră că v. 14 și 15, împreună cu v. 23, aparțin unei perioade mai vechi și au fost inserate în text în faza finală de redactare a Pentateuhului.

cortul mărturiei / cortul întîlnirii redă gr. ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, IER. *tabernaculum testimonii*. În perioada în care Israel trăia încă în pustiu, *cortul* servea drept loc de *întîlnire* între Moise și Dumnezeu (Ieș 33, 7-11), cînd Dumnezeu se *arăta* înaintea lui Moise. În unele pasaje acest *cort* este descris drept *locuința* lui Dumnezeu în mijlocul poporului său (Ieș 29, 42-46). În funcție de aceste situații, au fost adoptate diferite denumiri pentru cort: KJV *the tabernacle of the congregation*, B. 1982 *cortul adunării*, EU *das Offenbarungszelt*, RG *cortul descoperirii*, BJ *la Tente du Rendez-vous*, TOB *la tente de la rencontre*, NOAB și REB *the tent of meeting*, B. 1989 *cortul întîlnirii*.

[17] *mincare de tot* redă gr. καταβρομα < καταβρομασσω „a devora, a înfuleca”, IER. *erit în devorationem*.

voi întoarce cf. gr. ἀποστρέψω < ἀποστρέφω „a (se) întoarce”. Sensul de bază al echivalentului ebraic este „a ascunde”. IER. *abscondam*.

[20-24] În *Jurnal*, II, 1970-1975, *Humanitas*, 1993, *Mircea Eliade* face următoarele remarci cu privire la repetatele abdicări ale vechilor evrei de la poruncile Domnului, scoțînd interesante concluzii de ordin istoric și teologic cu privire la creația religioasă în zilele noastre:

„În discuția de aseară, X a revenit, ca de obicei, asupra problemei lui favorite: «viitorul religiei» (mai precis: viitorul creștinismului). Spune: societatea industrială a anulat vechile sisteme tradiționale (familia patriarhală, religia ca «instituție totală» etc.). Și procesul de desacralizare nu mai poate fi oprit...”

E adevărat, îi răspund. Cam tot așa se întîmpla și cu evreii, de cite ori «istoria» le îngăduia o scurtă perioadă de liniște și prosperitate: uitau de Yahve și celebrau zeitățile fertilității de tipul Baal și Ashtarte. Dar se întorceau la Yahve cînd teroarea istoriei devenea intolerabilă. Deocamdată, noua societate industrială profită din plin de opulența pe care i-o dăruiesc progresele tehnologiei. Asistăm, am putea spune, la triumful unor Baal și Ashtarte desacralizați. Dar progresul tehnologiei moderne impune anumite structuri politice, care conduc inevitabil la o nouă teroare a istoriei. În ceea ce mă privește, nu mă pot îndoi că o asemenea teroare va da naștere la noi, și importante, creații religioase.

Evident, există și posibilitatea războaielor nucleare, dar și în acest caz ne aflăm tot într-un orizont religios: 1) sau omenirea e redusă la cîteva zeci sau sute de mii de supraviețuitori practicînd o tehnologie elementară (și atunci se verifică doctrina ciclurilor cosmice); 2) sau specia *homo sapiens* dispăre în totalitatea ei (și atunci se verifică avertismentul biblic: fructul arborelui cunoașterii aduce după sine *moartea* – nu numai a individului, așa cum a fost interpretat textul pînă acum ci, în cele din urmă, *moartea speciei*)”, pp. 133-134.

[23] Se consideră că acest verset este o continuare a textului din v. 14 și 15: Conform acestei interpretări, pronumele *el* (*i-a poruncit lui Iosua*) din textul ebraic se referă la Dumnezeu. Această interpretare, acceptată și de B. sinodală 1982, se regăsește și în ms. 4 389, ca în modelul slavon și *porânci Domnul lui Isus*. Contrar acestei interpretări, LXX înlocuiește pronumele *el* cu substantivul *Moise* și de aceea în traducerea BB este și *au poruncit Moisi lui Iisus*.

[27] *pricea* redă gr. τὸ ἐπέθυμα „sfidare, provocare, contestare, împotrivire, răzvrătire“, IER. *contentionem*.

amărind redă gr. παρασκευαίνοντες < παρασκευαίω „a amări, a irita, a exaspera, a provoca“, IER. *contentiose egistis*, ms. 4 389 *aș mâniai*, S. Micu *împrotivnici ași fost*.

[28] *feliului / semințiilor* vezi nota 10, 8.

mai marii feliului vostru ... judecătorii voștri cf. LXX, lipsesc din ebraică și latină, după cum menționează și nota de la subsol din FRANKF. *al. absunt haec duo membra, vt ab Heb.*

cei aducători de cârpi / dregătorii vezi nota 1, 15.

[29] *la cea de apoi* redă gr. ἔσχατον IER. *post*.

CAP. 32

Această cântare, de o înaltă valoare poetică, exaltă puterea Dumnezeului lui Israel, singurul Dumnezeu adevărat. După o introducere în stil sapient, vv. 1-2, se proclamă perfecțiunea operelor lui Dumnezeu, vv. 3-7, providența sa pentru Israel. vv. 8-14, în opoziție cu răzvrătirea poporului, vv. 15-19, urmată de judecată, vv. 19-25; dar Dumnezeu nu abandonează Israelul în fața dușmanilor săi, vv. 26-35, și intervine în favoarea poporului său, vv. 36-42; v. 43 este o doxologie. Această cântare a existat independent, înainte de a fi integrată în Dt. Datarea perioadei în care a fost redactată este dificilă. Ea poate să fie foarte veche, și în acest caz opresorii menționați ar putea fi filistenii (sec. XI î.H.), sau de o dată mai recentă și în acest caz opresorii ar fi babilonienii (sec. VI î.H.) (BJ).

[2] *răspunsul / învățătura* redă gr. τὸ ἀπόφθεγμα „sentință, precept“ IER. *doctrina*. Ms. 4389 *învățătura*, BB, ms. 45, S. Micu și Șaguna *răspunsul*, traducerile recente (RG, B. 1982) folosesc substantivul *învățătura*.

[4] Moise îl invocă pe Dumnezeu sub numele de *Sfîncă* (vezi și v. 15 și 18), apelativ ce sugerează statomnicia și fidelitatea neclintită, în contrast cu degenerarea poporului lui Israel. BB menține apelativul *Dumnezeu*, cf. LXX.

[5] Verset obscur în ebraică, majoritatea traducerilor apelează la LXX pentru clarificarea înțelesului. Ms. 4 389 înlocuiește adjectivul *strîmb* din ms. 45, menținut de BB, prin adjectivul *întort* (*neam întort și izvrătit*). El apare în această formă și în S. Micu, *neam întort și răzvrătit*. În v. 20, același adjectiv apare și în ms. 45 și BB.

[8] *îngerilor lui Dumnezeu* redă gr. ἄγγελων θεῶν. În manuscrisele ebraice, apar aici două lecțiuni diferite: lecțiunea mai veche *dumnezeilor* care a fost înlocuită prin lecțiunea *fiilor lui Israel*. Dumnezeu a delegat îngerilor autoritatea de a guverna asupra altor popoare, dar a ales Israelul pentru sine însuși. FRANKF. notează la subsol că, în traducerile lor antice în limba greacă, Aquila și Symmachos preiau cea de a doua lecțiune ebraică: *Aq. & Symm.* οὐδὲν ἰσραηλ. *ex Hebr. Schol. Sic alii omnes interpretes exposuerunt*.

[9] În versiunea ebraică lipsește substantivul *Israel*, care apare în LXX la sfîrșitul versetului.

[10] *l-au destulat* după LXX ἀντάρκτησεν < ἀνταρκέω cu sensul principal „a domni într-o manieră absolutistă“, aici cu semnificația „a asigura cele necesare în mod satisfăcător, a îndestula“. De la forma *l-au destulit* din ms. 45, apare forma *îndestulitu-l-au* în ms. 4 389; BB, S. Micu și apoi Șaguna *l-au îndestulat*. Textul ebraic consemnează un alt verb *a găsi*, așa cum menționează FRANKF.: *Aq. & Theod.* (Aquila și Theodotion) εὗρεν, *ex. Hebr.*

întu seteciunea arderii, întu fără de apă, ms. 4 389 în *sêtea zădufului*, S. Micu *întu sêtea de arderi în pămînt fără de apă* cf. LXX. Textul ebraic este diferit, IER. *in loco horrois et vastae solitudinis*.

l-au certat, vezi nota 8, 5.

lumina ochiului redă gr. κόραν ὀφθαλμοῦ, în care κόρη sau κόρα are sensul de „pupilă“, IER. *pupillam oculi*.

[11] *pre după capul lui* redă gr. ἐπὶ τῶν μεταφρένων ἄτου < μεταφρένων „partea organismului situată între omoplați“, IER. *in umeris suis*, ms. 4 389 *pre umerile său*, S. Micu, Șaguna *pre umerii săi*.

[13] *virtutea* vezi nota 3, 24. Textul ebraic are aici substantivul *înălțimile*, așa cum specifică FRANKF. în nota de la subsol.

ospătat literar supt, așa cum traduce BB.

[14] *fiii de tauri* redă gr. υἰῶν ταύρων; în ebraică substantivul propriu *Basan* vezi nota 1, 4.

seul mușchilor grîului redă gr. στέατος νεφρῶν ποροῦ, deși substantivul νεφρός înseamnă „rinichi“. KJV *the fat of kidneys of wheat*. Probabil sub influența Vulgatei, S. Micu traduce *măduha grîului*, IER. *medulla tritici*. Luther 1545 *Böcke mit fetten nieren und Weitzen*, dar în edițiile revăzute L. Böcke *und das Beste vom Weizen*.

[15] Primul rînd din acest verset apare numai în LXX, lipsind din ebraică.

lesurun apelativ folosit pentru Israel, cu semnificația probabilă de „cel drept, cel integru“, BB *cel iubit* cf. gr. ὁ ἡγαπημένος. Ca un animal bine hrănit, Israel se răzvrătește și devine plin de sine, părăsind pe Dumnezeu.

Dumnezeu / Sfîncă vezi v. 4.

[17] *dracilor / demonilor* redă gr. δαιμόνιους, IER *daemonibus* (IER. 1605 *daemoniis*): referință la zeitățile din Canaan, venerate de celelalte popoare.

[19] Text diferit în ebraică.

[20] *la cea de apoi*, vezi nota 31, 29.

[21] Iahve nu alege un alt popor pentru sine, dar folosește un alt popor, lipsit de înțelepciune, pentru a-l pedepsi pe Israel. Versetul constituie probabil o aluzie la filistenii sau la babilonienii. IER. *ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus*, S. Micu *Ei m-au întăritat pre mine întu cel ce nu iaste Dumnezeu*, ms. 4 389 *Aceștia m-au așfîțat și mi-au zis că nu li-s Dumnezeu*, EU *durch einen Gott, der kein Gott ist*, NOAB *with what is no god*.

chipurile / idolii vezi nota 29, 17.

[22] *iadul / locuința morților* redau gr. αἴδης, care traduce ebr. *sh. ol*, termen prin care vechii israeliți desemnau locul subteran în care erau adunați morții aparținînd tuturor popoarelor. În unele limbi termenul a fost împrumutat sub forma din originalul ebraic; apare în mai multe cărți ale Vechiului Testament, fiind adoptate echivalări diferite: groapă, mormînt, tărîmul străfundurilor, locuința morților, lumea subpămînteană. În acest verset a fost tradus: RG *împărăția morții*, B. 1982 și 1989 *locuința morților*, KJV *hell*, L. Tiede, EU *Totenwelt*, TOB *séjour des morts*, BJ *shéol*, REB și NOAB *Sheol*.

[23] *săvîrși* redă gr. συντέλεσα < συντέλω „a isprăvi, a termina, a epuiza, a întrebuița cu totul“, IER. *complebo*, BJ *j'epuiserai*, KJV *spend*, REB *expend*, EU *einsetzen*, L. *schliessen*.

[24] *mîncare de păsări* constituie traducerea literală a gr. βρώσει ὀρνέων. IER. *devorabunt eos aves*; și Șaguna *mîncarea păsărilor*. Sintagma ebraică semnifică ravagiile provocate de boli.

deșălare denapoi nevindecată redă gr. ὀπισθοτονία „maladie nerveuse dans laquelle les membres se raidissent en arrière“ (BAILLY), S. Micu și Șaguna *girbovire nevindecată*.

[25] *va defeciori* calchiază gr. ἀτεκνώσει.

Originalul, caracterizat printr-o exprimare concisă, recurge la un singur verb în acest verset, încît cele patru substantive de la sfârșit sînt greu de încadrat într-o acțiune precisă, fără adăugirea unui alt verb.

[27] Textul din ebraică diferă de cel din LXX.

[28] Datorită faptului că în această cântare se suprapun mai multe straturi din perioade diferite și că textul nu este unitar, este greu de stabilit cu certitudine dacă acest verset se referă la Israel sau la adversarii săi (TOB: il est difficile de savoir s'il s'agit des Israélites ou de leurs ennemis; NOAB: In vv. 28-29 they apparently refers to Israel; EU: *diesem Volk*: gemeint sind die Gegner Israels).

putința de a judeca chibzuit: textual *sfatul*, așa cum traduce BB cf. gr. βουλήν, IER. *consilio*, KJV și NOAB *void od counsel*, REB *devoid of good counsel*, BJ *vues courtes*, TOB *nation dont les projets s'écroulent*, EU *Rat*, RG *n-are nici o pătrundere*, B. 1982

oameni care și-au pierdut mintea, B. 1989 *popor care și-a pierdut bunul simț*.

[31] *Iară vrăjmașii noștri n-au minte după LXX*. Textul ebraic: *dușmanii noștri sînt judecători*. IER *inimici noștri iudices*.

[32] *de hiare* redă gr. χολή < χολή „bile, fiere“.

[34] Versetele următoare se referă la inamicii lui Israel, care vor fi pedepsiți pentru nelegiuirile lor.

[35] *izbîndirea* redă gr. ἐκδίκησις „răzbanare, pedepsire“; vezi nota 18, 19.

Intru zioa izbîndirii redă literal textul Septuagintei. În NT Rom 12, 19, Evr 10, 30, sintagma apare sub forma *a Mea este răzbanarea*, expresie frecvent citată, care a primit caracterul unei maxime.

[36] Ultimul rînd din acest verset redă o expresie ebraică al cărei sens este incert.

dodeile redă gr. ἐπαγωγή. În ms. 45 se optează pentru sensul principal *aducere*, dar substantivul mai are și semnificația de „înaintare, atac“ sau „înrobire“, S. Micu *primejdii*.

vinul turnărilor: vinul folosit pentru libații.

[41] *voiu ascuși ca fulgerul sabiia mea* după LXX, ebr. *voi ascuși fulgerul sabiei mele*.

[42] *boiarilor limbilor* cf. FRANKF. ἀρχόντων ἐθνῶν, ebr. și RAHLFS. ἐχθρῶν „adversarilor“.

[43] În acest verset există deosebiri mari între textele versiunilor antice. În textul ebraic nu apar rîndurile 2, 3, 4 și 7 care urmează în acest verset textul Septuagintei. Versiunea ebraică:

Noroade, lăudați poporul său,
Căci el răzbană singele robilor săi.
El se răzbană împotriva potrivnicilor săi
Și face ispășire pentru țara lui, pentru poporul lui.

[44] Septuaginta introduce în text versetul 31, 22. De asemenea, folosește cuvîntul *lege*, în loc de *cîntare*.

[45] Fragmentul cuprins în vv. 45–47 constituie o continuare a textului din cap. 31, 27. El se referă la cuvintele legii, nu ale cîntării. După această paranteză, v. 48 reia cursul narațiunii de la v. 44.

[49] Fragmentul cuprins în vv. 48–52 este întrerupt de binecuvîntarea lui Moise și va continua în cap. 34. Fragmentul reia afirmațiile din Num 20, 10–13; 27, 12–14.

pe muntele Nebo lipsește din FRANKF. Muntele Nebo, înalt de circa 800 m., face parte din lanțul munților Abarim, în partea de răsărit a rîului Iordan.

[51] *Apa Pricii* redă gr. τὸ ὕδατος ἀναλογίας, IER. *ad aquas Contradictionis*. Momentul este descris în Ieș 17, 7, cînd israeliții dispută autoritatea lui Moise și șovăiesc în credința lor față de Dumnezeu. Substantivul ebraic *Mer'i-bath* „dispută, ceartă“ este un derivat al unui verb cu același înțeles.

CAP. 33

[1] Prin această binecuvîntare, Moise își ia rămas bun, înainte de moarte, de la poporul său. Muribunzilor le erau atribuite calități neobișnuite de previziune a viitorului, de aceea binecuvîntarea sa capătă o forță deosebită. În Dt acest poem are o semnificație analogă testamentului lui Iacob din Fac 49 și al lui David din 2 Reg 22 și 23,1–7. Binecuvîntarea este încadrată, la începutul și la sfîrșitul capitoului, de cîteva versete (vv. 2–5; 26–29) sub forma unui imn sau a unui psalm. Binecuvîntarea propriu-zisă este constituită dintr-o colecție de dictoane referitoare la triburile israelite stabilite deja în teritoriile de la vest de Iordan.

[2] Versetul 2, transmis în mai multe variante, se pretează la interpretări și traduceri diferite. Domnul se arată poporului său în Sinai și îi însoțește pe israeliți în timpul peregrinării lor prin deșert. Sfinții din preajma sa sînt îngerii. Ms. 45 preia numele propriu *Cadeș* din LXX cu *dzēci de mii a Cadis* gr. σὺν μυριάσιν Καδής, dar BB urmează varianta de la subsolul FRANKF. *cu zeci de mii de sfinți*, gr. σὺν μυριάσιν ἁγιασμών, după textul ebraic.

den direapta lui ingeri împreună cu el după FRANKF. Ms. 4 389 *de-a dreapta lui lege focul lui* urmează versiunea ebraică ca și textul latin și slavon.

[3] *norodul său*, în ebraică *popoarele*. Este vorba probabil de cele douăsprezece triburi ale lui Israel. *Sfinții* pot fi îngerii păzitori sau anumite persoane din rîndurile israeliților. *Cuvintele lui*, în ebraică *tale*.

[4] *adunarea lui Iacov* este poporul lui Israel.

[5] *Regele* este considerat a fi Domnul însuși, sau regele Samuel, odată cu instaurarea regatului. *cel iubit / Ieșurun*, vezi nota 32, 15.

[6] Partea introductivă a binecuvîntării, sub forma unui imn, se încheie cu v. 5. Propoziția de introducere a binecuvîntării pentru Ruben lipsește din text, dar v. 6 constituie o parte separată de versetele precedente.

Simeon nu este menționat în textul ebraic, fiind prezent doar în unele manuscrise grecești. Textul consacrat al LXX îl exclude.

fie mult întru număr cf. LXX. În versiunea ebraică *să fie pușini la număr*, IER. *et sit parvus in numero*. Această variantă este preluată în ms. 4 389 *să fie pușinel la număr*, prin intermediul latinei și slavonei. TOB *et que subsistent ses gens peu nombreux*, REB *but may he be few in number*, EU *doch habe er wenig Männer*.

[7] Versetul se referă fie la perioada după moartea lui Saul, fie la perioada care a urmat scîndării regatului.

vor osdbi redă gr. διακρινουσιν < διακρίνω „a separa, a distinge; a decide (prin forța armelor)“. IER. *pugnabunt*. În v. 4, 41 verbul *a osebi* este echivalentul altui verb gr. ἀφορίζω.

[8] Binecuvîntarea rostită de Moise pentru Levi cuprinde vv. 8–11. Spre deosebire de binecuvîntarea rostită de Iacov pentru Levi, Fac 49, 5–7, care se referă la însușirile de războinici ale acestui trib, Moise subliniază prerogativele de preoți ale membrilor tribului lui Levi, în tripla ipostază de cercetători ai oracolului divin, de învățători și de slujitori la altar.

ardătrile redă gr. δῆλως < δῆλος „vizibil, evident, clar“ prin extensie „probă, dovadă“, IER. *perfectio*. Termenii ebraici *Tummin* și *Urim* desemnează obiecte (bețișoare, zaruri) folosite pentru a cunoaște, prin tragere la sorți, din oracole, voința lui Dumnezeu, vezi Ieș 28, 30.

adevărul redă gr. ἀλήθεια „adevăr“, IER. *doctrina*, ebr. *Urim*, vezi nota precedentă.

ispită redă gr. πείρα „probă, încercare; ispită“, IER. *Temptatione*, ebr. *Massah*.

Apa Pricii / apele Meriba vezi nota 32, 51.

[9] Despre zelul deosebit al levitilor pentru respectarea legămîntului vezi Ieș 32, 27–28.

ei au păzit: este vorba despre Leviți.

[10] *urgia ta* redă gr. οργή σου, IER. *in furore tuo*, în ebraică textual: *sub nasul tău*.

pururea cf. gr. διὰ παντός.

[11] *mijlocul / spinarea* redă gr. ὀσφός „șale, coapsă“, IER. *dorsa*.

[12] Textul ebraic oferă mai multe variante. *Cel Preainalt* este o conjectură; Septuaginta recurge la ὁ θεός, BB *Dumnezeu*. Versetul poate fi interpretat în două feluri: a) Veniamin se odihnește între umerii lui Dumnezeu, găsindu-și adăpost și ocrotire la pieptul Lui. b) Locașul sînt al lui Dumnezeu se află în teritoriile lui Veniamin, între dealuri, adică între „umeri“.

[13] *den ceasurile* redă sensul de bază al gr. ὥρῶν < ἔρα ca unitate de măsură a timpului. Prin extensie substantivul semnifică și produsele unui anotimp, Bailly „produit d'une saison, fruits, moisson“. S. Micu preface *rodurile ceriului* și notează: „Cea vechie: *ceasurile*. Cea grecească ὥρῶν în loc de *rodurile*“. În continuare, motivînd tălmăcirea sa din v. 14, *și din rodurile care soarele și luna le face să odrăsească*, S. Micu remarcă: „Aceasta o am luat din cea jidovească și sirienească. În cea grecească și în cea vechie iaste: Și după ceasul rodurilor întoarcerii soarelui și din adunările lumilor“.

[16] *celuia ce s-au ivit* redă gr. τῷ ὁφθέντι < ὁφῶ „a vedea“ pasiv „a fi văzut“, IER. *illius qui apparuit*. Corespondentul ebraic este tradus prin *a locui*: BJ *celui qui habite*, REB *Who dwells*, L și EU *der wohnt*.

rug are în BB sensul de „mărăcină, plantă cu spini” gr. βότρυς, IER. în *rubo*, L și EU *Dornbusch*, NOAB *bush*, BJ și TOB *buisson*.

[17] Lui Iosif i se atribuie rangul deosebit de înții, născut, comparabil cu un taur ce emană forță și vigoare. În Vechiul Testament coarnele sînt deseori un simbol al forței. Efraim și Manase formează împreună casa lui Iosif (v. 13, vezi Fac 50, 8), care domină triburile din nordul și din centrul Israelului.

inorod, ms. 4 389 *inorog*, S. Micu *unicorn* redă gr. μονόκερος, IER. *rinocerotis*.

[18] Triburile lui Zabulon și Isahar erau vecine și frecventau probabil același sanctuar de pe Muntele Tabor, așezat la granița dintre ele. Prosperitatea lor se datorează, între altele, resurselor Mării Mediterane și Mării Galileiei.

[19] *Limbi vor surpa*, S. Micu *Neamuri vor piarde* cf. LXX. Ms. 4 389 *Limbi vor chiema la munte* cf. B. slavonă și IER. *populos ad montem vocabunt*, care corespunde textului ebraic, soluție adoptată și de B. 1982 *Chema-vor aceștia poporul pe munte*.

negușătorie redă gr. ἐμπορία „comerț (pe mare); mărfuri”. Text diferit în ebraică; redat în ms. 4 389 *avușile cele ascunse în nisip* cf. B. slavonă și IER. *thesauros absconditos harenarum*. „Comorile ascunse în nisip” pot fi: fie resursele marine de pe țărmuri, fie nisipul însuși care era folosit la fabricarea sticlei.

[20] Gad a ocupat podișul mănos de la est de Iordan, ajutînd celelalte triburi să cucerească ținutul Canaanului. Moise a murit la est de Iordan, în teritoriile care aparțineau lui Gad. V. 20 elogiază succesele militare ale lui Gad, vezi Num 32.

capul cf. textul ebraic creștetul capului, IER. *verticem*, S. Micu *capul*. În BB *boiaru*, după LXX ἀρχονα.

[21] *începătura* vezi nota 26, 2, BJ *prémices*.

[22] Dan, care inițial s-a stabilit la vest de Beniamin și la nord de Iuda, a emigrat din acest teritoriu și s-a așezat în nordul Israelului, la poalele muntelui Hermon, la marginea Vasanului, vezi Iosua 19, 47, Jud 18.

[23] Neftali ocupa teritoriile muntoase de la nord-vest de Marea Galileiei. Versetul se referă la expansiunea spre sud a acestui trib.

primită redă gr. δεκτικόν < δεκτός „acceptat, admis” < δέχομαι. Termenul ebraic are sensul de „favoare, bunăvoință” KJV *favour*, BJ *faveur*, L și EU *Gnade*, B. 1982 și B. 1989 *sătul de bunăvoință*. El este redat în FRANKF. în nota de la subsol.

[25] *ciobota*, ms. 4 389 și S. Micu *încălțăminte* redau gr. τὸ ἰπόδημα „încălțăminte, sandală”, IER. *calciamentum*. Textul ebraic este diferit; termenul corespunzător pentru *putere* este obscur în ebraică, fiind redat în unele traduceri prin *odihnă, pace*.

[26] *Iezurun / celui iubit* vezi nota 32, 15.

întăritură redă gr. στερῶμα „construcție solidă, fundament, firmament”. Text diferit în ebraică.

[27] *începătura / de la începutul vremurilor* redă gr. ἀρχή „început”, Luther 1545 *Das ist die Wohnung Gottes von anfang*, L *Zufucht ist bei dem alten Gott*, EU *Der Gott der Urzeit*, BJ *Le Dieu d'autrefois*.

ce cură pîrurea redă gr. αἰώνιος < αἰών „etern” + νόμος „a curge”, „ceea ce curge în permanență”, ms. 4389 *celui ce iaște totdeauna*, S. Micu *veșnic*.

[28] *izvorul lui Iacov* cf. textul ebraic. Este posibil ca sintagma să semnifice „întregul popor Israel, toți cei care s-au născut din Iacov”.

CAP. 34

[1] Cap. 34 continuă descrierea începută în 32, 48–52.

Aravoth după LXX Αραβωθ. IER. *de campestribus*. Textul BB este neclar datorită lecțiunii din FRANKF.: *muntele Moav* redă τὸ ὄρος Μωαβ, deși în nota de la subsol FRANKF. precizează versiunea ebraică Nabau. S. Micu: *în muntele Navan*.

Pisga vezi notele 3, 17 și 27.

Moise își îndreaptă privirile mai înții spre nord, spre Marea Galileiei (ținuturile lui Dan și ale lui Neftali), apoi spre vest și, în cele din urmă, spre sud.

marea cea de apoi redă gr. τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης, S. Micu *pînd la marea cea mai de pre urmă*. În legătură cu ἐσχάτος „cel

mai îndepărtat, extrem” vezi și notele 17, 7 și 31, 29. KJV *unto the utmost sea*, L. 1545 *bis an das eusserste Meer*, dar în edițiile moderne ale lui Luther modificat *bis an das Meer im Westen*, BJ *la Mer Occidentale*, NOAB *the Western Sea*. Este vorba de Marea Mediterană.

[3] *puștiul* după gr. τὴν ἐρημω.

premprejurile locurilor redă gr. περίχωρος „ținutul din jur”; include valea de jos a Iordanului, de la Ierihon, orașul palmierilor, pînă în sudul Mării Moarte, unde se afla localitatea Țoar.

finic / palmier redă gr. φοῖβνξ „palmier, curmal”.

[6] *A fost îngropat*: literal în ebr. și LXX *El l-a îngropat*, adică Dumnezeu.

[7] *buzele* după gr. τὰ χελοῦνα, IER. *dentes*, ms. 4 839 *dinții*. Termenul ebraic a fost tradus prin „vigoare, forță, proștejime”.

[8] *Aravoth / cîmpiiile* vezi nota 34, 1.

la-Iordan, despre Ierihon după LXX, nu apare în ebraică.

* * *

O privire retrospectivă asupra (inter)dependenței celor trei texte paralele, BB, ms. 45 și 4 389, ne oferă posibilitatea de a marca anumite pasaje semnificative. Remarcăm astfel că Dt face distincții între imigranții stabiliți pe teritoriile israelite, care se bucurau de anumite drepturi, și cetățenii străini cu domiciliul în altă țară. Traducerile românești din sec. al XVII-lea prezintă trei sinonime diferite pentru gr. προσήλυτος, IER. *peregrinus*, BB *nemernicului*, ms. 45 *prislefului*, ms. 4 389 *vinetic*. Pe de altă parte, cuvîntul *străin* apare frecvent în alte locuri în toate trei tălmăcirile românești, dar el echivalează gr. ἕτερος. (BJ *un étranger en résistance près de lui*, TOB *l'émigré qui a chez lui*, REB *resident alien*).

Fidelitatea față de textul și punctuația Septuagintei face ca, de multe ori, textul BB să apară greoi și deficitar, de exemplu în cap. 1,19 *înfricoșatul* are sensul de „înfricoșător” și este articulat datorită faptului că i se atașează, ca în LXX, în poziție postpusă, adjectivul demonstrativ *acela*.

Traducerea mai degajată față de originale a ms. 4389 se evidențiază în 1,20 prin folosirea sintagmei *au dat Domnul Dumnezeu vostru de l-ați văzut* conform expresiei *a dat Dumnezeu de...* sau *să dea Dumnezeu să...* Verbul *a vedea* nu apare în ebraică, greacă sau latină. Dacă în unele cazuri această libertate are efecte salutare asupra calității limbii din ms. 4 389, există situații în care parafrazările și devierile sînt inutile, îndepărtînd tălmăcirea românească de substanța textului biblic.

Se întîmplă ca în BB să apară uneori dezacordul între substantiv și determinanții săi datorită faptului că acordul existent în greacă este anulat prin echivalarea substantivului grecesc printr-un substantiv de un alt gen în limba română, menținîndu-se însă genul determinantului din greacă. Acest lucru creează dificultăți de înțelegere. În 1,22 genul substantivului feminin gr. ἡ γῆ este schimbat, traducîndu-l prin *pămînt*, dar se păstrează femininul pronumelui αὐτῆ, „dînsa”.

Intervențiile traducătorilor BB în textul ms. 45 sînt esențiale pentru mai buna sa înțelegere: în 2,9 transformarea verbului *nu vrăjbiți moavitănilor* în verb reflexiv și schimbarea formei sale, ca și a regimului substantivului postpus *nu vă învrăjbiți cu moavitănilor*, dau o nouă calitate traducerii, după cum schimbarea persoanei *nu va da în nu voi da* clarifică sensul frazei. Intervențiile menționate sînt caracteristice întregului proces de revizuire a ms. 45 de către BB: pe mari porțiuni predomină modificările morfo-sintactice față de cele lexicale, care nu sînt atît de frecvente.

În 1,13 *să lăcuiră*: folosirea pasivului reflexiv pentru „a locui” constituie o siluire a regimului verbului românesc pentru a se conforma formei de aorist pasiv din greacă. Acest verb nu se întîlnește la reflexiv în limba română din perioada respectivă decît în astfel de transpuneri siluite. Opțiunile pentru termenii românești cărora li se impun valențe străine constituie cazuri limitate. Și aici ms. 4 389 se caracterizează printr-o detașare pronunțată față de original, evitînd reflexivul: *lăcuiră*.

În 2, 27 ms. 45 și BB siluiesc regimul verbului în limba română, conjugîndu-l la diateza activă și nu reflexivă (*voi abate*) cum

ar fi fost normal și cum îl traduce ms. 4389, *ne vom abate*. Este procesul invers celui aplicat de ms. 45 și BB verbului *a locui* (cf. supra). Asemenea forme forțate au fost impuse unui număr destul de mare de lexii din textul ms. 45 și al BB. Ele nu fac parte din evoluția intrinsecă a limbii române și nu au fost asimilate.

Datorită faptului că în limba greacă pronumele relativ în acuzativ *ἣν, care*, nu este precedat de prepoziția *πε*, BB traduce în 3, 4 *care nu o am luat*, iar ms. 45 *carea*. Cu toate că sensul enunțului se înțelege și fără această prepoziție, pentru cititorul de astăzi omisiunea este supărătoare, mai ales că ocurența acestui pronume în acuzativ este foarte mare. Omiterea prepoziției *πε* înaintea pronumelui relativ-interogativ nu constituie o trăsătură specifică limbii române în această perioadă. În ms. 45 nu apare pronumele personal feminin în acuzativ *ο*, care lipsește din greacă. Contră cerințelor limbii române, BB omite prepoziția *πε*, dar inserează pronumele personal în acuzativ *ο*, chiar dacă îl așază înaintea verbului. De remarcat că, în acest caz, BB renunță la forma mai veche *carea*, în favoarea lui *care*. Ocurența formelor articulate la nominativ / acuzativ ale pronumelui relativ / interogativ *care* este mai mare în ms. 45. BB marchează un progres evident în uniformizarea și impunerea formei *care*.

În 3, 18 ni se oferă un indiciu deosebit de semnificativ asupra modului în care diortositorii au realizat revizia ms. 45 și au stabilit textul, BB. Sintagma *frașilor voștri Israel* redă întocmai gr. *τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν Ἰσραήλ* din FRANKF. Dar BB traduce *frașilor voștri, fiilor lui Israel*, deși substantivul *fiilor* nu apare nici în text, nici în notele de la subsol. Dar textul acceptat și consacrat, atât în ebraică, cât și în latină și greacă, include substantivul *fiilor*. Se vedește că revizorii au avut la îndemână și au consultat lucrări de referință asupra textului Sfintei Scripturi. Incluziunea substantivului *fiilor* nu poate fi pusă numai pe seama consultării Vulgatei sau Bibliiei slavone, deoarece, în alte locuri, adăugirile din aceste două versiuni, față de textul Septuagintei, nu sînt luate în considerare.

Traducerea mai îngrijită a ms. 4389 se dovedește și în 3, 21 prin folosirea dativului *aminduror și tuturor* după verbul *a face*. Utilizarea defectuoasă, în ms. 45 și BB, a prepoziției *la* după acest verb, nu poate fi pusă pe seama fidelității față de original, deoarece ea lipsește în LXX.

În 4,5 *arătat-am*, în sensul de „v-am prezentat, v-am expus“ din greacă, apare în ms. 4389 *am învățat* și dovedește una din trăsăturile fundamentale ale versiunii față de BB: detașarea și desprinderea de sensurile primare, concrete ale unor termeni din originale, capacitatea de abstractizare, depășirea temerii că în felul acesta ar devia de la litera și spiritul modelului.

Gr. *ἔστιν αὐτῷ θεῷ ἐγγύων* este redat în BB: *iaste lui Dumnezeu apropiindu-să* în 3,7. Exprimării greoaie din acest verset, modelată după grecește, i se opune o transpunere limpede și cursivă în ms. 4389. Aderența la original duce la dezacorduri care dau naștere la confuzii în limba română: substantivul neutru *τὸ εἶδος* este redat prin substantivul feminin *limba*, dar, în continuare, este păstrat pronumele în dativ neutru *lui*, cf. gr. *αὐτῷ*, în loc să se facă acordul și să se traducă în dativ singular, feminin, *ei*.

În 5, 14 BB preia din ms. 45 *să nu faci întru ea tot lucrul*, fără să se țină seama de faptul că atunci cînd adjectivul nehotărît *πᾶν* „tot, întreg“ este precedat de negația *οὐ*, are sensul de „nici un, nimic“. Se dovedește că pentru ms. 4389 s-au consultat și alte versiuni, realizîndu-se o traducere impecabilă. Imposibilitatea de a reda adecvat așa-numita negație dublă în limba română dă frecvent naștere în ms. 45 și în BB la construcții nefirești.

Conjuncția arhaică *să* „dacă“, înlînită frecvent în ms. 45, este de obicei eliminată în BB și înlocuită de conjuncția *de*. O excepție aflăm în 5,25, unde revizorii BB nu o elimină, fiind preluată *să* (*să vom adaoge noi a auzi*).

Variatatea lexicului din BB rezultă, între altele, și din înlocuirea unor termeni din ms. 45, în unele versete, pe cînd în altele se păstrează termenul inițial: astfel de *sîrg* din ms. 45 este înlocuit în BB cu *în grabă* (7, 4), *degrabă* (7, 22), *de pripă* (9, 12), păstrat însă în 9, 3.

Substantivul gr. *κιβωτός* „ladă, cutie, casetă, cufăr“ apare în cap. 10 din BB de 4 ori (v. 1, 2, 5, 8), tradus prin *chivot*. În ms. 45 este redat prin *chivot* în v. 1 și prin *săcriiu* în celelalte 3 ocurențe.

În ms. 4389 și în S. Micu este redat constant prin *sicriu*. Sintagma *chivotul legămîntului Domnului* s-a impus în limba română cu termenul *chivot*, folosit în BB (Ieș. 25, 10-22 și 37, 1-9), deși în NT (I Evr 9, 4) apare și în BB *secriiul făgăduinței*. În Fac, același substantiv grecesc apare cu sensul de „ladă“, desemnînd corabia lui Noe, în 28 de ocurențe. Dacă în primele 7 ocurențe (6,14-6,18) în BB se folosește termenul *sicriu* din ms. 45, în celelalte 21 de ocurențe (6, 19-9,18) se detașează de ms. 45, folosindu-se constant *chivot* cu sensul de „corabie“. Întrebunțarea aceluiași termen, atât pentru corabia lui Noe, cât și pentru chivotul legămîntului, se impune în mai multe limbi, pe lingă greacă: lat. *arca Noe*, *arca foederis*, fr. *arche de Noé*, *arche d'alliance*, engl. *ark of Noah*, *the ark of the covenant*.

Textul cuprins între 11, 12-7 formează o retrospectivă a istoriei Israelului, prin prisma puterilor cosmice ale lui Iahve. Părinții sînt beneficiarii și martorii oculari ai acțiunilor de sprijin divine, spre deosebire de generația tinerilor, care nu au participat la ele. Înțelegerea textului este îngreuiată de structura frazei în ebr. Este semnificativ modul în care se procedează în ms. 4389 pentru limpezirea textului, prin introducerea verbului *grdiesc*, absent în ebraică, latină sau greacă, realizîndu-se astfel o traducere cursivă, mai limpede în acest fragment chiar decît cea realizată mai tîrziu de S. Micu, care menține principiile de traducere ale BB, de aderență strictă la originale. Această comparație evidențiază faptul că limba română din sec. al XVII-lea dispunea de un potențial suficient pentru realizarea unei traduceri reușite, cu condiția detașării de originale. Pericolul ca mesajul biblic să fie transmis fals sau diluat este diminuat prin temeinica educație teologică a autorului ms. 4389, evidentă încă din afirmațiile sale făcute în prefață. Metoda sa de traducere a avut predecesori iluștri (Luther); înlînim aceeași structură a frazei și în KJV *And know ye this day for I speak not with your children*, NOAB *And consider this day (since I am not speaking to your children ...)*, B 1982 *Băgați de seamă că eu nu grdiesc cu copiii voștri*, ms. 4389 *și să știți astăzi că nu grdiesc copiilor voștri*.

Un alt caz: BB atașează locuțiunii verbale *a lua aminte* pronumele în acuzativ *-te* (11, 16: *ia-te aminte pre tine*) datorită prezenței acestuia în greacă *ἠποῦσε σεαυτῷ*. La fel procedează și S. Micu, care îl redă în dativ *ia-ți aminte ție însuși*. Traducerea ca mai reușită ne-o oferă ms. 4389: *păzește-te*; cf. RG și B 1982 *păziți-vă*.

Propoziția apare în BB și ms. 45, în v. 15 spre deosebire de FRANKF., unde este inclusă în v. 16. Inadvertența ar putea servi ca indiciu că diortositorii BB au revizuit în grabă textul ms. 45. Pe de altă parte, ms. 4389 o include corect în v. 16. Revizorii BB, în majoritatea cazurilor, pun textul lor în acord cu FRANKF., înlăturînd adăugirile sau completînd omisiunile din ms. 45. Propoziția inadvertențelor și a inexactităților lor față de FRANKF., preluate din ms. 45, este cu mult mai mică decît cea a îndreptărilor și a punerilor de acord cu originalul. De exemplu în 11, 18 adjectivul posesiv *mêle* (*cuvintele mêle*) din ms. 45, inexistent în FRANKF., este înlăturat în BB.

Sintagma *să nu vă curățiți* (14,1) redă gr. *οὐ φοβήσετε < φοβῶμαι* „a purifica, a curăța“. Ms. 45 asociază forma verbală din text cu verbul *φοβῶμαι* „a se teme“. Dar, în textul ebr., verbul consemnat aici înseamnă „a tăia, a creșta“ așa cum se traduce corect în ms. 4389 (*nu vă tăiați*) și S. Micu (*nu vă radeți*), IER. *non vos incidetis*. În asemenea cazuri se vedește metoda de lucru a autorilor ms. 4389 și a lui S. Micu, care consultă și compară diferite surse, față de ms. 45 și BB, care se limitează strict la textul din FRANKF.

Citeodată punctuația deficitară din BB creează dificultăți de înțelegere a textului. Sintagma *la tot feliul* (18,1) trebuie încadrată între virgule. Punctuația din FRANKF., care nu este preluată pe deplin în BB, are ea însăși multe lacune. De aceea traducerea BB aici este greoaie datorită atât textului incomplet cit și a punctuației deficitare din FRANKF. S. Micu va corecta traducerea preluînd textul dintr-o altă ediție a Septuagintei și înlocuind termenul vag și general *feliul* prin *neamul: și tot neamul lui Levi*.

Aderența strictă a BB la ms. 45 se observă și în 18, 10, unde punctuația corectă era prezentă în FRANKF. În 18, 16 BB preia din ms. 45 traducerea greșită a conjuncției negative „ca să nu“ (*nici vom muri*) echivalată corect în ms. 4389 prin *ca nu cumva*, S. Micu ca

să nu. O consultare a ms. 4389 ar fi îndreptat greșeala din ms. 45. Pe de altă parte, anumite conjecturi, preluate din slavonă, în ms. 4389, fără a fi în consonanță cu textele acceptate ale originalelor antice, diminuează într-o măsură apreciabilă calitatea acestei versiuni din punct de vedere teologic (cf. 18,22). În general însă, alte intervenții din ms. 4389 contribuie mult la clarificarea textului. Astfel versetele 21 și 22 din cap. 18 constituie o unitate a cărei succesiune logică, datorită aderenței stricte la LXX, nu se realizează în BB.

În 23,9 în BB ca și în ms. 45 apare conjuncția și înainte de *să te păzești* după modelul grecesc; în ms. 4389 conjuncția este omisă și înlănțuirea celor două propoziții logică.

Calitatea superioară a traducerii din ms. 4389 e dovedită și în 23,11, în formularea *să-și spele trupul cu apă*, reluat exact în B. 1982. Aici se renunță la adjectivul posesiv *lui* (BB), respectiv *său* (S. Micu) deși adjectivul e folosit atât în slavonă cât și în greacă.

Dacă am putea vorbi de anumite neajunsuri în textul BB, ar trebui să arătăm redarea defectuoasă în limba română a prepozițiilor din limba greacă. Traducătorii nu renunță la semnificația predominantă din originale, dar influența acestora, este considerabilă datorită 1. ocurențelor deosebit de ridicate în raport cu alte părți de vorbire; 2. importanței minore acordate acestora, fiind considerate doar ca elemente de relație, cu o pondere mai scăzută în arhitectura generală a textului. Se pare că anumite inadvertențe și ambiguități în traduceri moderne provin din această sursă. În propoziția *am aflat întru ea lucru grozav*, prepoziția *întru* redă sensul de bază al gr. ἐν (24, 1). Cf. RG *a descoperit în ea ceva de ocară*; B. 1989 *a descoperit ceva necuviincios în ea*; TOB *trouva en elle quelque chose qui lui fait honte*; NOAB *he has found some indecency in her*; B. 1982 *va găsi el ceva neplăcut la ea*; alte versiuni: L *weil er etwas Schändliches an ihr gefunden hat*, EU *weil er an ihr etwas Anstößiges entdeckt*, BJ *ei il a découvert une tare à lui imputer*.

În 28,5 traducătorii români sînt confrunțați cu problema de a găsi un cuvînt care să exprime sensul de „provizii, alimente puse la

păstrare și locul lor“. BB *întîrșele*, ms. 45 *punerile*, S. Micu *cărnările*, IER. *horrea*. Dar corespondentul ebr. are sensul de „coș“, de aceea: L și EU *Korb*, KJV, NOAB, REB *basket*, BJ *hotte*. Pentru *rămășigile* găsim la IER. *reliquiae*. Termenul este menținut și în ms. 4389 și în S. Micu. Corespondentul ebr. este tradus însă prin „covată, albie de frămîntat aluatul“; L și EU *Backtrog*, NOAB și REB *kneading trough*, BJ *huche*. *Rămășigile* este păstrat și de Șaguna și se menține în B. sinodală din 1914. RG și B. 1989 propun *albia de frămîntat piine, resp. covată*.

Sintagma gr. μη τίς ἐστιν apare de două ori în 29, 18. În ms. 45 este redată prin *au doară să nu fie* și prin *să nu cumva fie*; în BB traducerea este uniformizată prin *nu cumva să fie*, dar se păstrează în a doua ocurență topica nefirească din ms. 45 *să nu cumva fie*. Gr. φιλί, „trib, grup de familie din aceeași rasă, secțiune sau parte a unui popor“ (BAILLY) este echivalat în ms. 4389 prin *seminție* iar în ms. 45 și BB, impropriu prin *șel*, așa că textul din cele două versiuni *au șelii oarecărui au cuget, s-au abătut* este obscur. Acesta formează un exemplu tipic de transpunere fidelă a variantei grecești de la FRANKF. în care așezarea greșită a virgulei, a accentului și a spiritului au condus la formularea de neînțeles. În ms. 4389 greșeala este evitată, deoarece alți biblia slavonă cât și cea latină oferă un text clar: *sau vreo seminție care să-și întoarcă inima*, RG idem.

Din punctul de vedere al lexicului între cele trei versiuni nu există mari deosebiri. O privire a versetului 9 din cap. 31 ne arată diferența concepției de transpunere. În BB versetul apare ca o simplă înșiruire de propoziții legate prin conjuncția și în care nu pot fi percepute relațiile de consecințe existente între prima și a doua parte. Textul din LXX a fost preluat fidel în BB. În ms. 4389 traducătorul, care urmărește în principal versiunea slavonă, renunță la aceasta, structurată aici după LXX, și recurge la Vulgata: după substantivul *miere* se introduce în text conjuncția și *deaca* (IER. *cumque*), iar între verbele *se vor înbuiba* și *se vor întoarce* se elimină conjuncția și, prezentă alți în LXX, cât și în biblia slavonă.